

Crescând pentru a deveni ca Hristos

*„cî, spunând adevărul în dragoste,
să creștem în toate privințele în El,
Care este Capul, Hristos.”*

Efesenii 4:15

Cartea întâi
Creșterea

Bill Loveless
Christ Is Life Ministries

Cartea „**Crescând pentru a deveni ca Hristos**” de Bill Loveless face parte dintr-o serie de patru volume menite să ajute creștinii să crească spiritual pentru a deveni mai asemănători cu Hristos. Seria acoperă creșterea spirituală, identitatea în Hristos, trăirea pentru alții și adâncirea relației cu Dumnezeu. Această carte se concentrează în mod specific pe ceea ce înseamnă să crești spiritual, pe procesul de transformare în asemănare cu Hristos și pe depășirea obstacolelor în calea creșterii.

Iată un rezumat pe scurt al fiecărei lecții din carte:

Lecția 1. Ce este creșterea spirituală?

Defineste creșterea spirituală ca procesul de a fi conformați, transformați și formați în asemănarea cu Hristos. Explică faptul că obiectivul este fim mai mult asemenea lui Hristos și evidențiază consecințele necreșterii spirituale, cum ar fi rămânerea în imaturitate spirituală.

Lecția 2. Adevărul fundamental în creșterea pentru a deveni ca Hristos

Subliniază diferența dintre a trăi „O” viață creștină, care se bazează pe efortul uman, și a trăi „**VIATA**” creștină, unde Hristos este sursa transformării. Învăță că creșterea spirituală nu este realizată prin propria putere, ci prin dependența de puterea lui Dumnezeu.

Lecția 3. Partea lui Dumnezeu și partea ta în a deveni ca Hristos

Explorează rolurile lui Dumnezeu și ale credinciosului în procesul de transformare. Dumnezeu oferă puterea și viața, în timp ce partea credinciosului este să se încreadă și să depindă de Dumnezeu pentru creșterea spirituală.

Lecția 4. Fiind transformat pentru a deveni ca Hristos

Se concentrează pe procesul transformator în care natura veche a credinciosului este schimbată cu natura lui Hristos. Această transformare este graduală și necesită încredere continuă în puterea lui Dumnezeu pentru a produce schimbări durabile.

Lecția 5. Adevăruri esențiale despre procesul de transformare

Detaliază cinci adevăruri despre transformare, cum ar fi faptul că trăsăturile asemănătoare lui Hristos sunt supranaturale și sunt pe deplin disponibile credincioșilor în Hristos. Sublinează că credincioșii nu trebuie să se străduiască să producă aceste trăsături prin propria lor putere.

Lecția 6. Rezistența față de umblarea noastră prin credință – Cum arată transformarea

Abordează rezistențele comune la creșterea spirituală, cum ar fi minciunile din partea dușmanului și a lumii, și cum pot credincioșii să le depășească prin dependența de adevărul și puterea lui Dumnezeu.

Crescând pentru a deveni ca Hristos

Cartea întâi
din seria «Creșterea»

Bill Loveless
Christ Is Life Ministries

Copyright © 2022 de Bill Loveless.

Toate drepturile sunt rezervate. Această carte nu poate fi copiată sau retipărită în scopuri comerciale ori pentru obținerea profitului. Este permisă utilizarea acestui material pentru studiu personal sau de grup.

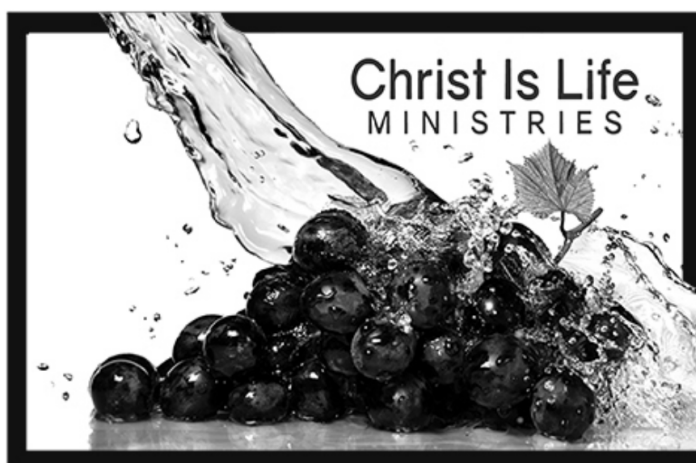
Scriptură preluată din Biblia, Noua versiune internațională®, copyright © 1973, 1978, 1984 Societatea Biblică Internațională. Folosită cu permisiunea Zondervan. Toate drepturile sunt rezervate.

Scriptură preluată din Biblia, New Living Translation, copyright © 1996 de Tyndale Charitable Trust. Folosită cu permisiunea Tyndale House Publishers.

Scriptură preluată din New American Standard Bible®, copyright © 1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975, 1977, 1995 de către The Lockman Foundation. Folosită cu permisiune.

Scriptură preluată din New King James Version, copyright © 1982 de Thomas Nelson, Inc. Folosită cu permisiune. Toate drepturile sunt rezervate.

Citatele biblice marcate cu (GNT) sunt din Good News Translation in Today's English Version-Second Edition, copyright ©1992 de American Bible Society. Folosite cu permisiune.

Christ Is Life Ministries

Website: www.christislifeministries.com

E-mail: bill@christislifeministries.co

Seria Creștere – Răspândire – Aprofundare

Aceasta este prima carte dintr-o serie de patru volume, concepută să ne ajute să ne realizăm chemarea de creștini.

„Suntem chemați să creștem pentru a deveni asemenea lui Hristos și pentru a ne descoperi adevărata identitate, astfel încât să putem trăi pentru alții și să menținem o relație profundă cu Dumnezeu.”

Această chemare este exprimată prin trei concepte: Creștere – Răspândire – Aprofundare. Mai jos puteți găsi informații și o programă în patru volume referitoare la aceste trei concepte.

Creștere

Cartea întâi – Crescând pentru a deveni ca Hristos

- Ce înseamnă să crești spiritual pentru a deveni asemenea lui Hristos.
- Diferența dintre viața „creștină” și viața „în Hristos”.
- Cum arată în practică procesul de asemănare cu Hristos.
- Care sunt obstacolele care ne stau în calea creșterii spirituale și cum le depășim.
- Cum asemănarea cu Hristos transformă fiecare domeniu al vieților noastre.

Cartea a doua – Experimentarea adevăratei tale identități

- Cum Dumnezeu a schimbat vechea noastră identitate pe una nouă.
- Care este adevărata noastră identitate în Hristos.
- Procesul de transformare realizat de Dumnezeu pentru a experimenta adevărata noastră identitate.
- Cum un stil de viață bazat pe adevărata noastră identitate afectează viețile altora și viața noastră.

Răspândire

Cartea a treia – Trăind viața pentru alții

- Cum arată o supraabundență de asemănare cu Hristos în procesul de trăire a vieții pentru alții.
- Privind dincolo de aspectele exterioare și văzând inima altei persoane.
- Cum arată libertatea de a-i iubi pe alții cu dragostea lui Hristos.
- Slujirea oamenilor dintr-o abundență excesivă de asemănare cu Hristos.

Aprofundare

Cartea a patra – Experimentarea unei relații mai profunde cu Dumnezeu

- Ce crede Dumnezeu despre tine și pentru ce te-a creat.
- Cum arată intimitatea omului cu Dumnezeu și intimitatea lui Dumnezeu cu oamenii.
- Adevăruri-cheie privind intimitatea cu Dumnezeu.
- Relaționarea cu Dumnezeu pentru experimentarea unei relații mai profunde cu El.

Crescând pentru a deveni ca Hristos

Cuprins:

Planul studiului	5
Lecția 1	
Ce este creșterea spirituală? Ce se întâmplă dacă nu creștem spiritual?.....	7
Lecția 2	
Înțelegerea adevărilor fundamentale în procesul de creștere și de devenire asemenea lui Hristos	22
Lecția 3	
Rolul lui Dumnezeu și rolul tău în procesul de devenire asemenea lui Hristos	43
Lecția 4	
Transfigurarea (Transformarea) pe calea devenirii ca Hristos	57
Lecția 5	
Adevăruri-cheie despre procesul de transformare.....	77
Lecția 6	
Împotrivirea umblării noastre prin credință – cum arată procesul de transformare ..	100

Planul studiului

Vă mulțumim că ați ales să urmați cursul Crescând pentru a deveni ca Hristos. Înainte de a începe, să examinăm planul general al studiului. Studiul conține șase lecții și fiecare lecție are cinci lecturi zilnice (ziua 1, ziua 2 etc.). Dacă vă întâlniți săptămânal, veți avea la dispoziție șapte zile pentru a realiza cele cinci lecturi zilnice. Fiecare lecție conține **întrebări, pasaje din Scriptură** pentru reflecție și o secțiune dedicată **comunicării cu Dumnezeu**.

Întrebări

Întrebările sunt adresate pe parcursul lecției și la sfârșitul fiecărei lecții. În general, ele sunt în primul rând pentru tine individual și pentru ca să le poți împărtăși cu grupul.

Reflecție asupra Scripturii

Pe parcursul întregului curs, ți se va cere în mod repetat să reflectezi asupra Scripturii. Dacă ideea de reflecție este nouă pentru tine, aceasta înseamnă că te adresezi Duhului lui Dumnezeu pentru ca El să-ți dea o revelație personală a Scripturii (Scripturilor). Pentru a face acest lucru, trebuie să stai în tăcere în fața Domnului și să Îi permiți să insuflă orice gând pe care dorește să ți-l împărtășească. Reflecția este o parte importantă a procesului de transformare.

Comunicarea cu Dumnezeu

Această secțiune este pentru ca tu să îi ceri Duhului Sfânt să îți dea revelație personală, înțelegere și aplicare a ceea ce tocmai ai citit. Acest lucru este deosebit de important atunci când te confrunți cu adevăruri care sunt în contradicție cu convingerile tale. (Dacă nu-L căutăm pe Dumnezeu să ne descopere adevărul Său, nu vom trece niciodată dincolo de credințele false pe care le putem avea.) Așadar, asigură-te că acorzi timp comunicării cu Dumnezeu pe parcursul studiului.

Informare – Revelație – Aplicare – Transformare

Dumnezeu a oferit Cuvântul Său în primul rând din patru motive:

- Informare – pentru ca tu la nivel intelectual să știi ce spune Cuvântul lui Dumnezeu;
- Revelație – pentru ca Dumnezeu să-ți dea revelația personală a Cuvântului Său;
- Aplicare – pentru ca să depinzi de Dumnezeu în aplicarea adevărului Său în viața ta;
- Transformare – în asemănarea cu Hristos va fi rezultatul informării, revelației și aplicării.

Revelație

Deoarece voi folosi cuvântul „revelație” pe tot parcursul studiului, vreau să explic ce subînțeleg prin acesta. „Revelație” pur și simplu înseamnă că Dumnezeu preia în mod **supranatural** adevărul Său și îl face personal pentru tine și pentru situațiile vieții tale. Revelația te duce de la o înțelegere intelectuală la o înțelegere spirituală a adevărului lui Dumnezeu.

Adevărul-cheie

Te rog să ții minte acest adevăr-cheie în timp ce studiezi:

**Nu vei trăi independent de ceea ce crezi.
Dacă ceea ce crezi este o minciună, așa vei trăi.**

Acest lucru este foarte important, deoarece ceea ce crezi îți afectează gândurile, comportamentul și deciziile pe care le iei. Prin urmare, unul dintre scopurile lui Dumnezeu pentru acest studiu este să-ți descopere convingerile false, să-ți reînnoiască mintea și să te elibereze, conform textului din Ioan 8:32. Așadar, ne rugăm pentru tine ca să-L cauți pe Dumnezeu pe parcursul acestui studiu, ca El să te elibereze de convingerile false și de efectele secundare pe care aceste convingeri false le produc în viața ta.

LECȚIA 1

CE ESTE CREȘTEREA SPIRITUALĂ? CE SE ÎNTÂMPLĂ DACĂ NU CREȘTEM SPIRITUAL?

ZIUA 1

Planul lecției 1

Iată punctele cheie pe care le vom discuta în acest capitol:

- Scopul creșterii spirituale
- Semnificația asemănării cu Hristos
- Adevărurile de bază despre asemănarea cu Hristos
- Consecințele lipsei creșterii spirituale

Scopul creșterii spirituale

Patru cuvinte-cheie

„Dimpotrivă, voi să **creșteți** în harul și în cunoașterea Domnului și
Mântuitorului nostru Isus Cristos!”
2 Petru 3:18a (NTR)

„Ca niște copilași nou-născuți, să tânjiți după laptele spiritual și curat,
pentru ca, prin el, să puteți **crește** spre mântuire” 1 Petru 2:2 (NTR)

Dacă ești creștin de o anumită perioadă de timp, probabil că ai auzit termenul „creștere spirituală”. Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă acesta, ne vom uita la textul din Efeseni 4:15:

„ci, spunând adevărul în dragoste, **să creștem în toate privințele în El**,
Care este Capul, Cristos.” Efeseni 4:15 (NTR)

Cuvântul „creștere” din acest verset înseamnă „creștere spirituală interioară”. Trei termeni-cheie care exprimă creșterea spirituală sunt: „a fi conformat”, „a fi asemenea” și „a fi format”. Să începem cu analiza termenului „a fi asemenea” din Romani 8:29:

„Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte **să fie asemenea**
chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.”
Romani 8:29 (Cornilescu)

Termenul „a fi conformat” înseamnă „a-și armoniza convingerile și gândurile cu ale altora sau a avea aceeași formă ca și altul”. Pentru noi, aceasta înseamnă că trebuie să ne conformăm convingerile și gândurile noastre cu cele ale lui Hristos.

Al doilea cuvânt pe care îl vedem în 2 Corinteni 3:18 este cuvântul „transformați”.

„Iar noi toți, cu fața neacoperită, reflectând gloria Domnului ca într-o oglindă,
suntem **transformați** după același chip al Său, din glorie în glorie.
Și aceasta vine de la Domnul, Care este Duhul. 2 Corinteni 3:18 (NTR)

Cuvântul grecesc pentru „transformare” este „metamorphoo”, care înseamnă „schimbarea formei sau a naturii unei persoane într-o persoană total diferită prin mijloace supranaturale”. De la el provine cuvântul „metamorphosis”.

[Notă: Cuvântul „natură” în legătură cu Hristos înseamnă a se asemana cu Hristos în atitudine și comportament].

În final, să ne uităm la Galateni 4:19 și la termenul „va lua formă” sau „va lua chip”:

„Copiii mei, pentru care sufăr din nou durerile nașterii până când Cristos **va lua chip** în voi!”
Galateni 4:19 (NTR)

Pe măsură ce chipul lui Hristos este format în noi, gândurile, convingerile și comportamentele noastre sunt transformate pentru a se conforma Lui.

Putem rezuma semnificația acestor trei termeni în felul următor:

Hristos FORMAT în tine este rezultatul CONFORMĂRII tale după chipul Său, care are loc atunci când ești TRANSFORMAT în asemănarea lui Hristos (adică crești pentru a deveni asemenea lui Hristos).

Acum că am analizat acești trei termeni care desemnează „creștere”, trebuie să răspundem la următoarea întrebare: „**Care este obiectivul sau scopul creșterii spirituale?**” Să ne uităm încă o dată la cele patru versete anterioare pentru a găsi răspunsul:

- „să creștem în toate privințele în El (sau să fim ca El)” – Efeseni 4:15;
- „să fie asemenea chipului Fiului Său” – Romani 8:29;
- „suntem transformați după același chip al Său” – 2 Corinteni 3:18;
- „până când Cristos va lua chip în voi!” – Galateni 4:19.

„Cel ce este Hristos”, „chipul Fiului Său”, „în același chip al Lui” și „va lua Hristos chip” pot fi rezumate în următoarele cuvinte: **ASEMĂNAREA CU HRISTOS**. Vom analiza semnificația asemănării cu Hristos în următoare secțiune.

Întrebări: Cum ai fi definit creșterea spirituală înainte de a citi această secțiune? Știi mai devreme că promisiunea lui Dumnezeu este să te transforme în mod supranatural într-o persoană total diferită?

Reflecție: Reflectează asupra celor patru versete despre creștere citate mai sus și roagă-L pe Duhul Sfânt să-ți dea o revelație mai profundă a semnificației acestora în legătură cu înțelegerea creșterii spirituale.

Comunică cu Dumnezeu: Caută-L pe Domnul ca să-ți dea o revelație personală și o înțelegere mai profundă a cuvintelor conformat, format și transformat.

ZIUA 2

Ce este asemănarea cu Hristos?

Definiția asemănării cu HRISTOS

Am analizat cei patru termeni din secțiunea anterioară și am văzut că unul dintre obiectivele principale ale creșterii spirituale este creșterea în asemănarea cu Hristos. Mai întâi vom defini sensul conceptului de „asemănare cu Hristos”:

**Asemănarea cu Hristos înseamnă a trăi DIN Hristos și
EXPERIMENTÂND caracteristicile Lui SUPRANATURALE.**

Vom puncta câteva exemple de caracteristici ale asemănării cu Hristos.

Caracteristicile asemănării cu Hristos

Mai jos este prezentată o listă cu câteva dintre caracteristicile lui Hristos.

Asemănarea cu Hristos înseamnă că trăiești din Hristos și experimentându-L pe Hristos:

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compassiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

Să ne uităm acum la câteva texte din Scriptură care relevă aceste caracteristici ale asemănării cu Hristos. Rodul Duhului din Galateni 5:22, 23a și Coloseni 3:12-15 sunt exemple foarte bune de asemănare cu Hristos.

**„Dar rodul Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare,
bunătatea, generozitatea, credința, blândețea, stăpânirea de sine...”**

Galateni 5:22, 23a (NTR)

„Prin urmare, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu **simțăminte curate, cu bunătate, smerenie, blândețe, îndelungă răbdare, îngăduindu-vă** unii pe alții și **iertându-vă** unii pe alții dacă cineva are o plângere împotriva altcuiva.

Așa cum v-a iertat Domnul, tot astfel să vă **iertăți** și voi! Dar, mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii! Iar pacea lui Cristos – **pace** la care ați și fost chemați, într-un singur trup – să stăpânească în inimile voastre. Și fiți mulțumitori! ”

Coloseni 3:12-15 (NTR)

Vedem că Hristos Însuși este pacea noastră în Efeseni 2:14 și puterea noastră în Efeseni 6:10.

„Căci El este **pacea** noastră, Cel Care i-a făcut pe amândoi una și, în trupul Său, a dărâmat zidul de la mijloc care-i despărțea, adică dușmănia” Efeseni 2:14 (NTR)

[Notă: Ori de câte ori întâlniți termenul „asemănarea cu Hristos” sau „asemenea lui Hristos”, luați în considerare că acesta se referă la lista de caracteristici ale asemănării cu Hristos de mai sus.]

Întrucât putem experimenta din punct de vedere uman pace, bucurie etc., vom analiza diferența dintre caracteristicile umane și caracteristicile asemănării cu Hristos.

Care este DIFERENȚA dintre caracteristicile asemănării cu Hristos și caracteristicile umane?

Pe lângă faptul că învățăm despre caracteristicile asemănării cu Hristos, trăim în realitatea umană și experimentăm sentimente umane de dragoste, bucurie, pace, răbdare, siguranță etc. Însă există o diferență semnificativă între caracteristicile umane și cele ale asemănării cu Hristos.

CARACTERISTICILE UMANE – sentimente sau trăiri generate de om, care POT fi schimbate de circumstanțe și/sau relații.

Să presupunem, de exemplu, că ai avut o zi bună. Simți pace, bucurie și siguranță. Dar când ajungi acasă, descoperi că cineva a pătruns în casa ta, casa este inundată din cauza unei țevi sparte, iar fiul tău de doi ani face isterie.

Ce se întâmplă cu sentimentele tale umane de pace, bucurie și siguranță? Ele dispar imediat, deoarece sentimentele umane sunt supuse schimbărilor. Cum diferă sentimentele umane de modul de viață bazat pe asemănarea cu Hristos?

CARACTERISTICILE ASEMĂNĂRII CU HRISTOS – caracteristici supranaturale ale lui Hristos care NU POT fi schimbate de circumstanțe sau relații.

Folosind același exemplu de mai sus, să presupunem că în loc să rămâi în pace, bucurie etc. omenească, rămâi în bucuria, pacea etc. asemănării cu Hristos. Prin urmare, atunci când te confrunți cu un furt, o inundație și cu un copil care plânge, niciunul dintre aceste lucruri nu-ți răpește pacea lui Hristos, bucuria lui Hristos sau răbdarea lui Hristos. Vom analiza un exemplu biblic pentru explicații ulterioare.

Uită-te la ceea ce a experimentat apostolul Pavel în 2 Corinteni 11:24, 25:

„De **cinci ori** am primit de la iudei **patruzeci de lovituri fără una**, de **trei ori** am fost bătut cu nuiiele, **o dată** s-a aruncat cu pietre în mine, de trei ori am naufragiat, am fost o zi și o noapte în largul mării, ” 2 Corinteni 11:24, 25 (NTR)

În pofida tuturor acestor lucruri, vezi ce spune el în 2 Corinteni 12:10:

„De aceea eu **sunt mulțumit** în neputințe, în insulte, în nevoi, în persecuții și dificultăți, de dragul lui Cristos, deoarece când sunt neputincios, atunci sunt puternic.” 2 Corinteni 12:10 (NTR)

În ciuda persecuției prin care a trecut, Pavel spune că „este mulțumit”. Știm că acesta nu a fost un sentiment uman de mulțumire, deoarece este practic imposibil să experimentezi mulțumirea umană atunci când suferi. Pavel experimenta o mulțumire supranaturală, asemănătoare cu cea a lui Hristos, pe care nici măcar suferința nu i-a putut-o răpi. Așadar, să recapitulăm diferența dintre caracteristicile umane și cele ale asemănării cu Hristos.

DIFERENȚA-CHEIE dintre caracteristicile **UMANE** și cele ale **ASEMĂNĂRII CU HRISTOS** este că nici relațiile, nici circumstanțele nefavorabile nu îți pot fura oportunitatea de a experimenta caracteristicile asemănării cu **HRISTOS**.

[Notă: A deveni asemenea lui Hristos nu înseamnă că devenim dumnezeire. Înseamnă că putem experimenta atitudini asemănătoare lui Hristos în timp ce Duhul Sfânt ne transformă în asemănarea lui Hristos. Atitudinile asemănătoare lui Hristos sunt rezultatul faptului că Hristos „a luat chip în noi” conform Galateni 4:19.]

Întrebare: În ce mod s-ar putea schimba dificultățile și conflictele cu care te confrunți astăzi dacă ai putea trăi conform caracteristicilor asemănării cu Hristos de pace, odihnă, bucurie, răbdare, iertare etc.?

Reflecție: Reflectează cum s-ar schimba viața ta dacă ai experimenta pe propria piele caracteristicile asemănării cu Hristos pe care le-ai enumerat mai sus.

Comunică cu Dumnezeu: Roagă-L pe Duhul Sfânt să-ți dea o înțelegere mai profundă a caracteristicilor asemănării cu Hristos.

ZIUA 3

Adevăruri-cheie despre asemănarea cu Hristos

Înainte de a continua, vom analiza cinci adevăruri-cheie legate de asemănarea cu Hristos.

1. Noi avem TOATE caracteristicile lui Hristos.

Dat fiind faptul că Hristos este în tine, câtă de multă dragoste, bucurie, acceptare etc. ale lui Hristos sunt prezente în tine? Răspunsul este: pe deplin. De unde știm acest lucru? Pentru a găsi răspunsul, ne vom uita la ceea ce este scris în Coloseni 2:9, 10:

„Căci în **El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii și în El**, Care este Capul oricărei conduceri și autorități, **sunteți și voi împliniți.**” Coloseni 2:9, 10 (NTR)

Deoarece avem plinătatea lui Hristos în noi și am ajuns în El desăvârșiți, avem toate calitățile lui Hristos în întregime. Acestea nu numai că ne sunt date din plin, dar și sunt inepuizabile. Avem o rezervă nelimitată de dragoste, pace, iertare etc. a lui Hristos.

2. Nu mai trebuie să ÎNCERCĂM să producem aceste caracteristici.

Ai fost vreodată învățat că tu însuși trebuie să produci roadele Duhului Sfânt despre care se vorbește în Galateni 5:22, 23 (adică dragoste, bucurie, pace, răbdare etc.)? Întrucât ai deja toate roadele Duhului (adică caracteristicile asemănării cu Hristos) în Hristos, nu mai trebuie să încerci

să reproduci ceea ce ai deja în Hristos și ceea ce oricum nu ai fi putut produce prin forțele proprii. Dacă totuși ai crezut că a deveni ca Hristos depinde de forțele și abilitățile tale, acest gând ar trebui să-ți aducă un sentiment de ușurare și libertate.

Vezi ce spune Isus în Ioan 6:51:

„Eu sunt Pâinea vie Care S-a coborât din Cer. Dacă mănâncă cineva din Această Pâine, va trăi...”
Ioan 6:51 (Cornilescu)

Isus spune: „Eu sunt Pâinea vie” și ceea ce trebuie să faci este doar să mănânci. Nu trebuie să o prepari. Trebuie doar să o mănânci. În același mod, nu trebuie să producem asemănarea cu Hristos. Trebuie doar să „mâncăm” din Hristos (să trăim din asemănarea cu Hristos), care este pâinea vieții.

3. Aceste caracteristici ale asemănării cu Hristos sunt menite să satisfacă toate trebuințele noastre.

„Dumnezeul meu va împlini toate nevoile voastre, potrivit cu bogăția Lui, în glorie, în Cristos Isus.” Filipeni 4:19 (Cornilescu)

Când Pavel spune că toate nevoile noastre sunt satisfăcute în Hristos, în parte, el se referă la asemănarea cu Hristos. Oprește-te pentru o clipă și analizează lista de la pagina 11.

Uitându-te la listă, vezi ceva în ea de care nu ai nevoie? Acest lucru este foarte important, deoarece suntem tentați să încercăm să ne satisfacem nevoile sau să apelăm la alții pentru a ne satisface nevoile. Acest lucru este adevărat în special în relațiile maritale, atunci când căutăm iubire „necondiționată”, acceptare, valoare/prețuire etc. de la celălalt partener, care este capabil să ofere doar iubire, acceptare și valoare „condiționată/umană”.

4. Aceste caracteristici ale asemănării cu Hristos sunt SUPRANATURALE.

Aceste caracteristici ale asemănării cu Hristos sunt supranaturale, ceea ce înseamnă că sunt produse de Dumnezeu și depășesc priceperea noastră, așa cum explică Pavel în Filipeni 4:7:

„Iar pacea lui Dumnezeu, care depășește orice înțelegere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.” Filipeni 4:7 (NTR)

Pavel a experimentat o pace asemănătoare cu cea a lui Hristos, dar nici măcar el nu avea cuvinte pentru a o descrie. Deși caracteristicile asemănării cu Hristos sunt supranaturale, într-un final le poți experimenta, iar această experiență va dovedi că ele sunt adevărate și reale. Vom analiza aspectele supranaturale ale creșterii spirituale într-o altă lecție.

[Notă: În cultura noastră, cuvântul „supranatural” a fost distorsionat și înseamnă ceva paranormal, magic sau legat de ocultism. Însă în sfera creștină, prin „supranatural” se înțelege că Dumnezeu și lucrările Sale nu pot fi explicate prin priceperea umană sau prin mijloace firești.]

Întrebări: Care dintre aceste patru adevăruri te-a influențat cel mai mult? De ce?

Reflecție: Reflectează asupra acestor patru adevăruri și asupra modului în care viața ta s-ar putea schimba dacă acestea ar fi confirmate de experiența ta.

Comunică cu Dumnezeu: Dacă îți este greu să crezi oricare dintre adevărurile din această secțiune, cere-I Duhului Sfânt să te convingă în legătură cu veridicitatea lor.

5. „EU SUNT”

Un alt mod de a privi la asemănarea cu Hristos este prin prisma celor două cuvinte – „EU SUNT”. Vedem cum Isus S-a proclamat pe Sine ca fiind EU SUNT atunci când a spus:

„... **EU SUNT** calea, adevărul și viața...” Ioan 14:6 (NTR)

În același mod, Hristos este „EU SUNT” atunci când vine vorba de caracteristicile asemănării cu Hristos. În vederea clarificării acestei idei, mai jos sunt prezentate două exemple în care se folosește lista de caracteristici ale asemănării cu Hristos de la pagina 7.

Exemplul #1: Să presupunem că te confrunți cu respingerea din partea soțului/soției. Ceea de ce ai nevoie este acceptarea asemănătoare cu cea a lui Hristos. Isus spune: „Eu SUNT acceptarea ta”.

Exemplul #2: Să presupunem că serviciul tău este amenințat de concedierile companiei. Te simți îngrijorat(ă). Ai nevoie de pacea lui Hristos. Isus spune: „Eu SUNT pacea ta.”

[**NOTĂ:** Creștinii spun că se roagă lui Hristos **să le dea** lucruri precum răbdare, pace etc. Este un pic ca și cum i s-ar cere unui farmacist să prescrie o rețetă. Dar Isus nu este farmacistul nostru dumnezeiesc care ne prescrie o rețetă ca să ne dea ceva. Mai degrabă, El spune „EU SUNT” ceea de ce aveți nevoie – EU SUNT pacea voastră, EU SUNT bucuria voastră, EU SUNT înțelepciunea voastră etc. Prin urmare, așa cum am văzut în exemplele de mai sus, nu trebuie să-I ceri lui Hristos să-ți „dea” pacea, bucuria și înțelepciunea Lui. Trebuie pur și simplu să te „încrezi” în El, pentru ca El să **FIE** pacea, bucuria și înțelepciunea ta.]

**Întrucât Hristos este viața ta, El NU îți furnizează lucruri.
Mai degrabă, în calitate de EU SUNT, El te întreține încontinuu
prin SINE ÎNSUȘI (cu pace, bucurie, umilință etc.) ca fiind viața ta.**

Reflecție: Reflectează asupra adevărului că Hristos este „EU SUNT”.

Exercițiu: Care sunt nevoile tale, având în vedere dificultățile interioare și exterioare cu care te confrunți astăzi? Vezi lista „EU SUNT” de la sfârșitul acestei lecții și notează acele puncte care se aplică cel mai bine în cazul tău.

Comunică cu Dumnezeu: Cere-I lui Hristos ceea de ce ai nevoie în legătură cu dificultatea ta.

ZIUA 4

Consecințele lipsei creșterii spirituale

Înainte de a încheia această lecție, vom analiza consecințele lipsei creșterii spirituale. Se pune următoarea întrebare: dacă **nu** suntem conformați după asemănarea lui Hristos, **nu** suntem transformați după asemănarea lui Hristos sau dacă Hristos **nu** ia chip în noi, oare cu adevărat creștem spiritual?

În cele trei versete de mai jos, Pavel ne îndeamnă să nu rămânem copii în plan spiritual.

„ca să **nu mai fim copii**, duși de valuri încoace și încolo și purtați de orice vânt de învătătură prin șiretenia oamenilor, prin viclenia celor ce pun la cale planuri ca să înșele, ” Efeseni 4:14 (NTR)

„Fraților, **nu fiți copii** în gândire! ” 1 Corinteni 14:20 (NTR)

„Când eram copil, vorbeam **ca un copil**, judecam **ca un copil**, gândeam **ca un copil**...”
1 Corinteni 13:11 (NTR)

Pavel ne spune că, dacă nu creștem spiritual, vom rămâne copii din punct de vedere duhovnicesc. Acest adevăr ar trebui să ne stimuleze, deoarece atunci când ne gândim la copiii mici, ne vin în minte astfel de întrebări:

- Cât de profund pot să gândească și să raționeze copiii mici?
- Cât de ușor pot fi înșelați?
- Cât de bine știu să gestioneze situațiile dificile ale vieții?
- Cât de mult se concentrează pe ei înșiși?

Cred că răspunsul la aceste întrebări este evident. Pe cât acest lucru este valabil în cazul copiilor biologici, pe atât este valabil și în cazul copiilor spirituali, când vine vorba de viața creștină. Permite-mi să clarific ce înseamnă pentru tine să fii în starea de copil spiritual, punându-ți câteva întrebări.

Dacă rămânem copii spirituali:

- vom fi capabili să umblăm constant în Duhul Sfânt?
- vom fi capabili să discernem voia lui Dumnezeu pentru viața noastră?
- vom fi capabili să experimentăm promisiunile lui Dumnezeu (de exemplu, victorie, libertate etc.) în viața noastră?
- vom fi capabili să fim transformați în asemănarea lui Hristos?

Cred că am putea fi de acord că răspunsul la aceste întrebări este „nu”.

Iată și alte consecințe, dacă alegem să nu creștem spiritual.

Vom continua să ne concentrăm pe NOI ÎNȘINE

„Nu faceți nimic din **ambitie egoistă**, nici din glorie deșartă, ci, în smerenie, să-i considerați pe alții mai presus decât pe voi înșivă.” Filipeni 2:3 (NTR)

Ești de acord cu ideea că venim în această lume fiind egoiști? Înainte de a fi mântuiți,

atenția noastră era concentrată pe noi înșine; încercam să ne satisfacem propriile nevoi și trăiam fără a acorda prea multă atenție celor din jur. Acest lucru se vede clar mai ales în cadrul căsniciei. Dacă doi oameni egoiști se căsătoresc, ar trebui oare să ne surprindă faptul că ulterior apar probleme? Dacă nu ne dezvoltăm spiritual, rămânem egoiști, centrați pe sine și preocupați doar de noi înșine.

Întrebare: Care va fi impactul asupra noastră și asupra altora dacă rămânem concentrați pe noi înșine? _____

Vom rămâne în ROBIE față de păcatul nostru, față de firea noastră și față de comportamentele noastre firești.

„Eu știu că nimic bun nu locuiește în mine, adică **în firea mea pământească**, întrucât voința este prezentă în mine, dar nu și puterea de a face ce este bine. ” Romani 7:18 (NTR)

„Noi știm că Legea este spirituală, însă **eu sunt firesc**, vândut ca sclav păcatului. ”
Romani 7:14 (NTR)

Ce este firea?

Firea este dorința noastră de a ne trăi viața bazându-ne pe NOI ÎNȘINE ca sursă, INDEPENDENT de sau aparte de Dumnezeu ca Sursă.

Firea noastră spune: „Viața se învâрте în jurul meu și tu tot trebuie să fii concentrat pe mine.” Ea mai spune că, fără Dumnezeu:

- **Eu** pot avea control asupra mea și asupra celorlalți;
- **Eu** îmi pot satisface nevoile;
- **Eu** pot, cu forțele proprii, să corectez, să rezolv sau să depășesc toate problemele și conflictele pe care le am;
- **Eu** mă pot schimba pe mine și îi pot schimba pe ceilalți;
- **Eu** pot trăi o viață împlinită și fericită.

Însă nu se limitează totul la fire. Din firea noastră vor izvorî comportamentele firești. Iată o definiție a comportamentelor firești.

Comportamentele firești sunt ATITUDINI și ACȚIUNI egocentrice, păcătoase, care rezultă din trăirea în fire.

Mai jos sunt câteva exemple de comportamente firești care provin din firea noastră:

Respingere	Control	Exigență	Frustrare
Manipulare	Neiertare	Autoapărare	Judecare
Nepăsare	Insensibilitate	Resentimente	Gelozie
Lingușitor	Autojustificare	Egoism	Aroganță
Critică	Furie	Acuzare	Jenare
Invidie	Înșelăciune	Răutate	Învinuire
Condamnare	Antipatie	Împotrivire	Indulgență

Problema este că firea noastră este toxică pentru noi și pentru cei din jurul nostru. Dacă nu creștem spiritual, nu numai că ne împotmolim în comportamentul nostru firesc, dar acesta poate escalada și, în cele din urmă, se poate transforma în întărituri, cărora le rămânem în robie. [O întăritură este un comportament firesc care este consolidat până în momentul în care începem să credem că este imposibil să scăpăm de el].

Întrebare: Scrie toate comportamentele firești enumerate care se referă la tine.

Ești de acord cu faptul că, pe măsură ce trăiești conform comportamentelor firești, ele sunt toxice nu numai pentru tine, ci și pentru cei din jurul tău?

FRĂMÂNTĂRI INTERIOARE SAU SUFERINȚĂ

„Căci nu știu ce fac, întrucât **nu fac ce vreau, ci ceea ce urăsc, aceea fac!**” Romani 7:15 (NTR)

Cum crezi, care va fi rezultatul dacă vom continua să trăim ignorând ceea ce ar trebui să facem (adică să trăim conform adevărului lui Dumnezeu) și făcând ceea ce urâm (adică să trăim conform firii noastre)? Rezultatul va fi tulburarea interioară constantă, iar în cele din urmă, suferința. Aceasta se poate manifesta prin frustrare constantă, anxietate sau încercarea de a face față nefericirii prin intermediul unor lucruri precum mâncarea, televizorul, pornografia, alcoolul sau munca. Când vine vorba de suferința interioară, una dintre probleme este faptul că putem să nu ne dăm seama de ea, pentru că am trăit cu ea atât de mult timp încât ni se pare „normală”. Ne spunem rațional: „pur și simplu așa sunt eu”.

ZIUA 5

Vom fi înșelați încontinuu de Satana și de lume

„Astfel, și noi, când **eram copii**, ne aflam sub sclavia principiilor lumii.” Galateni 4:3 (NTR)

„Copilașilor, nimeni **să nu vă înșele!**...” 1 Ioan 3:7 (NTR)

Satana vrea să ne mențină în stare de copii de doi ani din punct de vedere spiritual, pentru că astfel îi este mai ușor să ne controleze și să ne manipuleze. El încearcă în mod constant să ne înșele ținându-ne în robia credințelor noastre false. Cu toate acestea, Satana vrea să ne împiedice să creștem, pentru că el cunoaște adevărul lui Dumnezeu și știe că, dacă ne încredem și trăim în conformitate cu el, viețile noastre vor fi transformate.

Satana are o strategie tridimensională pentru a ne ține captivi în firea noastră și pentru a ne face nefericiți. Aceasta este rezumată în Ioan 10:10:

„Hoțul nu vine decât ca **să fure, să înjunghie și să distrugă...**” Ioan 10:10 (NTR)

Această strategie tridimensională este pusă în aplicare de către Satana în felul următor:

1. Prin a te împiedica să cunoști adevărul lui Dumnezeu.
2. Prin a te împiedica să crezi adevărul lui Dumnezeu.
3. Prin a te împiedica să umbli în adevărul lui Dumnezeu.
4. Prin a te împiedica să-L cauți pe Dumnezeu ca sursă pentru transformarea vieții tale.

Dacă Satana își va atinge scopul, noi nu ne vom maturiza niciodată. Ca urmare, el ne înșală încontinuu, iar noi devenim vulnerabili la minciunile lumii, care spun: „Fă mai mult pentru a obține mai mult” și „Viața este concentrată doar pe tine”. El știe că adevărul ne va elibera și ne va transforma, așa că face tot posibilul pentru a ne menține într-o stare de imaturitate spirituală.

Întrebare: Ești de acord cu faptul că, dacă rămânem copii spirituali, putem fi la fel de sensibili ca și necreștinii la înșelăciunile lui Satana? Cum crezi, care ar fi rezultatele în viața ta dacă Satana te-ar putea împiedica să îndeplinești cele patru lucruri enumerate anterior?

Vom vorbi mai mult despre strategiile lui Satana la lecția 6.

Nu vom experimenta NICIODATĂ promisiunile lui Dumnezeu.

Dacă nu creștem, nu vom experimenta niciodată minunatele promisiuni ale lui Dumnezeu. Iată câteva exemple:

- a trăi în biruință asupra păcatului – 1 Corinteni 15:57;
- a trăi în libertate față de comportamentul nostru firesc și față de întăriturile păcatului – Galateni 5:1;
- a fi vindecați de rănilor noastre trecute sau prezente – Psalmul 147:3;
- a fi transformați în chipul lui Hristos – 2 Corinteni 3:18.

Cu siguranță, dorim să experimentăm toate aceste promisiuni uimitoare. Dar, dacă nu ne maturizăm, niciuna dintre aceste promisiuni nu va deveni vreodată realitate în cadrul experienței noastre personale.

Întrebare: Care pot fi consecințele dacă nu experimentăm promisiunile lui Dumnezeu?

Lucrurile se vor ÎNRĂUTĂȚI

Dacă nu creștem spiritual, nu numai că nimic nu se va schimba, dar lucrurile se vor înrăutăți, pentru că vom avea:

• mai multă frustrare;	• mai mult eșec;
• mai multă înfrângere;	• mai multă robie;
• mai multă disperare;	• mai multe tulburări interioare;
• totul va rămâne la fel sau va deveni și mai rău (adică, nicio schimbare sau transformare).	

Ți se aplică oricare dintre cele de mai sus?

Putem ajunge într-o stare de APOSTAZIE

Dacă nu creștem spiritual, ne putem afla într-o stare de apostazie: „Nu va fi mai bine niciodată”. Acesta este un loc foarte periculos, pentru că nu numai că L-am abandonat pe Dumnezeu, dar și i-am deschis ușa lui Satana, permițându-i să folosească apostazia noastră pentru a ne împiedica să creștem spiritual.

Putem ajunge chiar la o stare de DISPERARE

Apostazia constantă poate duce, în cele din urmă, la un sentiment de disperare – că nu vom putea crește niciodată. Disperarea este ca un abis întunecat, în care suntem atât de înghițiți de întuneric, încât credem că am ajuns într-o situație că nici chiar Dumnezeu nu ne poate transforma. Satana dorește ca să ajungem în această stare, pentru că nu numai că devenim victime spirituale, dar vrea să ne aducă într-un loc în care să ne lipsim de propria noastră viață.

Inimile noastre se vor ÎMPIETRI față de Dumnezeu

Dacă vom continua să ne împotrivim transformării acordate de către Dumnezeu, până la urmă inimile noastre se vor împietri față de El. Împietrirea inimii este definită în felul următor:

MOARTEA care apare în inimile noastre din cauza trăirii continue în imaturitate spirituală și a **OPUNERII** continue lucrării lui Dumnezeu în viețile noastre pentru a ne crește.

Dacă inimile noastre devin împietrite față de Dumnezeu, ne îndepărtăm din ce în ce mai mult de căutarea Lui, ca singură soluție. În cele din urmă, ne vom îndepărta complet de Dumnezeu, iar inimile noastre vor deveni moarte pentru Dumnezeu și pentru dorința Sa eternă de a ne crește până la maturitate spirituală.

Întrebare: Crezi că există și alte consecințe la care poate duce împietrirea inimii noastre față de Dumnezeu?

Sper că această secțiune ne-a mișcat inimile, deoarece aceste consecințe pot sta în calea creșterii noastre spirituale, ducând la o suferință constantă și tot mai profundă.

Comunică cu Dumnezeu: Întrucât ne putem înșela pe noi înșine, cere-I Duhului Sfânt să-ți descopere dacă vreuna dintre aceste consecințe se aplică în cazul tău.

Întrebare: Este posibil să te afli într-o suferință sufletească și să nu-ți dai seama de acest lucru, pentru că te afli în ea de mult timp? Dacă nu ești sigur, roagă-L pe Duhul Sfânt să-ți descopere acest lucru.

Concluzie

A fost utilă această lecție pentru înțelegerea importanței creșterii spirituale? Am putut să ne convingem în mod personal că, dacă rămânem imaturi din punct de vedere spiritual, acest lucru are un impact negativ asupra căsniciilor, a familiilor, a relațiilor și chiar asupra bisericilor noastre. Vedem acest lucru în cuvintele lui Pavel, când spune:

„ca să nu mai fim copii, duși de valuri încoace și încolo și purtați de orice vânt de învățătură prin șiretenia oamenilor, prin viclenia celor ce pun la cale planuri ca să înșele, ci, **spunând adevărul în dragoste, să creștem în toate privințele în El**, Care este Capul, Cristos. **Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat cu ajutorul fiecărei încheieturi, își primește creșterea potrivit cu măsura lucrării fiecărei părți și, astfel, se consolidează pe sine în dragoste.**”

Efesenii 4:14-16 (NTR)

Pentru ca noi să fim **ÎNTREGI și SĂNĂTOȘI** ca trup al lui Hristos, trebuie să creștem în toate aspectele, reflectând caracterul lui **HRISTOS**.

„EU SUNT”

Atunci când în viața voastră apar nevoi, Hristos este „EU SUNT” pentru a-ți satisface nevoile. Notează nevoia (nevoile) ta (tale) personală (personale) și găsește în lista sugerată modul în care Hristos va asigura împlinirea acelei (acelor) nevoi.

Nevoia ta: _____ Isus spune: „«EU SUNT» _____ al tău”.

EU SUNT dragostea ta – Galateni 5:22

EU SUNT puterea ta – 2 Timotei 1:7

EU SUNT mântuirea ta – Psalmul 27:1

EU SUNT mângâietorul tău – Ioan 14:16

EU SUNT speranța ta – Coloseni 1:27

EU SUNT viața ta – Ioan 14:6

EU SUNT bucuria ta – Ioan 15:11

EU SUNT destoinicia ta – 2 Corinteni 3:5

EU SUNT înțelepciunea ta – 1 Corinteni 1:30

EU SUNT calea ta – Ioan 14:6

EU SUNT odihna ta – Matei 11:28

EU SUNT siguranța ta – Proverbe 1:33

EU SUNT bunătatea ta – Galateni 5:22

EU SUNT încrederea ta – 2 Corinteni 3:4

EU SUNT îndurarea ta – Psalmul 25:6

EU SUNT iertarea ta – Daniel 9:9

EU SUNT biruința ta – Romani 8:37

EU SUNT izbăvirea ta – Evrei 10:36

EU SUNT pacea ta – Efesenii 2:14

EU SUNT perseverența ta – Evrei 12:2

EU SUNT puterea ta – Romani 6:10

EU SUNT smerenia ta – Matei 11:29

EU SUNT acceptarea ta – Romani 15:7

EU SUNT credincioșia ta – Galateni 5:22

EU SUNT mântuitorul tău – Filipeni 4:19

EU SUNT izbăvitorul tău – Psalmul 18:2

EU SUNT libertatea ta – Ioan 8:32

EU SUNT victoria ta – 1 Corinteni 15:57

EU SUNT blândețea ta – Galateni 5:23

EU SUNT răbdarea ta – Galateni 5:22

EU SUNT curajul tău – Ioan 16:33

EU SUNT biruința ta – Romani 8:37

Întrebări pentru discuție de grup:

Întrebare: Ce adevăr(uri) din această lecție au avut un impact mai mare asupra ta? De ce?

Întrebare: Prezintă câteva motive potrivit cărora creșterea spirituală este necesară.

Întrebare: Ce caracteristici ale asemănării cu Hristos de la pagina 7 ți-ar plăcea cel mai mult să experimentezi?

Întrebare: În ce mod manifestarea caracteristicilor asemănării cu Hristos pe care le-ai enumerat poate să-ți schimbe viața, căsnicia, educația copiilor, serviciul, relațiile sau circumstanțele?

Întrebare: Ce consecințe ale necreșterii spirituale ți-au vorbit cel mai mult? De ce?

LECȚIA 2

ÎNȚELEGEREA ADEVĂRURILOR FUNDAMENTALE ÎN PROCESUL DE CREȘTERE ÎN ASEMĂNAREA CU HRISTOS

ZIUA 1

Planul lecției 2:

- Diferența dintre o viață „CREȘTINĂ” și o viață „ÎN HRISTOS”
- Cum putem ști că Dumnezeu trebuie să fie sursa noastră?
- Cele două părți ale crucii
- Ce realizează Dumnezeu în viața noastră pe măsură ce Își trăiește viața prin noi

Introducere:

Există un adevăr fundamental-cheie pentru a crește în asemănarea cu Hristos: să cunoaștem diferența dintre a trăi „O” viață creștină și a trăi „VIAȚA” în Hristos. Un mod de viață ne va menține într-o stare de imaturitate spirituală, în timp ce celălalt ne va transforma viața și va favoriza creșterea spirituală. Vom analiza diferența dintre aceste două moduri de viață pentru a înțelege mai bine adevărul fundamental al creșterii spirituale. Vom începe prin descrie ce reprezintă „O” viață creștină.

Trăind „O” viață creștină

„O” viață creștină este definită în felul următor:

„O” viață creștină înseamnă că este în competența TA, cu ajutorul lui Dumnezeu să fii SURSA folosind propria inteligență, voința și capacitățile pentru a cunoaște adevărurile lui Dumnezeu și a le transforma în realitatea vieții tale.

În cadrul acestui studiu vom defini ce este „O” viață creștină în felul următor:

Cu AJUTORUL lui Dumnezeu, tu ești SURSA pentru CREȘTEREA spirituală și TRANSFORMARE în asemănarea lui Hristos.

Cuvântul-cheie în ambele definiții este „SURSĂ”. Când vine vorba de trăirea unei vieți „CREȘTINE”, câteva cuvinte-cheie care definesc cuvântul „sursă” sunt: a produce, a asigura, a furniza și a iniția. Trebuie să ținem cont de aceste patru cuvinte atunci când comparăm viața „CREȘTINĂ” cu viața „ÎN HRISTOS”.

Pe măsură ce treci prin etapele vieții tale creștine, ți-ai pus vreodată întrebarea: ce trebuie să faci pentru a trăi o viață „de creștin”? Aceasta este o întrebare firească, deoarece în cea mai mare parte a vieții noastre învățăm ceva și apoi mergem și facem acel lucru. Întrebarea este dacă mentalitatea „a învăța și a face” se aplică la trăirea unei vieți „ÎN HRISTOS”. Să explorăm răspunsul la această întrebare analizând ceea ce ai fost învățat despre viața „creștină”.

Ai fost vreodată învățat că depinde numai de tine (cu condiția ca tu ești sursa), cu ajutorul lui Dumnezeu, să realizezi următoarele:

1. „Să iei ceea ce ai învățat din Biblie, să mergi și să încerci să aplici ceea ce este scris acolo.”
2. „Să nu mai păcătuiești.”
3. „Să respecti regulile și poruncile lui Dumnezeu tot timpul.”
4. „Să devii mai neprihănit.”
5. „Să-ți transformi comportamentul firesc într-un comportament asemenea lui Hristos.”
6. „Să obții libertate și victorie depunând mai mult efort.”
7. „Să te transformi pe tine însuși.”

Dacă este așa, ți-a reușit să atingi sau să îndeplinești în mod onest toate aceste obiective? Dacă nu este așa, s-ar putea oare ca trăirea unei vieți „ÎN HRISTOS” să însemne ceva mai mult decât doar a învăța și apoi a face lucruri sau obiceiuri creștine? Vom analiza câteva întrebări suplimentare pentru a ne aprofunda în căutarea răspunsurilor la această întrebare.

- Ți se pare dificil să fii în mod continuu victorios în umblarea ta creștină?
- Ai vreun păcat habitual, de care nu te poți elibera?
- Există vreun comportament sau vreo atitudine păcătoasă pe care dorești să o schimbi, dar care pare să nu se schimbe niciodată, indiferent cât de mult încerci?

Dacă ai răspuns „da” la una sau mai multe dintre aceste întrebări, e posibil că încerci să trăiești „O” viață creștină cu propriile eforturi.

Vezi ce scrie în Ioan 8:32:

„Veți cunoaște adevărul, și adevărul **vă va face liberi.**” Ioan 8:32 (NTR)

Te-ai gândit la faptul că, dacă adevărul te va face liber, la ce poate duce viața într-o minciună? Iată câteva exemple.

Ca urmare a trăirii în minciună, și nu în adevărul lui Dumnezeu, vei experimenta următoarele:

- lipsa victoriei constante;
- lipsa libertății durabile;
- lipsa transformării spirituale semnificative;
- mai multă frământare lăuntrică;
- mai multă dezamăgire.

Din păcate, dacă un creștin trăiește „O” viață creștină în care el însuși, cu ajutorul lui Dumnezeu, este sursa, atunci acestea sunt rezultatele la care el se poate aștepta. În aceasta constă adevărul fundamental despre ceea cum se trăiește „O” viață creștină.

Noi NICIODATĂ nu vom crește în asemănarea cu Hristos trăind „O” viață creștină (adică încercând să fim sursă pentru trăirea acesteia).

Dacă acest lucru este adevărat, se pune întrebarea: „Are oare Dumnezeu o altă viață pentru noi, pe care trebuie să o trăim?” Vestea bună este că există o altă viață pe care Dumnezeu ne-a chemat să o experimentăm și care se numește „**VIATA**” în Hristos.

Întrebare: Ce ai învățat cu privire la semnificația de a trăi „O” viață creștină? Care sunt rezultatele învățăturilor pe care le-ai primit? Care este probabilitatea că ai trăit „O” viață creștină?

„**VIATA**” în Hristos

Vom analiza semnificația vieții în Hristos prin prisma cuvintelor lui Isus:

„... **EU SUNT** calea, adevărul și **VIATA**...” Ioan 14:6 (NTR)

„... **EU SUNT** învierea și **VIATA**...” Ioan 11:25 (NTR)

La ce se referă Isus în aceste două pasaje, când spune că El este **VIATA**?

Deoarece El este **VIATA**, „**VIATA**” în Hristos este o **PERSOANĂ**:
Hristos Însuși.

Pentru ca să te convingi de acest lucru, privește la cuvintele apostolului Pavel din Filipeni 1:21:

„Căci, pentru mine, a trăi **ESTE Hristos**...” Filipeni 1:21 (NTR)

Pavel spune că, pentru el, viața creștină este Hristos Însuși. Această afirmație a lui Pavel este deosebit de semnificativă, deoarece el provenea dintr-un mediu evreiesc ortodox, bazat pe respectarea legii și a regulilor acesteia. Ar fi fost firesc, pentru el, să presupună că sursa vieții creștine este el însuși. În schimb, el afirmă că „**VIATA**” în Hristos este Hristos Însuși.

Gândește-te la acest lucru pentru o clipă. Dacă „**VIATA**” în Hristos este o persoană, oare asta înseamnă că a trăi „ÎN HRISTOS” nu presupune să încerci să urmezi anumite reguli, să încerci să nu păcătuiești sau să te strădui să trăiești pentru Dumnezeu? Isus și Pavel spun că „**VIATA**” în Hristos nu este o viață a cărei sursă putem fi noi. Este o viață pe care doar Hristos, fiind Sursa noastră, o poate produce în noi și prin noi. Având în vedere acest adevăr, putem defini „**VIATA**” în Hristos în felul următor:

HRISTOS este Sursa noastră, pentru a ne **CREȘTE** din punct de vedere spiritual și pentru a ne **TRANSFORMA** în asemănarea lui Hristos.

În Coloseni 3:4, Pavel încă o dată confirmă acest lucru:

„Când Hristos, **viața voastră**, Se va arăta” Coloseni 3:4 (Cornilescu)

Pavel personalizează această afirmație atunci când spune că Hristos este viața **VOASTRĂ**.

Isus nu este doar viața propriu-zisă; El este anume viața ta. Având în vedere acest adevăr, gândește-te la următoarea afirmație:

**Există O SINGURĂ Persoană care a trăit cu adevărat o viață creștină
DESĂVÂRȘITĂ: Hristos ÎNSUȘI.**

Dacă așa stau lucrurile, atunci de ce credem că, folosind intelectul și abilitățile noastre, independent de Hristos, vom putea trăi o viață creștină desăvârșită? Tot ce putem noi să facem în calitate de sursă, adică prin propriile noastre puteri și abilități, este să trăim „O” viață creștină. Numai Hristos Însuși poate trăi acea „VIAȚĂ” creștină în tine și prin tine. Dacă până acum ai trăit „O” viață creștină, realizarea faptului că nu totul depinde de tine poate fi o veste bună.

Întrebare: Ce ți-a descoperit Duhul Sfânt în această secțiune despre viața „în HRISTOS”?

Reflecție: Reflectează asupra versetelor de mai sus.

Comunică cu Dumnezeu: Dacă acest adevăr este nou pentru tine, te rog să-ți iei câteva minute pentru a reflecta asupra acestor versete și să-I ceri Duhului Sfânt să facă aceste adevăruri reale pentru tine personal. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți descopere și să-ți clarifice ce înseamnă când Hristos este viața ta. Dacă acest adevăr contrazice ceea ce ai crezut până acum despre viața creștină, roagă-L pe Dumnezeu să-ți arate dacă ceea ce citești este adevărat sau nu.

ZIUA 2

Ce înseamnă când Hristos este viața voastră?

Următoarea întrebare pe care s-ar putea să ți-o pui este: „Ce înseamnă faptul că Hristos este viața mea?”

Dumnezeu răspunde la această întrebare în 1 Corinteni 1:30:

„Iar voi, datorită Lui, sunteți în Hristos Isus...” 1 Corinteni 1:30 (NTR)

Dumnezeu oferă răspunsul la această întrebare în prima parte a versetului, când spune că El este Sursa vieții tale în Hristos. Amintește-ți de cuvintele pe care le-am folosit mai devreme pentru termenul „sursă”: producător, susținător, furnizor și inițiator. Dumnezeu, și numai Dumnezeu, este producătorul, susținătorul, furnizorul și inițiatorul.

Mai jos vezi alte două versete care dezvăluie faptul că Dumnezeu este Sursa noastră pentru a trăi viața creștină:

„Căci în El trăim, ne mișcăm și existăm...” Fapte 17:28 (NTR)

„Fiindcă din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile....” Romani 11:36 (NTR)

Poate că te întrebi ce înseamnă, în practică, când Dumnezeu este Sursa ta. Să ne uităm la patru exemple de situații în care Dumnezeu este Sursa ta.

- Dumnezeu este sursa de satisfacere a nevoilor tale – FURNIZOR. Filipeni 4:19
- Dumnezeu este sursa de putere asupra păcatului tău – SUSȚINĂTOR. 1 Ioan 3:6
- Dumnezeu este sursa de înnoire a minții tale, astfel încât să poți crede adevărul Său – PRODUCĂTOR. Romani 12:2
- Dumnezeu este sursa ta care poate să aducă toate promisiunile Sale transformatoare în realitatea tangibilă a vieții tale – INIȚIATOR. Filipeni 1:6

Ai încercat să iei locul lui Dumnezeu pentru a îndeplini cel puțin una dintre cele patru sarcini enumerate mai sus? Dacă da, cât de mult ți-a reușit? Dacă suntem sinceri cu noi înșine, ar trebui să recunoaștem că aceasta nu este o strategie eficientă. Adevărul este că, dacă încercăm să fim o sursă pentru viața creștină, suntem sortiți eșecului. Dacă Dumnezeu nu este sursa umblării noastre creștine (și a celorlalte domenii ale vieții), nu vom experimenta niciodată lucrarea adevărului lui Dumnezeu și a promisiunilor Sale în viața noastră. Vom încheia această secțiune analizând concluzia finală.

Faptul că Dumnezeu este SURSA ta pentru viața creștină înseamnă că numai El te poate TRANSFORMA în asemănarea lui Hristos.

Întrebare: Cum s-ar putea schimba viața ta creștină, dacă ai crede că Dumnezeu, nu tu, este Sursa ei?

Reflecție: Reflectează asupra versetelor din 1 Corinteni 1:30, Fapte 17:28 și Romani 11:36, citate mai sus.

Comunică cu Dumnezeu: Folosind aceste trei versete, cere Duhului Sfânt să-ți dea o înțelegere mai profundă a semnificației faptului că Dumnezeu este sursa vieții tale „ÎN HRISTOS”.

De ce Dumnezeu nu ne ajută să fim acea sursă?

Am vorbit mai devreme despre faptul că trebuie să cerem ajutorul lui Dumnezeu. Este posibil că ai fost învățat să îi ceri ajutor lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă de fapt: „**Dumnezeu mă va ajuta să fiu sursă de soluționare a propriilor mele probleme, să mă eliberez, să fiu victorios, să mă transform etc.** Cu alte cuvinte, Dumnezeu mă va ajuta să-mi acord ajutor mie însumi”. (Unii oameni sunt de părere, în mod eronat, că cuvintele „Dumnezeu îi ajută pe cei care se ajută singuri” sunt menționate în Biblie). Aceasta este o învățătură falsă, deoarece Dumnezeu nu a intenționat niciodată ca omul să fie propria sa sursă de viață. Gândește-te la această întrebare: „Dacă Dumnezeu este sursa de viață, de ce ar trebui să îl ajute pe om să devină sursă”?

Ne vom uita la un exemplu pentru clarificare. Să presupunem că urmează să fii supus unei operații pe creier. În procesul de efectuare a operației, ieși din anestezie și îi spui chirurgului: „Nu prea am încredere în dumneavoastră să efectuați operația. Dați-mi un bisturiu și ajutați-mă să o termin”. Oricât de nebunesc ar suna, nu este cu nimic diferit față de cazul în care I-ai cere lui Dumnezeu să te ajute să devii o sursă pentru a trăi o viață „CREȘTINĂ”.

Observă cum privește Pavel la ceea ce se întâmplă în Romani 15:18:

„Căci n-aș îndrăzni să vorbesc despre ceva pe care **Cristos să nu-l fi făcut** prin mine...” Romani 15:18 (NTR)

Uită-te la cuvintele „Hristos a făcut”. Pavel nu a spus că Hristos l-a „ajutat” să înfăptuiască. Biblia spune că Hristos, fiind Sursa, Și-a împlinit lucrarea prin Pavel. Vezi, Dumnezeu a prevăzut totul! Dacă El nu este Sursa ta pentru viața creștină, rezultatul va fi mai multă înfrângere, mai multă înrobire și nicio transformare. Planul lui Dumnezeu funcționează într-un singur fel, atunci când El Însuși este Sursa ta. Prin urmare, o credință falsă-cheie cu privire la viața creștină este aceasta:

Omul niciodată nu va putea trăi cu succes viața creștină, fiind sursa ei și, „cu AJUTORUL lui Dumnezeu”, folosindu-și propria inteligență și capacitate de a o susține.

Comunică cu Dumnezeu: Dacă până acum ai fost convins că Dumnezeu intenționează să te ajute să trăiești viața creștină, cere-I să-ți dea o revelație mai completă a modului în care intenționează să realizeze acest lucru. Întrucât Dumnezeu este Sursa, El Însuși va produce creșterea și transformarea spirituală în tine, dar nu te va ajuta să faci tu asta.

De unde știm că Dumnezeu trebuie să fie sursa noastră?

Pentru a înțelege mai bine adevărul că Dumnezeu este sursa noastră, trebuie să ne amintim intenția și planul original al lui Dumnezeu pentru omenire. Adevărurile din această secțiune ar trebui să-ți servească drept dovezi suplimentare că intenția lui Dumnezeu, de la început, a fost ca Dumnezeu să fie sursa de viață pentru om. În această secțiune vom răspunde la următoarele patru întrebări:

- **Cine a fost sursa lui Adam și a Evei înainte de căderea în păcat?**
- **Ce s-a întâmplat cu Adam și Eva în momentul căderii în păcat?**
- **Care a fost starea spirituală a omului la naștere?**
- **Ce a făcut Dumnezeu în om pentru a deveni Sursa lui?**

Vom începe prin analizarea stării lui Adam și a Evei înainte și după căderea în păcat, în Grădina Edenului.

Cine a fost sursa lui Adam și a Evei înainte de căderea în păcat?

„Atunci **Domnul Dumnezeu** l-a creat pe Adam din țărâna pământului și **a suflat în nărilor lui suflare de viață**, iar Adam **a devenit un suflet viu.**” Geneza 2:7 (NTR)

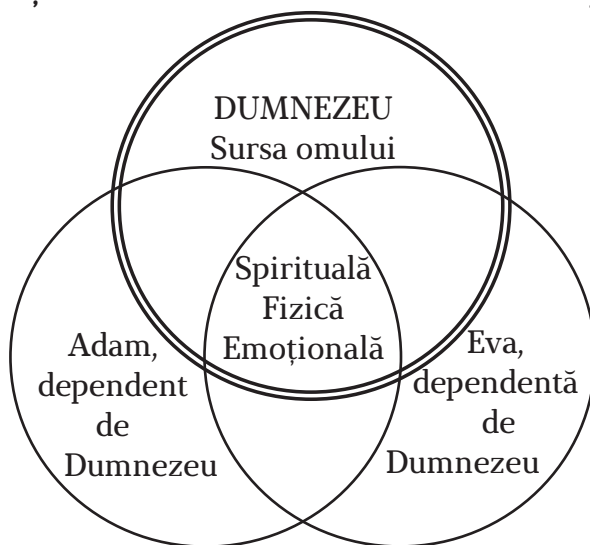
„**Dumnezeul meu va împlini toate nevoile voastre**, potrivit cu bogăția Lui, în glorie, în **Cristos Isus.**” Filipeni 4:19 (NTR)

La creație, Dumnezeu a devenit sursa omului, insuflându-și viața în Adam și Eva, conform Genezei 2:7. În plus, Dumnezeu a fost SURSA lor, satisfăcându-le toate nevoile fizice, spirituale și emoționale (Filipeni 4:19). Intenția lui Dumnezeu de a fi SURSA omului a fost evidentă de la

început, deoarece numai Dumnezeu poate satisface ceea ce omul nu este capabil să realizeze.

Următoarea diagramă ilustrează relația omului cu Dumnezeu înainte de căderea în păcat:

Dumnezeu era Sursa care satisfăcea nevoile lui Adam și ale Evei înainte de căderea în păcat.

Dacă Dumnezeu era Sursa care le satisfăcea toate nevoile, am putea concluziona că Adam și Eva erau TOTAL DEPENDENȚI de Dumnezeu în ceea ce privește împlinirea nevoilor lor?

„Dependență” este cuvântul-cheie care descrie relația lui Dumnezeu cu Adam și Eva. Ei erau total dependenți de Dumnezeu în ceea ce privește satisfacerea tuturor nevoilor lor. Vom încheia această secțiune cu următorul adevăr-cheie:

ADEVĂR-CHEIE:

Atâta timp cât Adam și Eva au continuat să trăiască DEPENDENȚI de Dumnezeu, El a fost SURSA lor, care le satisfăcea toate nevoile.

Dumnezeu le-a dat lui Adam și Evei libertatea de a alege să fie DEPENDENȚI

„Domnul Dumnezeu i-a poruncit lui Adam, zicând: „Să mănânci, desigur, din orice pom din grădină, dar din Pomul Cunoașterii Binelui și a Răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, sigur vei muri!” Geneza 2:16, 17 (NTR)

Pentru ca omul să aibă voință liberă, Dumnezeu i-a dat de ales între a fi dependent sau independent, conform Genezei 2:16, 17. Alegerea a constat în faptul că puteau mânca din orice pom din grădină, cu excepția unui singur. Această alegere a fost un test al voinței omului de a continua să depindă de Dumnezeu. Dacă ar fi ales să depindă de Dumnezeu și să mănânce din orice alt pom, cu excepția pomului cunoașterii binelui și răului, ei ar fi rămas în viață. Dar dacă ar fi mâncat din pomul cunoașterii binelui și răului, ar fi murit. Cunoaștem rezultatul din Geneza 3:6:

„Când femeia a văzut că pomul era bun pentru hrană, că era o plăcere pentru ochi și că pomul era de dorit ca să facă pe cineva înțelept, a luat din rodul lui și **a mâncat**. I-a dat și soțului ei, care era cu ea, și **a mâncat și el**.” Geneza 3:6 (NTR)

În acel moment Adam și Eva au luat o decizie păcătoasă, independentă, care a dus la moartea spirituală, conform primei părți a versetului 12 din Romani capitolul 5:

„De aceea, așa cum păcatul a intrat în lume **printr-un singur om** (Adam), iar prin păcat a intrat **moartea**” Romani 5:12 (NTR)

Ce înseamnă moartea spirituală? Cuvântul-cheie în definiția morții spirituale este „**separare**”. În textul original grecesc, cuvântul „separare” înseamnă „a tăia” sau „a despărți”.

**MOARTEA SPIRITUALĂ este definită ca fiind
RUPEREA sau SEPARAREA de Dumnezeu.**

Această separare a fost dublă:

- **SEPARARE de VIAȚA Dumnezeiască**

„fiind întunecați la minte, **înstrăinați (separați)** de **viața lui Dumnezeu** ...” Efeseni 4:18 (NTR)

În momentul în care Adam și Eva au ales independența față de Dumnezeu și au păcătuit, El S-a despărțit de ei și/sau Și-a luat viața. Deși Adam și Eva erau încă în viață fizic, ei nu mai experimentau viața spirituală a lui Dumnezeu. Ca urmare, ei au murit spiritual.

- **SEPARAREA de Dumnezeu ca SURSĂ**

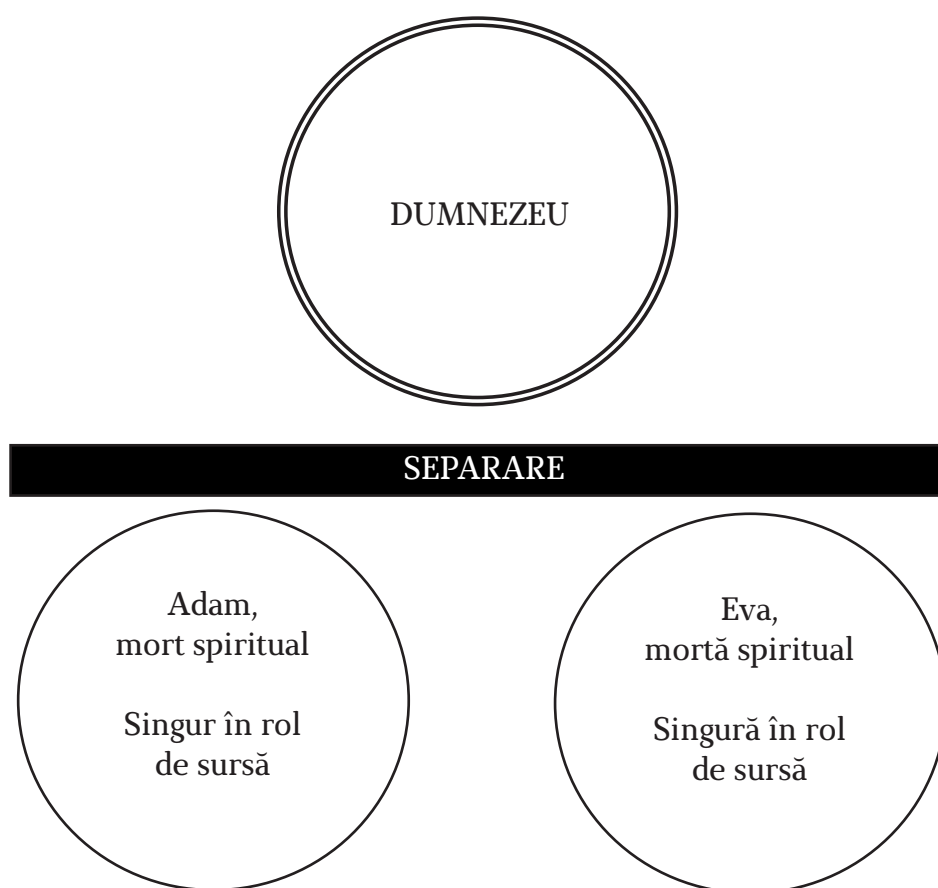
„ci nelegiuirile **voastre** v-au **separat** de **Dumnezeul** vostru și păcatele voastre I-au ascuns fața de voi, astfel că nu vă aude.” Isaia 59:2 (NTR)

Așa cum am menționat mai devreme, Adam și Eva erau total dependenți de Dumnezeu, ca Sursă, pentru satisfacerea tuturor nevoilor lor. Însă, ca urmare a căderii în păcat, Dumnezeu S-a separat de om, astfel încât El nu a mai fost Sursa pentru satisfacerea fiecărei nevoi a omului.

Acesta a fost rezultatul:

**Omul a fost lăsat să fie PROPRIA sursă de satisfacere a PROPRIILOR
nevoi, să-și rezolve PROPRIILE probleme, să ÎNCERCE
să-și realizeze viața cu succes.**

Analizează diagrama de pe pagina următoare și vezi cum s-a schimbat starea omului după căderea în păcat.

ZIUA 3

Problema este că noi am MOȘTENIT moartea spirituală a lui Adam și a Evei

Pentru noi toți, acest lucru înseamnă că la nașterea noastră fizică noi am moștenit moartea spirituală și separarea lui Adam și a Evei de Dumnezeu. Despre aceasta este scris în Romani 5:12:

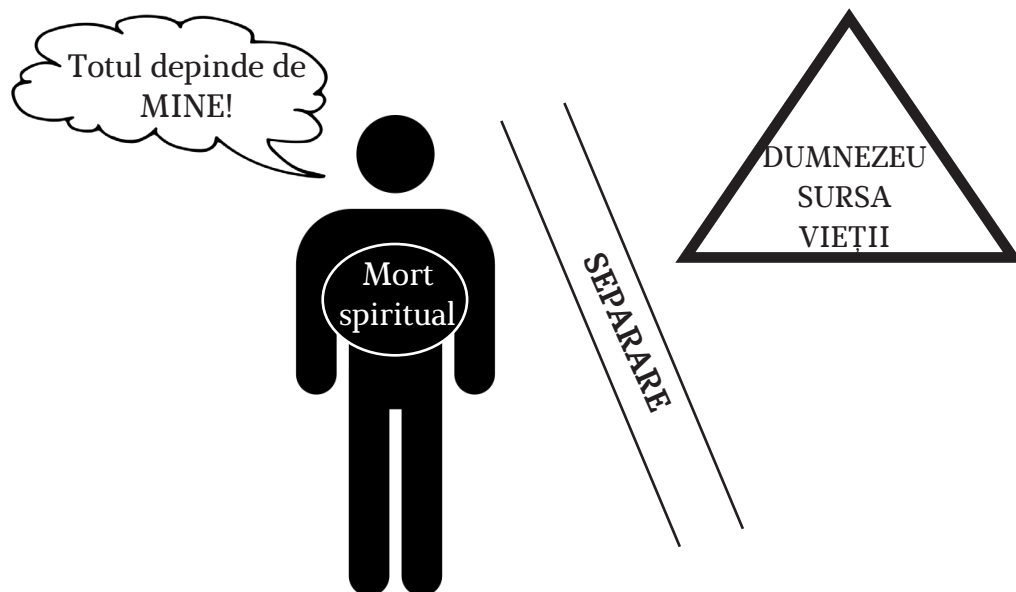
„De aceea, așa cum **păcatul** a intrat în lume printr-un singur om (Adam), iar **prin păcat a intrat moartea** și, astfel, **moartea a trecut la toți oamenii**, din cauză că **toți au păcătuit...** ” Romani 5:12 (NTR)

Vedem în Romani 5:12 că, prin păcatul lui Adam, fiecare dintre noi s-a născut mort spiritual. Cu alte cuvinte, am moștenit moartea spirituală a lui Adam în momentul în care ne-am născut.

**La fel ca Adam și Eva, ne-am născut separați de VIAȚA lui Dumnezeu
și de El ca SURSĂ a noastră.**

Următoarea diagramă ilustrează adevărul că am moștenit separarea lui Adam de Dumnezeu ca Viață și Sursă a noastră și, în consecință, am devenit morți spiritual.

Moartea spirituală înseamnă separarea de Dumnezeu ca sursă și viață

Tu ai moștenit moartea spirituală a lui Adam, care duce la **SEPARAREA** de „**VIATA**” lui Dumnezeu și **SEPARAREA** de Dumnezeu ca **SURSĂ**. Ca urmare a acestei separări, **TU** ai fost nevoit să devii sursa vieții, **ÎNCERCÂND** să o trăiești.

Întrebare: Dacă intenția inițială a lui Dumnezeu presupunea ca să depindem totalmente de El ca Sursă, putem noi să trăim independent de Dumnezeu și să ne satisfacem cu adevărat propriile nevoi, să ne rezolvăm propriile probleme și să avem succes în viața creștină?

Reflecție: Reflectează asupra adevărului că planul lui Dumnezeu, de la început, a fost ca omul să depindă total de El, ca Sursă, pentru a trăi viața creștină.

Comunică cu Dumnezeu: Roagă-L pe Domnul să-ți dea revelații suplimentare despre ce înseamnă pentru tine personal atunci când El este sursa vieții (de exemplu, în căsnicie, la serviciu și în alte circumstanțe).

CELE DOUĂ PĂRȚI ALE CRUCII

Dumnezeu știa că omul va fi veșnic separat de El, dacă nu va oferi o soluție pentru această problemă. Aceasta înseamnă că existau două lucruri pe care Dumnezeu trebuia să le facă pentru a-i oferi omului mântuirea și viața (și pentru a Se restabili pe Sine ca sursă a omului). Vom ilustra aceste două lucruri cu ajutorul unei diagrame numite „Cele două părți ale crucii”. O parte a crucii reprezintă latura **PĂCATULUI**, iar cealaltă parte – latura **VIETII**. Să ne uităm mai întâi la partea crucii care reprezintă **PĂCATUL**, pentru a vedea ce a făcut Dumnezeu pentru a rezolva problema păcatului nostru.

**Partea crucii care reprezintă PĂCATUL – Hristos a murit pentru
PĂCATELE noastre pentru a ne oferi viața veșnică**

„Vestea bună” a Evangheliei este că Isus a venit să ne ia păcatele, pentru că aveam nevoie de un Mântuitor. Prin moartea Sa, a plătit pedeapsa pentru păcatele noastre, iar dacă ne încredem în Hristos pentru mântuire, avem viață veșnică.

„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor,
după bogăția harului Său.” Efeseni 1:7 (NTR)

„Cel ce crede în Fiul are viața veșnică...” Ioan 3:36a (NTR)

**Moartea lui Hristos pentru păcatele noastre reprezintă
partea crucii legată de PĂCAT.**

În diagrama de mai jos este ilustrată partea crucii care reprezintă PĂCATUL:

Partea crucii care reprezintă PĂCATUL

[Notă: Dacă nu ești sigur că L-ai acceptat pe Hristos pentru mântuire, o poți face chiar acum. Poți spune pur și simplu următoarea rugăciune cu credință și să fii iertat și mântuit: „Isuse, recunosc că sunt un păcătos, care are nevoie de Tine ca Mântuitor. Pentru că Tu ai murit pe cruce pentru păcatele mele, prin credință Te primesc să fii Mântuitorul meu. Amin”.]

Partea crucii care reprezintă VIAȚA – Dumnezeu S-a pus în om pentru a fi Sursa vieții lui.

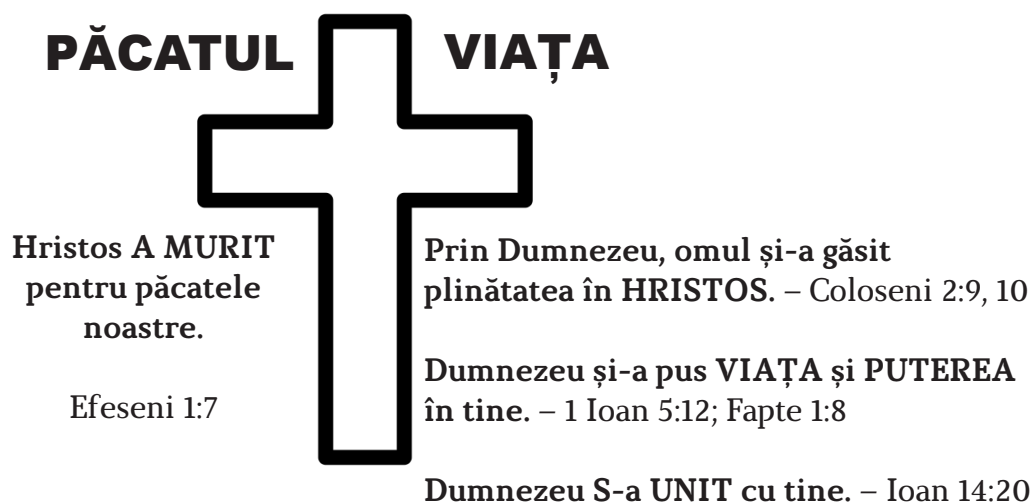
**Chiar dacă Hristos a murit pentru om, pentru ca acesta să fie mântuit,
problema SEPARĂRII omului de Dumnezeu, care este SURSA și VIAȚA,
a rămas nesoluționată.**

Deoarece Dumnezeu nu a intenționat ca omul să trăiască separat de El, El a mai făcut încă trei acte pentru a Se restabili pe Sine ca Sursă pentru om. Aceste trei acțiuni constituie ceea ce eu

numesc partea crucii care reprezintă „VIAȚA”.

Să explorăm semnificația părții crucii care reprezintă „VIAȚA”.

Partea crucii care reprezintă VIAȚA

ZIUA 4

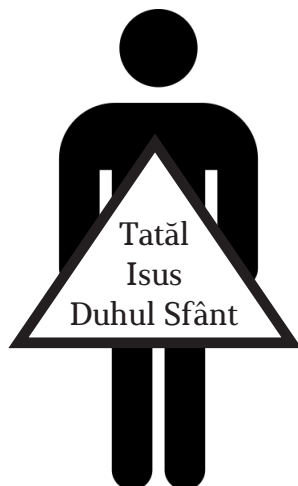
1. Prin Dumnezeu, omul și-a găsit plinătatea în HRISTOS.

În momentul mântuirii, nu numai că L-ai primit pe Isus ca Mântuitor, dar ai primit și Dumnezeirea completă (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt). Vedem asta în Coloseni 2:9, 10:

„Căci în **Hristos locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii** și în El, Care este Capul oricărei conduceri și autorități, **sunteți și voi împliniți.** ” Coloseni 2:9, 10 (NTR)

Aceste versete ne spun că plinătatea Dumnezeirii rămâne în Hristos și că Hristos este acum în tine, iar din asta rezultă că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt locuiesc în tine. Dumnezeu nu mai este separat de tine. Plinătatea Dumnezeirii se află acum în tine!

Dumnezeu a pus plinătatea Sa în tine

Este foarte important să înțelegi că, odată ce Îl accepți pe Hristos pentru mântuire, devii PROPRIETARUL plinătății Tatălui, a lui Isus și a Duhului Sfânt.

Întrebare: Dacă nu înțelegi sau nu crezi că plinătatea Dumnezeirii locuiește în tine, ce efect ar avea asupra ta dacă te-ai convinge de validitatea acestei afirmații?

Reflecție: Reflectează asupra textului din Coloseni 2:9, 10. Gândește-te la întrebarea: „Ce pierd dacă Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt în mine?”

Comunică cu Dumnezeu: Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea revelații suplimentare despre semnificația eternă a plinătății Sale care locuiește acum în tine.

2. Plinătatea VIETII și PUTERII lui Dumnezeu locuiește acum în tine

Pe lângă faptul că ai primit plinătatea lui Dumnezeu, ai primit și toată Viața și Puterea Lui.

A) VIAȚA lui Hristos

„...Și mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viață veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cel care Îl are pe Fiul are viața...” 1 Ioan 5:11, 12a (NTR)

Vedem că în momentul mântuirii Dumnezeu ne-a dat VIAȚA, care se găsește în Hristos. Care sunt câteva semne ale acestei VIETI pe care o avem acum?

Faptul că Hristos este viața ta înseamnă că ai TOTUL lui Hristos în tine:

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compassiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

Acestea sunt caracteristicile lui Hristos, despre care am vorbit la lecția 1.

Faptul că Hristos este viața ta înseamnă că Hristos ESTE SURSA ta, care îți oferă pacea SA, acceptarea SA, bucuria SA etc.

B) PUTEREA lui Dumnezeu

Pe lângă viața lui Hristos, ai primit toată puterea dumnezeiască în momentul mântuirii, conform versetului din Fapte 1:8:

„...Voi (tu) însă veți primi **putere** atunci când va veni Duhul Sfânt peste voi (tine)...” Fapte 1:8 (NTR)

Gândește-te un pic la acest aspect. Din moment ce întreaga Dumnezeire este în tine, toată puterea lui Dumnezeu locuiește în tine. Dumnezeu știa că, fără puterea Sa în om, nu ar fi existat nicio transformare. Prin urmare, El a pus plinătatea puterii Sale în noi pentru a ne transforma viața. Vom vorbi mai mult despre măsura și scopul puterii lui Dumnezeu în lecția următoare. Pentru moment, adevărul esențial este acesta:

Dumnezeu și-a pus PUTEREA în tine pentru a te transforma în asemănarea lui Hristos.

Diagrama de mai jos ilustrează faptul că ești recipientul vieții și puterii lui Dumnezeu.

Dumnezeu Și-a pus viața și puterea în tine

Întrebare: De ce crezi că a fost esențial ca Dumnezeu să-și pună viața și puterea în tine?

Reflecție: Reflectează asupra textelor din 1 Ioan 5:12 și Faptele Apostolilor 1:8 și gândește-te la această întrebare: „De ce a fost necesar ca Dumnezeu să-și investească viața și puterea Sa în mine?”

Comunică cu Dumnezeu: Începe să-I ceri lui Dumnezeu să-ți dea o experiență mai profundă a vieții și a puterii Sale în tine.

ZIUA 5

1. Dumnezeu S-a legat de om prin LEGĂMÂNT.

Dumnezeu nu numai că S-a pus în tine, dar a mers și mai departe. Dumnezeu S-a pus în UNIUNE cu tine. Vedem acest adevăr în următoarele trei versete:

„... (Dumnezeu) **ne-a adus la viață împreună cu Hristos.**” Efeseni 2:5 (NTR)

„Dar **cine** [credinciosul] **se lipește de Domnul este un singur duh**
(uniune) **cu El.**” 1 Corinteni 6:17 (NTR)

„În ziua aceea, veți cunoaște că **Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți (uniune) în Mine și că Eu sunt în voi.**” Ioan 14:20 (NTR)

A fi în uniune sau „conectat în mod dumnezeiesc” cu Dumnezeu înseamnă că suntem „înviorați” cu El, „uniți” cu El și rămânem „în” El. Înțelegerea unirii noastre cu Dumnezeu este un mister dumnezeiesc, dar oricum autentic. Dumnezeu trăiește în tine și este în uniune cu tine.

[**Notă:** Dacă crezi că îți poți pierde mântuirea, acest adevăr te va elibera de această credință falsă, deoarece unirea cu Dumnezeu înseamnă că nu vei fi niciodată separat de El. Dacă nu poți fi separat de El, cum îți poți pierde mântuirea? Acesta este motivul pentru care Dumnezeu promite în a doua parte a versetului din Evrei 13:5: „...**nu vă voi lăsa și nu vă voi părăsi niciodată.**”]

Reflecție: Reflectează asupra versetelor din Efeseni 2:5, 1 Corinteni 6:17 și Ioan 14:20 și roagă-L pe Duhul Sfânt să-ți dea o revelație mai profundă a uniunii tale cu Dumnezeu.

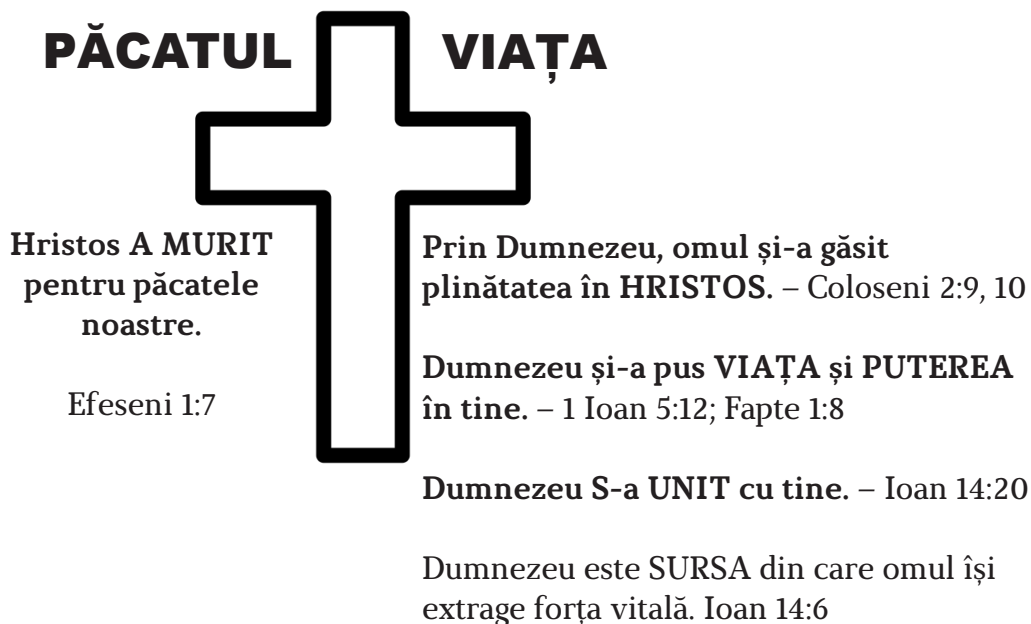
Comunică cu Dumnezeu: Dacă te îndoiești de siguranța mântuirii tale, roagă-L pe Dumnezeu să te convingă că nu poți face nimic pentru a-ți pierde mântuirea sau pentru a fi vreodată separat din nou de Dumnezeu.

Care este rezultatul faptului că Dumnezeu Își pune viața și puterea în tine?

Întrucât Dumnezeu Și-a insuflat VIAȚA și PUTEREA în tine și S-a pus pe Sine Însuși în tine pentru a forma o uniune cu tine în momentul mântuirii, TU nu mai trebuie să fii sursa de viață. Dumnezeu ÎNSUȘI devine SURSA ta din care îți trăiești viața.

Ne vom uita încă o dată la părțile crucii care reprezintă PĂCATUL și VIAȚA.

Cele două părți ale crucii

Faptul că Hristos este viața și sursa ta înseamnă că El vrea să-Și trăiască viața în tine.

**Întrucât Hristos este VIAȚA ÎNSĂȘI și S-a pus în tine,
El dorește să-Și trăiască viața ÎN tine.**

Pavel confirmă acest lucru prin exemplul propriei Sale vieți în prima parte a versetului din Galateni 2:20:

„Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc...,
dar **nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.**” Galateni 2:20 (Cornilescu)

Gândește-te la ceea ce spune Pavel în acest verset. Când Pavel spune: „dar nu mai trăiesc eu”, el spune, în esență, că **NU POATE** fi el sursa vieții creștine. Acest lucru este uimitor, având în vedere toate atribuțiile, intelectul și capacitățile lui Pavel. El recunoaște, în mod clar, că niciunul dintre aceste merite nu îl califică drept sursă. Prin urmare, pentru că recunoaște că nu poate trăi viața creștină, el spune: „Hristos trăiește în mine”. Pavel își recunoaște nevoia absolută ca Hristos să trăiască viața creștină în el.

Probabil, conceptul „Hristos Își trăiește viața în tine” este nou pentru tine. Dacă este așa, roagă-L pe Duhul Sfânt să-ți dea o revelație mai profundă a ceea ce înseamnă acesta și a felului în care acesta îți poate transforma viața.

Întrebare: Înțelegeai oare până acum că viața creștină înseamnă că Hristos Își trăiește viața în tine? Cum acest adevăr poate schimba ideile tale despre cum ar trebui să trăiești viața creștină?

Reflecție: Reflectează asupra adevărului că nu poți trăi o viață în Hristos. Doar Hristos, trăind în tine, te poate crește în asemănarea lui Hristos.

Comunică cu Dumnezeu: Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea o revelație a ceea ce înseamnă atunci când Hristos își trăiește viața în tine.

Faptul că Hristos este viața ta înseamnă, de asemenea, că trăiești DATORITĂ lui Dumnezeu, nu PENTRU EL.

Având în vedere că Hristos Își trăiește viața Sa în tine, nu mai trebuie să încerci să trăiești PENTRU Dumnezeu, în primul rând pentru că El nu are nevoie ca tu să faci ceva pentru El. Nu S-a așteptat niciodată să faci ceva PENTRU EL, deoarece El este sursa ta. Acum, că Îl ai pe Hristos în tine, trebuie să trăiești din El.

MINCIUNĂ:

Trebuie să trăim PENTRU Dumnezeu, pentru că avem
NEVOIE să facem ceva pentru El.

ADEVĂR:

Trebuie să trăim DATORITĂ lui Dumnezeu, pentru că El
este Sursa noastră DIN care ne trăim viața.

Întrebare: Crezi că Dumnezeu are nevoie ca tu să faci ceva **pentru** El? Ce crezi că înseamnă faptul că ar trebui să trăiești **avându-L ca sursă** pe Dumnezeu? Cum s-ar schimba viața ta creștină dacă ai crede că poți trăi datorită lui Dumnezeu, în loc să trăiești pentru El?

Ce va realiza Dumnezeu în viața ta pe măsură ce Își va trăi viața în tine?

Poate te întrebi: „Cum arată când Dumnezeu Își trăiește viața ÎN mine?” O parte din răspuns constă în ceea ce El promite să realizeze în viața ta. Să ne uităm la câteva dintre aceste promisiuni.

VICTORIE – Dumnezeu îți va oferi o victorie experiențială asupra puterii păcatului, a firii, a lumii și a puterii lui Satana.

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă **biruința** prin Domnul nostru Isus Hristos.” 1 Corinteni 15:57 (Cornilescu)

LIBERTATE – Dumnezeu te va elibera de convingerile false, de atitudinile păcătoase învingătoare și de lupta ta interioară constantă.

„Deci Hristos ne-a **eliberat** cu adevărat. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.” Galateni 5:1 (Cornilescu)

VINDECARE – Dumnezeu te va vindeca de rănilile tale trecute și prezente.

„El **vindecă** pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilile.” Psalmul 147:3 (Cornilescu)

APROVIZIONARE – Dumnezeu îți va satisface toate nevoile.

„Și Dumnezeul meu să **îngrijească** de toate trebuințele voastre după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.” Filipeni 4:19 (Cornilescu)

INTIMITATE – El te va invita să dobândești o relație personală, intimă cu El Însuși.

„ne-a rânduit mai dinainte să fim **înfiați** prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.” Efeseni 1:5 (Cornilescu)

În ceea ce privește studiul nostru, promisiunea-cheie este următoarea:

**Dumnezeu ne va crește, TRANSFORMÂNDU-NE în
ASEMĂNAREA LUI HRISTOS.**

Reflecție: Reflectează asupra promisiunilor enumerate mai sus. Gândește-te care dintre aceste promisiuni dorești să le experimentezi mai mult.

Comunică cu Dumnezeu: Dacă nu experimentezi aceste promisiuni în măsura în care ți-ai dori, roagă-L pe Dumnezeu să înceapă să facă aceste promisiuni mai reale în viața ta.

Exemplu din viața reală: Un consilier avea dificultăți în a simți compasiunea lui Hristos pentru oamenii care trec prin încercări. El și-a dat seama cât de important era ca oamenii pe care îi consilia să simtă compasiunea lui Hristos prin exemplul său. El a început să-L caute pe Hristos și după lucrarea transformatoare a lui Hristos el a putut experimenta compasiunea Sa pentru oameni.

Timp de câteva săptămâni, I-a cerut Duhului Sfânt să îl transforme, astfel încât să simtă compasiunea lui Hristos. Într-o zi, când consilia un cuplu care se afla în conflict, un sentiment spiritual de compasiune l-a copleșit. A fost atât de puternic încât cuplul i-a spus după ce sesiunea s-a încheiat: „Mulțumesc pentru că sunteți atât de compătitor”.

Întrebări pentru discuție în grup:

Întrebare: Ce adevăr(uri) te-a influențat cel mai mult la această lecție? De ce?

Întrebare: Care, în opinia ta, sunt diferențele majore dintre viața „creștină” și viața „în Hristos”?

Întrebare: De ce cuvântul „sursă” este atât de important când vine vorba de viața în Hristos?

Întrebare: Înțelegerea planului original al lui Dumnezeu pentru om te-a ajutat cumva să înțelegi de ce cuvântul „sursă” este atât de important? Dacă da, de ce?

Întrebare: De ce partea crucii care reprezintă VIAȚA este la fel de importantă ca și partea care reprezintă PĂCATUL?

LECȚIA 3

ROLUL LUI DUMNEZEU ȘI ROLUL NOSTRU ÎN A DEVENI CA HRISTOS

ZIUA 1

Planul lecției 3

- Rolul lui Dumnezeu în transformarea vieții noastre
- Rolul tău în procesul de transformare
- Dependență și credință

Rolul lui Dumnezeu în transformarea vieții noastre

Acum, când avem o bază pentru a crește în asemănarea cu Hristos, să ne uităm la rolul lui Dumnezeu și la rolul nostru în transformarea vieții noastre. Există două cuvinte-cheie pe care trebuie să le înțelegem atunci când vine vorba de rolul lui Dumnezeu în procesul de transformare: inițiator și producător. Să analizăm importanța acestor două cuvinte legate de creșterea noastră spirituală.

Dumnezeu este INIȚIATORUL

Ca Sursă a noastră, Dumnezeu este inițiatorul lucrării Sale de transformare în noi. Vedem asta în prima parte a versetului din Filipeni 1:6:

„Sunt încredințat că **Acela care a început (inițiat) în voi această bună lucrare** o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” Filipeni 1:6 (Cornilescu)

Ce spune Pavel în prima parte a acestui verset? El spune că Dumnezeu a început lucrarea pe care vrea să o îndeplinească în tine. El a inițiat această lucrare în tine în momentul mântuirii. Tatăl a săvârșit această lucrare prin faptul că L-a trimis pe Isus să moară pe cruce pentru a salva omenirea de păcatele sale. Acest lucru este confirmat și în Ioan 14:26, unde se spune că Duhul Sfânt, în calitate de inițiator, ne va învăța și ne va reaminti adevărurile spirituale.

„... **Duhul Sfânt**, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, **vă va învăța** toate lucrurile și **vă va aduce aminte** de tot ce v-am spus Eu.”
Ioan 14:26 (Cornilescu)

Întrebare: Dacă ne vedem pe noi înșine ca sursă, oare putem fi tentați să fim inițiatorii? Cum crezi că s-ar putea schimba viața noastră dacă am permite ca Dumnezeu să fie inițiatorul?

Dumnezeu este PRODUCĂTORUL

Dumnezeu promite să facă mult mai mult decât să te salveze. Uită-te la partea a doua a pasajului Filipeni 1:6:

„... Acela care a început în voi această bună lucrare o **va isprăvi (produce)** până în ziua lui Isus Hristos.” Filipeni 1:6b

Vedem în a doua parte din Filipeni 1:6 că Dumnezeu nu numai că a început lucrarea, dar și va produce sau va termina lucrarea pe care a început-o în tine în momentul mântuirii.

În calitate de producător, Dumnezeu:

- te va **ELIBERA** de întăriturile păcatului pe care nu le poți birui – Galateni 5:1;
- te va **VINDECA** de rănilile tale trecute și prezente – Psalmul 146:3;
- îți va **ASIGURA** toate nevoile – Filipeni 4:19;
- va deveni **BIRUINȚA** ta asupra păcatului, lumii, firii și asupra lui Satana – 1 Corinteni 15:57;
- îți va **TRANSFORMA** viața astfel încât să poți experimenta asemănarea lui Hristos – 2 Corinteni 3:18

Cea mai răspândită credință falsă a multor creștini este aceea că ei cred că sunt inițiatorii și producătorii transformării în viața lor cu ajutorul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, dacă va avea loc vreo schimbare, depinde de tine să-ți folosești inteligența, voința și autodisciplină pentru a te transforma cu ajutorul lui Dumnezeu. Este ca și cum te-ai cățăra pe o frânghie unsă. Îți folosești toată puterea și efortul pentru a o urca, dar, cu toate eforturile tale, continui să aluneci la baza frânghiei.

Din cauza acestei credințe false, atât de mulți credincioși fie renunță la promisiunile lui Dumnezeu, fie continuă să încerce în zadar să producă asemănarea lui Isus prin propriile lor eforturi. Dacă ai fost învățat în acest fel, simți că într-adevăr crești în asemănarea lui Hristos?

Întrebare: Care dintre acțiunile lui Dumnezeu, menționate mai sus, pe care numai El le poate lucra în tine, ai dori să le experimentezi într-o măsură mai mare?

Reflecție: Reflectează asupra versetului din Filipeni 1:6. Gândește-te la faptul că Dumnezeu a inițiat și a produs asemănarea lui Hristos în tine, indiferent de faptul că încerci să obții asemănarea lui Hristos prin propriile forțe. Oare nu ar trebui ca acest lucru să-ți ia o povară de pe umeri și să-ți dea un sentiment de libertate, din moment ce nu mai trebuie să te transformi cu propriile forțe?

Comunică cu Dumnezeu: Dacă ai crezut că tu însuși ești cauza și efectul transformării cu ajutorul lui Dumnezeu, roagă-L să te convingă că El, și numai El, este inițiatorul și producătorul transformării.

Dumnezeu DOREȘTE și este HOTĂRÂT

Înainte de a trece la implicarea noastră în procesul de transformare, să luăm în considerare încă un adevăr. Mulți creștini se întreabă: „Oare Dumnezeu chiar dorește să-mi transforme viața?”

Privește din nou la Filipeni 1:6, deoarece acest text arată clar că Dumnezeu Și-a început lucrarea în tine în momentul mântuirii și că El în continuare dorește și intenționează să-ți transforme viața.

„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare
o **va isprăvi** până în ziua lui Isus Hristos.” Filipeni 1:6

Adevărul în viața multor creștini este că NU Dumnezeu este cel care nu vrea. Mai degrabă, este NEDORINȚA noastră de a-I permite lui Dumnezeu să ne transforme viețile.

Comunică cu Dumnezeu: Dacă te îndoiești că Dumnezeu poate sau vrea să-ți transforme viața, roagă-L să te convingă că El este cu adevărat dispus și mai mult decât capabil să o facă.

ZIUA 2

Rolul tău în procesul de transformare

Ioan 15:5 relevă rolul tău

Cu toate că Dumnezeu este inițiatorul și producătorul transformării în viața ta, tu deții un rol vital în a-I permite să te transforme. Să ne întoarcem la Ioan 15:5 pentru a-ți forma o idee mai clară despre ce rol este vorba:

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine **RĂMÂNE** în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă...” Ioan 15:5a (Cornilescu)

Isus spune că, la fel cum mlădița fizică este menită să fie total dependentă de vița fizică, tu, fiind mlădița „spirituală”, ești conceput să trăiești în totală dependență de Dumnezeu, care este vița spirituală a vieții tale. Cuvântul „a rămâne” este un alt cuvânt care înseamnă „dependență”. În raport cu cuvântul „dependență”, alte cuvinte folosite pentru exprima ideea de „a rămâne” sunt:

- menține-te;
- bazează-te pe;
- extrage din;
- trăiește datorită;
- cooperează cu.

Îți amintești concepția lui Dumnezeu pentru om din lecția 2? Adam și Eva au fost creați pentru a trăi în dependență totală de Dumnezeu. Chiar dacă trăim după căderea în păcat, trebuie să ținem minte acest adevăr-cheie:

Planul lui Dumnezeu pentru om NU s-a schimbat.

Ca și în cazul lui Adam și al Evei, planul lui Dumnezeu pentru tine și pentru mine după căderea în păcat nu este diferit. Noi, de asemenea, am fost creați pentru a trăi în dependență totală de Dumnezeu. Oare nu este logic că, din moment ce Dumnezeu este Sursa noastră, rolul nostru este să ne bazăm pe El ca pe sursa noastră? Acesta este motivul pentru care Isus folosește exemplul minunat al unei mlădițe total dependente de viță.

Prin urmare, rolul nostru în procesul de transformare realizat de Dumnezeu este următorul:

Să **DEPINDEM DE**, să ne **BAZĂM PE** și să **EXTRAGEM DIN** Dumnezeu ca **SURSĂ** a noastră, pentru a ne transforma în asemănarea lui Hristos.

[Notă: Cuvântul „aduce” din Ioan 15:5 nu înseamnă „produce”. Cuvântul „aduce” înseamnă „a duce”. Aspectul-cheie constă în faptul că mlădița nu produce rod. Vița-de-vie este sursa pentru producerea rodului, iar mlădița este agentul prin care rodul este produs.]

Întrebare: Ai crezut cumva până acum că producerea rodului depinde de tine? Dacă este așa, cum s-ar schimba atitudinea ta față de slujirea creștină dacă ai crede că rolul tău este „dependența”, iar rolul lui Dumnezeu este „producerea” rodului în tine?

Reflecție: Reflectează asupra versetului din Ioan 15:5. Chiar dacă acest verset ți se pare cunoscut, acordă timp citirii și meditării asupra acestor cuvinte.

Comunică cu Dumnezeu: Roagă-L pe Dumnezeu să-ți dea o înțelegere spirituală mai profundă a relației dintre mlădiță și viță, deoarece aceasta se referă la modul în care trebuie să trăiești viața creștină și să fii transformat.

Un alt motiv-cheie pentru care trebuie să trăim în dependență de Dumnezeu

Privește la sfârșitul versetului Ioan 15:5, unde Isus spune:

„... **despărțiți** de Mine, nu puteți face **NIMIC**.” (Cornilescu)

Gândește-te la această întrebare: „Ce se întâmplă cu o mlădiță atunci când ea se desparte de viță?” Începe să moară, pentru că nu mai poate extrage viață din ea. Dacă tu, ca mlădiță spirituală, decizi să încerci să trăiești independent de Hristos, care este vița spirituală, cum crezi, care va fi rezultatul?

Când Isus spune: „fără Mine nu puteți face **nimic**”, ce vrea El să spună?

Isus spune că **DESPĂRȚIT EL** nu poți produce „**VIAȚĂ**” pe care Dumnezeu ți-o promite.

Această secțiune a textului din Ioan 15:5 creează probleme pentru mulți creștini. De ce? Pentru că omul este capabil să facă multe lucruri independent de Dumnezeu, cum ar fi să exercite o meserie, să însușească un hobby sau un sport și să își gestioneze finanțele. Chiar și în așa condiții, dacă Hristos nu este Sursa creșterii noastre spirituale, atunci nimic nu va funcționa.

Pe lângă aceasta, fără dependență de Hristos, nu va exista:

- putere asupra păcatului;
- victorie asupra firii;
- libertate de a învinge schemele păcătoase;
- vindecare a rănilor trecute sau prezente.

Referitor la studiul nostru:

**Dacă nu o să fim DEPENDENȚI de Dumnezeu,
NU va exista transformare în asemănarea lui Hristos.**

Vom analiza un exemplu. Imaginează-ți pentru o clipă o mânășă care stă pe masă. Ce poate face mânășa fără o mână? Nimic. Tot ce poate face este să stea acolo. Însă, atunci când îți pui mâna în ea, ce poate face acum mânășa? Dacă facem o paralelă cu relația noastră cu Dumnezeu, mânășa ești tu, iar mâna este Dumnezeu. Atunci când te bazezi pe Dumnezeu, Viața și puterea Lui lucrează în tine pentru a produce asemănarea cu Hristos.

Întrebare: De ce poate fi dificil să înțelegem conceptul de „nimic”, mai ales că modul nostru standard de gândire spune că ar trebui să facem ceva?

Comunică cu Dumnezeu: Dacă îți este greu să accepți această idee, roagă-L pe Duhul Sfânt să te convingă că nu ne putem transforma viața din punct de vedere spiritual fără ca Dumnezeu să acționeze. De asemenea, roagă-L să te convingă că, fără a trăi în dependență de El, nu vei experimenta niciodată libertatea, victoria, vindecarea și transformarea pe care El ți le promite și pe care le dorești.

ZIUA 3

**Înseamnă oare acest lucru că ar trebui să duc un mod
de viață pasiv și să nu fac nimic?**

Este posibil să-ți pui această întrebare chiar în acest moment. Răspunsul la această întrebare este negativ. Viața creștină nu este o viață pasivă, iar tu trebuie să joci un rol important în procesul de creștere spirituală.

**DEPENDENȚA ta de Dumnezeu este o parte foarte activă a procesului
de transformare realizat de Dumnezeu.**

Adevărul constă în următorul fapt: călătoria pe calea credinței nu este una pasivă. Atunci când depinzi în mod activ de Dumnezeu, El te crește în mod activ în asemănarea lui Hristos. Putem privi acest lucru și într-un alt mod.

Dependența ACTIVĂ înseamnă că te încrezi în Dumnezeu ca SURSĂ, pentru a te transforma în asemănarea lui Hristos.

În secțiunea următoare vom analiza viața lui Isus pe pământ pentru clarificări suplimentare.

Întrebare: Dacă poziția de dependență de Dumnezeu ca Sursă ți se pare pasivă, cum s-ar putea schimba viața ta spirituală dacă ai crede că trebuie să te bazezi activ pe Dumnezeu pentru transformare dumnezeiască în asemănarea lui Hristos?

Reflecție: Reflectează asupra ideii că, pe măsură ce depinzi activ de Dumnezeu, El este Sursa activității (transformării spirituale) care are loc în tine.

Isus este exemplul nostru în ceea ce privește trăirea unei vieți dependente de Dumnezeu

Pentru a înțelege mai bine problema pasivității, ne vom uita la viața și slujirea lui Isus în timp ce era pe pământ. Știm că unul dintre scopurile principale ale lui Isus a fost să moară pe cruce pentru păcatele noastre, astfel încât să putem fi salvați. Dar la fel de important este și faptul că Isus a venit să ne arate cum să trăim „în Hristos”. Așadar, să ne uităm la modul în care Isus Și-a trăit viața pe pământ. Mai întâi de toate, trebuie să înțelegem că Isus, ca „Dumnezeu-om”, a renunțat la privilegiile Sale dumnezeiești. Vedem acest lucru în Filipeni 2:6, 7:

„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci **S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor!**” Filipeni 2:6, 7 (Cornilescu)

Acest lucru nu înseamnă că, în timp ce era pe pământ, Isus nu era în totalitate dumnezeiesc. Însă, aceasta înseamnă, de fapt, că Isus a ales să nu-și folosească dreptul dumnezeiesc de a fi egal cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, pentru a trăi ca o ființă umană.

Care a fost relația lui Isus cu Tatăl și cu Duhul Sfânt în timpul vieții Sale pe pământ?

„Isus a luat din nou cuvântul și le-a zis: «Adevărat, adevărat vă spun că **Fiul nu poate face nimic de la Sine**; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.»” Ioan 5:19 (Cornilescu)

„**Eu nu pot face nimic de la Mine Însuși**: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.”
Ioan 5:30 (Cornilescu)

„Isus deci le-a zis: «Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că **nu fac nimic de la Mine Însuși**, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu.»” Ioan 8:28 (Cornilescu)

Ideea comună în aceste versete este că Isus a spus că nu poate face nimic fără Tatăl și fără Duhul Sfânt. Cu alte cuvinte, Isus a trăit în dependență activă față de Tatăl și de Duhul Sfânt, aceasta fiind Sursa Sa în timp ce trăia pe pământ. Iată un adevăr-cheie despre Isus:

**Pe când se afla pe pământ, Isus NU a funcționat ca o SURSĂ.
Dimpotrivă, El DEPINDEA de VIAȚA și PUTEREA TATĂLUI
și a DUHULUI SFÂNT ca fiind Sursa.**

Ar putea oare aceasta însemna că Tatăl și Duhul Sfânt, nu Isus, au fost sursa a tot ceea ce a realizat Isus în timpul vieții Sale pe pământ? Răspunsul îl vedem în Ioan 14:10, când Isus spune:

„Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine, ci **Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.**” Ioan 14:10 (Cornilescu)

Am putea spune că Isus a fost pasiv în timp ce trăia pe pământ? Cu siguranță, nimeni dintre noi n-ar putea afirma asta, având în vedere toată activitatea pe care a desfășurat-o Isus. Însă, după cum putem vedea din versetul de mai sus, nu El a fost Sursa care a vindecat, l-a înviat pe Lazăr etc. Adevărul constă în faptul că Isus a fost dependent în mod activ de Tatăl și de Duhul Sfânt ca Ei să realizeze aceste lucruri prin El. Viața lui Isus în relație cu Tatăl Său a fost un exemplu perfect al legăturii dintre mlădiță și viță. Folosind analogia anterioară cu mănusa, putem spune că Isus, fiind om, reprezenta mănusa, iar Tatăl era mâna. De aici și întrebarea-cheie:

**Dacă Isus, ca ființă umană, a trăit în DEPENDENȚĂ totală de
Tatăl Său și de Duhul Sfânt ca Sursă a vieții Sale,
CUM AR TREBUI NOI SĂ TRĂIM?**

Trebuie să trăim în dependență totală de Dumnezeu ca Sursă, pentru a fi transformați în asemănarea lui Hristos.

Întrebare: Ce ai învățat din modul de viață al lui Isus pe pământ și cum poți aplica aceasta în viața ta spirituală?

Reflecție: Reflectează asupra celor patru versete din Evanghelia după Ioan de mai sus și gândește-te la următoarea întrebare: dacă Isus, fiind un exemplu pentru noi, a trăit în dependență totală de viața și puterea Tatălui Său, cum dorește Dumnezeu ca noi să trăim?

Comunică cu Dumnezeu: Roagă-L pe Dumnezeu să-ți descopere în ce măsură relația de încredere dintre Isus și Tatăl Său se aplică vieții tale de zi cu zi.

ZIUA 4

Problema constă în faptul că toți ne luptăm cu senzația de dependență. De ce?

Noi toți, creștinii, ne luptăm cu dependența. De ce se întâmplă acest lucru? Iată trei motive.

1. Firea, care trăiește în noi, ne ispitește în mod constant să trăim independent de Dumnezeu.

Îți mai amintești definiția cuvântului „fire” de la lecția 1? Iată încă o definiție a firii.

**Firea este o ATITUDINE din interiorul nostru care spune:
„NU am nevoie de Dumnezeu pentru a-mi trăi viața.
Pot trăi INDEPENDENT de Dumnezeu.”**

Pentru a confirma acest lucru, ne vom uita la textul din Romani 7:18:

„Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în **firea** mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar **n-am puterea să-l fac.**” Romani 7:18 (Cornilescu)

Viața potrivit firii ne împiedică să „facem bine” (adică să trăim în dependență de Dumnezeu), fiindcă, după cum spune prima parte a versetului 7 din Romani capitolul 8:

„... umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu...” Romani 7:8 (Cornilescu)

Vom vorbi mai detaliat despre fire în lecția 5, dar acum este important să înțelegem că firea noastră întotdeauna se va împotrivi trăirii în dependență de Dumnezeu.

2. Lumea spune că trebuie să fim independenți.

În mare parte, lupta noastră cu dependența rezultă din faptul că trăim într-o lume care ne strigă: „Tu poți face, poți rezolva, poți face față și poți depăși asta”. Suntem atât de insistent îndoctrinați și spălați pe creier cu convingerea că trebuie să fim autosuficienți și independenți de lume, încât ne împotrivim și atunci când vine vorba să trăim o viață dependentă de Dumnezeu.

3. Lumea intensifică mesajul că dependența este egală cu slăbiciunea.

Lumea nu numai că promovează „independența”, dar răspândește și mesajul că „dependența” este egală cu „slăbiciunea”. Întrucât nimeni nu dorește să fie văzut ca slab (mai ales bărbații), toți preferă să ducă o viață bazată pe încredere în sine, ceea ce este echivalent cu independența.

Dependență și credință

Dependență de Dumnezeu = CREDINȚĂ ÎN Dumnezeu

„Pentru că **umblăm prin credință**, nu prin vedere.” 2 Corinteni 5:7 (Cornilescu)

A umbla prin credință este o altă expresie care poate fi parafrazată ca „a trăi o viață în dependență de Dumnezeu”. În continuare vom vedea care este definiția credinței, deoarece aceasta are legătură cu studiul nostru.

Credința este DEPENDENȚA permanentă de Dumnezeu, având convingerea că DOAR El, ca SURSĂ, ne poate transforma în asemănarea lui Hristos.

Dacă ești creștin de ceva timp, știi că rolul tău în umblarea creștină constă în a crede. Însă mulți creștini au anumite neclarități sau convingeri false cu privire la credință, deoarece ceea ce cred ei nu duce la libertate permanentă, victorie, vindecare a rănilor sau transformare. Iată prima întrebare pe care ți-o poți adresa:

Oare convingerile mele cu privire la umblarea prin credință îmi transformă viața?

Dacă nu, s-ar putea oare să îți fi pus credința în obiectul greșit? Vom explora răspunsul la această întrebare în secțiunea următoare.

Credința întotdeauna trebuie să aibă un OBIECT

Ești de acord cu faptul că credința întotdeauna are un obiect? De exemplu, ai încredere în frâne atunci când conduci mașina, ai încredere în construcția clădirii în care lucrezi zilnic sau ai încredere în scaunul pe care ești așezat. Când vine vorba de transformarea spirituală, întrebarea-cheie constă în a stabili cine este obiectul credinței noastre? Știm din Sfânta Scriptură că obiectul credinței creștinilor este Dumnezeu. Vedem acest lucru în următoarele versete:

„Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o **trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu**, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.” Galateni 2:20 (Cornilescu)

„**Să privim țintă la Isus, Inițiatorul credinței și Cel Ce desăvârșeste credința**” Evrei 12:2 (NTR)

ZIUA 5

Este posibil însă să existe UN ALT obiect al credinței noastre?

Dacă creștinii nu sunt transformați în asemănarea lui Hristos și nu cresc spiritual, s-ar putea să aibă un alt obiect al credinței în afară de Dumnezeu. S-ar putea oare ca, dacă oamenii nu sunt transformați, obiectul credinței lor să fie chiar ei înșiși? Să analizăm această întrebare la un nivel mai personal.

Dacă crezi că viața creștină depinde doar de TINE, ca sursă, cu ajutorul lui Dumnezeu, atunci s-ar putea oare ca obiectul REAL al credinței tale să fii TU ÎNSUȚI?

Această întrebare nu este pusă pentru a muștra sau a face de rușine pe cineva. Mai degrabă, este important să ne dăm seama că, dacă nu creștem spiritual, una dintre probleme ar putea consta în faptul că ne concentrăm mai mult pe noi înșine decât pe Dumnezeu ca obiect al credinței noastre. Pentru a înțelege mai bine adevăratul obiect al credinței tale, gândește-te la următoarele întrebări.

Experimentezi tu oare:

- victorie permanentă asupra obiceiurilor tale păcătoase și asupra lui Satana?
- libertate permanentă față de comportamentul păcătos?
- vindecare permanentă a rănilor tale trecute sau prezente?
- transformare permanentă în asemănarea lui Hristos?

Dacă ai răspuns „nu” la toate întrebările, admiti că, de fapt, îți pui încrederea în tine însuși ca sursă, în loc să îți pui credința în Dumnezeu ca Sursă a ta? Dacă Dumnezeu este Sursa credinței tale, vei experimenta în permanență victoria, libertatea, vindecarea și transformarea.

Consecința credinței în noi înșine este că nu vom putea NICIODATĂ experimenta lucrarea transformatoare a lui Dumnezeu în viețile noastre.

Însă, dacă umblăm prin credință, iar Dumnezeu este adevăratul obiect al credinței noastre, El va produce, iar noi vom experimenta transformarea în asemănarea lui Hristos.

Vom utiliza diagrama de mai jos pentru a ilustra această diferență.

Credința în sine ca sursă
cu ajutorul lui Dumnezeu
= Fără transformare

Credința în Dumnezeu
ca sursă = Transformare în
asemănarea lui Hristos

Ce alegere vei face?

Reflecție: Reflectează asupra călătoriei tale pe calea credinței și asupra faptului cine este adevăratul obiect al credinței tale – tu însuși sau Dumnezeu.

Comunică cu Dumnezeu: Cere-I Duhului Sfânt să-ți descopere dacă adevăratul obiect al credinței tale sunt abilitățile și voința ta sau abilitățile lui Dumnezeu. Dacă Duhul Sfânt îți descoperă că trăiești într-adevăr cu credință în abilitățile tale, și nu în abilitățile lui Dumnezeu, cere-I să-ți dea dorința de a-L face pe El obiectul exclusiv al credinței tale.

Trei adevăruri-cheie despre credință

Înainte de a încheia această lecție, vom examina trei adevăruri-cheie referitoare la credință.

1. PRODUCEREA credinței NU depinde de tine

Multor creștini li se spune că trebuie să-și producă propria credință sau că au prea puțină credință. Și una, și alta sunt greșite din două motive. Mai întâi de toate, avem toată credința de care avem nevoie, pentru că Hristos ne va oferi tot ceea ce ne trebuie, în conformitate cu Filipeni 4:19.

„Dumnezeul meu **va împlini toate nevoile voastre**, potrivit cu bogăția Lui, în glorie, în Cristos Isus.” Filipeni 4:19 (NTR)

Dacă ai nevoie de credință, Hristos îți va oferi toată credința de care ai nevoie. Câtă credință avem în Hristos? Pavel răspunde la această întrebare în Coloseni 2:9, 10:

„Căci în **El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii**. Voi **aveți totul deplin în El**, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.” Coloseni 2:9, 10 (Cornilescu)

Dacă acest lucru este adevărat, meditează asupra următoarei afirmații:

**ÎNTRUCÂT ni s-a dat plinătatea ÎN Hristos, avem
PLINĂTATEA CREDINȚEI lui Hristos în noi.**

Întrucât avem plinătatea lui Hristos în noi și Hristos este Sursa care ne aprovizionează credința, nu este treaba noastră să producem sau să pregătim credința. Mai degrabă, rolul nostru, așa cum spune Coloseni 2:6, constă pur și simplu în a primi credința pe care Hristos ne-o oferă:

„Astfel dar, după **cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul**, așa să și **umblați în El**.” (Cornilescu)

Din moment ce L-ai acceptat pe Hristos, care este Sursa credinței tale, partea ta este să continui să primești și să umbli în credința pe care El ți-o va oferi. Putem reformula astfel:

**Dumnezeu NU se așteaptă ca tu să produci credință.
El se așteaptă ca tu să ACCEPȚI și să umbli în
credința pe care El ți-o FURNIZEAZĂ.**

Crezi că credința necesară pentru viața creștină depinde de tine? Cât de ușor ți-ar fi pur și simplu să accepți credința pe care o ai deja în Hristos, în loc să încerci să o produci?

Reflecție: Reflectează asupra celor două versete din această secțiune.

Comunică cu Dumnezeu: Dacă crezi că producerea credinței depinde de tine sau dacă te confrunți cu ceea ce tocmai ai citit (și anume că Hristos este sursa credinței tale), cere-I Duhului Sfânt să te convingă în privința acestui adevăr-cheie.

2. În faza inițială credința NU este însoțită de sentimente sau experiență

Atunci când umblăm prin credință, Dumnezeu lucrează prin credința noastră pentru a ne

transforma în asemănarea lui Hristos. Cu toate acestea, în primele etape ale umblării noastre prin credință, este posibil să nu simțim sau să nu experimentăm lucrarea lui Dumnezeu. Acest lucru este important, deoarece mulți creștini tind să asocieze credința cu trăiri emoționale și experiențe. Să ne uităm însă la definiția credinței din Evrei 11:1:

„Și credința este o **încredere neclintită** în lucrurile nădăjduite, o **puternică încredințare** despre lucrurile care nu se văd.” Evrei 11:1 (Cornilescu)

Cele două cuvinte pe care nu le găsim în această definiție sunt „sentiment” și „experiență”. Problema este că noi, ca oameni, simțim și experimentăm viața clipă de clipă. Însă, atunci când umblăm prin credință, Dumnezeu promite că El lucrează în viețile noastre (amintește-ți de Filipeni 1:6) chiar dacă nu simțim acțiunile Sale. Așadar, în legătură cu studiul nostru, acesta este un adevăr foarte important pe care trebuie să-l reținem.

Credința este ÎNCREDEREA în faptul că Dumnezeu ne transformă în asemănarea lui Hristos chiar dacă nu SIMȚIM și nu EXPERIMENTĂM lucrarea Sa în noi.

Vom aplica acest adevăr pe măsură ce vom vorbi despre cum arată umblarea prin credință.

3. Pași de credință versus atitudine de credință

Pavel spune în Galateni 5:16:

„Zic dar: **umblați cârmuiți de Duhul** și nu împliniți poftele firii pământești.” Galateni 5:16 (Cornilescu)

Cuvântul „a umbla” în limba greacă este utilizat la modul progresiv, pentru a indica durata sa. Noi facem un pas de credință când Îl invităm pe Dumnezeu să lucreze în viețile noastre. Dar Dumnezeu ne conduce de la pași de credință la o umblare continuă sau la o atitudine interioară de credință. Ce înseamnă umblare/atitudine interioară de credință?

Umblarea prin credință este o ATITUDINE interioară constantă de dependență.

Pe măsură ce facem pași de credință, umblarea noastră prin credință devine un „obicei sfânt” sau o atitudine pe care o trăim în majoritatea timpului, fără să ne gândim la asta. Este la fel ca atunci când un copil învață să meargă: la început el trebuie să fie foarte atent, să facă fiecare pas cu grijă. El cade de multe ori, dar, pe măsură ce continuă să facă pași, ajunge în cele din urmă la punctul în care merge fără să se mai gândească la fiecare pas. În același mod, atunci când facem pași de credință, Duhul Sfânt ne transformă astfel încât să trăim dintr-o atitudine de credință, care poate fi comparată cu respirația.

Concluzie

Această lecție stabilește o temelie importantă pentru transformare. Dacă nu doar înțelegem, ci și credem în Dumnezeu și în rolul nostru în procesul de creștere spirituală, vom experimenta o adevărată creștere spirituală. La următoarea lecție vom revizui adevărurile pe care le-am învățat în primele trei lecții și le vom aplica la creșterea în asemănarea cu Hristos.

Întrebări pentru discuție pentru grup

Întrebare: Ce adevăr(uri) din această lecție te-a influențat cel mai mult? De ce?

Întrebare: Care ar putea fi consecințele dacă credem că producerea credinței depinde de noi?

Întrebare: Din ce motive ție personal îți este greu să depinzi de Dumnezeu?

Întrebare: Prin ce se deosebește o viață trăită în dependență de Dumnezeu de stilul de viață pe care ni-l impune cultura modernă?

Întrebare: Pe măsură ce îți trăiești viața, poți face totul depinzând de Dumnezeu sau bazându-te pe tine însuși. Dacă alegi să trăiești independent de Dumnezeu, care ar putea fi consecințele în ceea ce privește luarea deciziilor, căsătoria, creșterea copiilor, munca sau alte relații?

LECȚIA 4

Transformarea pe calea asemănării cu Hristos

ZIUA 1

Planul lecției 4

- Transformarea în asemănarea lui Hristos
- Linia
- Aplicarea pașilor credinței pentru a fi transformați

Transformarea în asemănarea lui Hristos

Să ne uităm din nou la ceea în ce suntem transformați conform textului din 2 Corinteni 3:18:

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și **suntem schimbați în același chip al Lui (Hristos)**, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” 2 Corinteni 3:18 (Cornilescu)

Mai jos este prezentată iarăși lista caracteristicilor asemănării lui Hristos despre care am vorbit în lecția 2. Conform textului din 2 Corinteni 3:18, pe măsură ce umblăm prin credință, Duhul Sfânt ne va transforma pentru a trăi caracteristicile asemănării cu Hristos:

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compassiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

Întrebare: Cum crezi, dacă ai trăi o viață ghidată de caracteristicile asemănării cu Hristos, în ce mod aceasta ți-ar putea schimba sau transforma viața spirituală, căsnicia, rolul de părinte, munca sau modul în care percepi circumstanțele nefavorabile?

Exemple care ilustrează cum va arăta viața ta dacă vei trăi după asemănarea cu Hristos

Înainte de a vorbi despre partea practică a transformării, să examinăm câteva rezultate pe care le poți vedea dacă ești transformat în asemănarea lui Hristos:

- poți să trăiești în călăuza **iubirii necondiționate a lui Hristos**, ceea ce înseamnă că poți iubi oamenii în loc să-i compari, să-i critici sau să-i judeci;
- poți să trăiești bazat pe **acceptarea lui Hristos**, ceea ce înseamnă că îi poți accepta pe ceilalți și nu îți asumi responsabilitatea pentru respingerea celorlalți;
- poți să nu mai trăiești în frică, pentru că poți să trăiești din **curajul lui Hristos**;
- poți să nu mai încerci să controlezi situațiile, pentru că te poți baza pe **conducerea lui Hristos**;
- poți să ai în inimă **pacea lui Hristos** chiar și atunci când apar circumstanțe nefavorabile (cum ar fi stabilirea unui diagnostic care îți pune viața în pericol);
- poți să nu mai depui efort ca să obții biruință asupra păcatului. Dimpotrivă, te poți baza pe **biruința lui Hristos** și ești învingător;
- poți să trăiești sub călăuzirea **altruismului lui Hristos** în detrimentul egoismului tău, ceea ce te va determina să pui nevoile altora mai presus de ale tale.

Să ne amintim definiția cuvântului „transformare” de la prima lecție:

SCHIMBAREA formei sau a naturii unei persoane într-o persoană TOTAL diferită, prin mijloace SUPRANATURALE.

Dacă ai deveni din ce în ce mai asemănător cu Hristos, nu te-ar transforma asta într-o persoană total diferită? Acesta este motivul pentru care a fi transformat în asemănarea lui Hristos este una dintre cele mai uimitoare promisiuni ale lui Dumnezeu. Vom vedea mai multe rezultate ale transformării pe măsură ce vom continua acest studiu. Totuși, dacă te uiți la manifestările enumerate mai sus, oare nu te încurajează ele să apelezi la Dumnezeu pentru a fi transformat?

Întrebare: Ce alte schimbări ai putea numi care apar ca rezultat al trăirii în Hristos?

„LINIA”

Introducere

Acum, când știm ce este asemănarea lui Hristos, să analizăm, cu ajutorul ilustrației „Linia”, ce înseamnă să creștem în asemănarea lui Hristos. În ilustrația de mai jos, tot ce se află deasupra „Liniei” reprezintă trăirea în asemănare cu Hristos, iar tot ce se află sub „Linie” reprezintă ceea ce experimentezi acum sau ceea ce simți de mult timp.

LINIA

DEASUPRA = ASEMĂNAREA CU HRISTOS

DEDESUBT = EXPERIENȚA

Asemănarea lui Hristos versus experiență – sentimente negative – comportament firesc – întărituri

Referitor la studiul nostru, ceea ce trăim sub linie se împarte în trei categorii: sentimente negative, comportamente firești și întărituri, așa cum este ilustrat mai jos.

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compașiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

ASEMĂNĂREA CU HRISTOS

EXPERIENȚA

Sentimente negative
Comportamente firești
Întărituri

În continuare vom analiza mai atent semnificația sentimentelor negative, a comportamentului firesc și a întăriturilor.

Sentimentele negative: apar atunci când experimentăm negativitate, stres, tensiune sau dificultăți în relații. Ca urmare a acestor experiențe, putem trăi sentimente negative:

Respingere	Anxietate	Nenorocire	Insuficiență
Frică	Stres	Frustrare	Supărare
Condamnare	Critică	Nefericire	Nedemnitate
Nesatisfacere	Descurajare	Rușine	Neiertare
Vinovăție	Împovărare	Confuzie	Deprimare
Teamă	Nerăbdare	Disperare	Paralizare
Tulburare	Perplexitate	Gol	Judecare
Învingere	Copleșire	Nepuțință	Jenă
Nesiguranță	Neînțelegere	Nesemnificație	Vulnerabilitate
Deznădejde	Defensivă	Resemnare	Singurătate

Întrebare: Cum ai putea caracteriza sentimentele pe care le trăiești atunci când te confrunți cu dificultăți interioare și exterioare, în contextul circumstanțelor sau al relațiilor?

INIȚIAL, sentimentele negative NU sunt păcătoase, dar dacă sentimentele noastre devin mai intense și încep să ne controleze, atunci ele devin FIREȘTI/PĂCĂTOASE.

Vezi Efeseni 4:26 ca să te convingi de adevărul de mai sus.

„Mâniați-vă și nu păcătuiți...” Efeseni 4:26 (Cornilescu)

Sentimentul inițial nu are nimic rău, dar atunci când trece dincolo de sentimentul inițial, acesta devine firesc/păcătos. De exemplu, cu toții ne putem simți respinși în diferite momente. Dar atunci când ne atribuim respingerea altcuiva și îi permitem să ne controleze, aceasta se transformă dintr-un sentiment de respingere în unul firesc/păcătos. Acest lucru poate duce, de asemenea, la un comportament firesc.

ZIUA 2

Comportamentul firesc. Pe de altă parte, atunci când sentimentele negative provoacă firea din noi, ele pot duce la un comportament firesc. În lecția anterioară am definit firea în felul următor:

FIREA este o atitudine interioară care spune: „Nu am nevoie de Dumnezeu pentru a-mi trăi viața. Pot trăi INDEPENDENT de Dumnezeu.”

Viața conform firii duce la un comportament firesc. Să ne uităm la definiția comportamentului firesc:

Comportamentele firești sunt ACȚIUNILE și FAPTELE egocentrice, păcătoase, care rezultă din trăirea potrivit firii.

Mai jos sunt prezentate exemple de comportamente firești care provin din firea noastră:

Insensibilitate	Frustrare	Mânie	Control
Lipsa dragostei	Critică	Învinuire	Umilire
Manipulare	Neiertare	Indulgență	Judecare
Autoneprijănire	Respingere	Nepăsare	Resentiment
People-pleasing	Gelozie	Egoism	Abuz
Invidie	Înșelăciune	Amărăciune	Acuzare
Condamnare	Împotrivire	Exigență	Răzbunare

Folosind exemplul de mai sus, te poți simți inițial respins, dar dacă asimilezi acea respingere, poți manifesta un comportament firesc sub formă de răzbunare, respingând în schimb persoana care te-a respins.

Întrebare: Indiferent de dificultățile interioare și exterioare cu care te confrunți, când vine vorba de circumstanțe sau relații, ce manifestări firești observi în comportamentul tău?

În cazul în care continuăm să trăim călăuziți de sentimente negative și de comportamentul firesc, acestea pot deveni cu timpul întărituri.

Întăriturile. Întăritura este definită ca un sentiment sau un comportament firesc care, cu timpul, se întărește, până la punctul în care te controlează și te ține în robie. Să ne uităm la un exemplu de întăritură care provine din cauza sentimentelor negative și a comportamentului firesc.

Exemplu de sentimente negative care devin întărituri: S-ar putea ca cineva să te judece sau tu să te judeci pe tine însuși. Dacă vei accepta această judecată și vei continua să trăiești în ea, ea va deveni în cele din urmă o întăritură care te va ține în robie.

Exemplu de comportamente firești care devin întărituri: Dacă te confrunți cu comportamentul firesc de a-i judeca pe ceilalți și dacă acest lucru se agravează în timp, acesta va pune stăpânire pe viața ta în așa măsură încât îți vei da seama că îi judeci pe toți din jur.

Un alt adevăr-cheie despre linie

Fiind creștini, avem dreptul să alegem. Putem alege să trăim deasupra liniei, devenind ca Hristos, sau putem alege să trăim sub linie din cauza sentimentelor noastre negative, a comportamentului firesc sau a întăriturilor. Dumnezeu dorește ca noi să trăim deasupra liniei. Dacă o vom face, rezultatul va fi experimentarea vieții lui Hristos în noi. Dacă vom trăi sub linie, vom trăi în „moarte”, care este rezultatul trăirii sentimentelor noastre negative, al comportamentului firesc sau al întăriturilor noastre, după cum se afirmă în versetul de mai jos și se ilustrează în diagramă.

„Și umblarea după lucrurile firii pământești este **moarte**, pe când umblarea după lucrurile **Duhului** este **viață** și pace.” Romani 8:6

LINIA **DEASUPRA = ASEMĂNAREA CU HRISTOS**
DEDESUBT = EXPERIENȚA

Pentru a ilustra cele afirmate mai sus, vom adăuga caracteristicile asemănării lui Hristos deasupra liniei și exemple de sentimente negative, comportamente firești și fortărețe sub linie.

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compașiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

LINIA **ASEMĂNAREA CU HRISTOS = „VIAȚĂ”** **EXPERIENȚA = „MOARTE”**

Anxios, furios, nedemn, autoprihănit, nerăbdător, exigent, neiertător, neiubitor, defensiv, inadecvat, critic, judecător, rușinos, controlant, arogant, manipulator, vinovat, respingător, neîncrezător în sine, egoist

Exercițiu

Completează spațiile libere de mai jos cu exemple din lista de caracteristici ale asemănării cu Hristos, din lista de sentimente negative și din lista de comportamente firești.

**Ce caracteristici ale asemănării cu Hristos
ai dori cel mai mult să experimentezi**

**Describe câteva sentimente negative, manifestări
firești sau întărituri pe care le experimentezi.**

Cum trăim deasupra „liniei” = Creșterea în asemănarea cu Hristos

Dat fiind faptul că am fost creați pentru a trăi „deasupra” liniei, cum putem realiza acest obiectiv? Răspunsul la această întrebare este **CREDINȚA**, așa cum am văzut în lecția anterioară. Ioan ne spune că credință = biruință:

„... și ceea ce câștigă **biruință** asupra lumii este **credința** noastră.” 1 Ioan 5:4 (Cornilescu)

Vedem acest lucru în diagrama următoare.

Credința este ceea ce te ridică deasupra liniei.

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compassiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

ASEMĂNAREA CU HRISTOS = „VIAȚĂ”

EXPERIENȚA = „MOARTE”

CREDINȚA

Anxios, furios, nedemn, autoprihănit, nerăbdător, exigent, neiertător, neiubitor, defensiv, inadecvat, critic, judecător, rușinos, controlant, arogant, manipulator, vinovat, respingător, neîncrezător în sine, egoist

Unde ne va duce credința?

Pașii credinței ne vor duce deasupra liniei, unde Duhul Sfânt ne va TRANSFORMA în asemănarea lui Hristos.

Aplicarea pașilor credinței pentru transformare

În această secțiune vom folosi analogia cu linia pentru a înțelege cum să trecem de la viața sub linie la viața deasupra liniei.

Un pas de credință eliberează întreaga forță a puterii lui Dumnezeu

Transformarea începe cu un pas de credință. Ce se întâmplă în momentul în care faci un pas de credință?

Puterea SUPRANATURALĂ a lui Dumnezeu este DEZVĂLUITĂ în tine pentru a te transforma în asemănarea lui Hristos.

De ce se întâmplă acest lucru? Pentru că CREDINȚA = PUTEREA. Vedem acest lucru în următoarele două versete:

„Pentru ca **credința** voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe **puterea lui Dumnezeu**.” 1 Corinteni 2:5 (Cornilescu)

„Tocmai de aceea ne rugăm întotdeauna pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă facă demni de chemarea Sa și să ducă la îndeplinire, **cu putere, orice intenție a voastră**” 2 Tesaloniceni 1:11

Vom examina două întrebări referitoare la puterea lui Dumnezeu.

ZIUA 3

1. Ce înțelegem prin sintagma „puterea lui Dumnezeu”?

Găsește răspunsul în Efeseni 1:19, 20: (Citește versetele de mai jos în contextul Efeseni 1: 15 -21)

„și care este față de noi, cei ce credem, **nemărginita mărime a puterii Lui**, potrivit cu lucrarea **puterii măreției Lui, pe care a desfășurat-o în Cristos când L-a înviat dintre cei morți** și L-a așezat la dreapta Sa în locurile cerești,” Efeseni 1:19, 20 (NTR)

Gândește-te la asta!
Aceeași putere care L-a înviat pe Isus din morți este ÎN TINE!

Totodată, puterea lui Dumnezeu în tine este aceeași putere care:

- a creat cerurile și pământul;
- menține universul în unitate;
- a despărțit apele Mării Roșii.

Este absolut necesar să trăim prin puterea lui Dumnezeu, pentru că fără ea nu putem crește spiritual. Poate că ai încercat să învingi vreun păcat împovărător cu puterea voinței tale sau poate că ai încercat pur și simplu să nu mai păcătuiești. Dacă da, atunci ce a ieșit din asta? Adevărul este că, fără a trăi prin puterea Duhului Sfânt, nu vom putea niciodată să creștem în asemănarea cu Hristos.

Puterea lui Dumnezeu este supranaturală, deoarece nu există nicio explicație cu caracter natural pentru modul în care puterea Sa transformă viețile noastre. Acesta este un adevăr foarte important pe care trebuie să îl înțelegem despre puterea lui Dumnezeu.

Puterea supranaturală a lui Dumnezeu lucrează în noi NONSTOP, indiferent dacă SIMȚIM sau nu puterea Sa.

Întrucât acest adevăr este atât de important, te rog să te oprești și să recitești acest enunț.

Comunică cu Dumnezeu: Roagă-L pe Dumnezeu să te convingă și mai puternic de prezența puterii Sale dumnezeiești în tine și de modul în care El dorește și poate să își folosească puterea supranaturală pentru a te transforma în asemănarea lui Hristos pe măsură ce umbli prin credință.

2. Ce poate face puterea lui Dumnezeu?

Ce poate realiza în noi puterea lui Dumnezeu? Pavel explică clar în Efeseni 3:20:

„Iar a Celui ce, **prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi.**” Efeseni 3:20 (Cornilescu)

Gândește-te la acest verset pentru o clipă. Pavel face o afirmație foarte îndrăzneată atunci

când spune că ceea ce Dumnezeu poate realiza prin puterea Sa „poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi”. Pavel proclamă acest adevăr, deoarece a experimentat puterea lui Dumnezeu acționând în el într-un mod atât de puternic încât l-a ridicat la înălțimi de transformare pe care nici măcar nu și le imagina.

Pe lângă faptul că puterea lui Dumnezeu te transformă în asemănarea lui Hristos,

VOINȚA lui Dumnezeu:

- îți va REÎNNOI gândirea ca să poți discerne adevărul lui Dumnezeu – Romani 12:2;
- te va ELIBERA de întăriturile păcatului – Ioan 8:32;
- îți va VINDECA rănila – Psalmul 147:3;
- îți va da BIRUINȚĂ asupra firii, a păcatului, a lui Satana și a lumii – 1 Corinteni 15:57;
- te va atrage într-o RELAȚIE mai profundă cu El – Efeseni 1:5.

Reflecție: Reflectează asupra puterii lui Dumnezeu în tine și asupra la ceea ce poate ea realiza.

Acesta este un adevăr-cheie care trebuie memorat atunci când vine vorba de puterea lui Dumnezeu:

**Dacă nu am experimentat MĂREȚIA puterii lui Dumnezeu,
înseamnă că nu am făcut suficienți pași de
credință pentru a o EXPERIMENTA.**

Pe măsură ce experimentăm puterea supranaturală a lui Dumnezeu, care lucrează în viețile noastre, putem spune împreună cu Pavel:

„Cât de înfricoșătoare sunt lucrările Tale!”
Puterea Ta este atât de mare” Psalmul 66:3 (NTR)

Exemple de pași de credință făcuți pentru a fi transformați în asemănarea lui Hristos

În această secțiune vom analiza câteva caracteristici ale asemănării cu Hristos și exemple de pași de credință făcuți pentru a trece de la o viață sub linie la o viață deasupra liniei.

Să perseverăm în „sentimentele” și „comportamentele firești” sau să le încredințăm lui Dumnezeu.

Înainte de a trece la aplicare, să examinăm două opțiuni din care putem alege când vine vorba de călătoria noastră de transformare. Indiferent de problema sau de lupta pe care o avem în obținerea caracteristicilor asemănării cu Hristos, putem alege fie să perseverăm în ele, fie să le încredințăm lui Dumnezeu. Să vedem care este diferența dintre acestea.

PERSEVERAREA ÎN

Ce se întâmplă dacă perseverăm într-un sentiment negativ sau într-un comportament firesc? Ar fi ca și cum am apuca o bucată de cărbune aprins și nu i-am da drumul. Dacă nu-i dai drumul, vei suferi inevitabil arsuri de gradul trei. Din punct de vedere spiritual, dacă perseverezi

Într-un sentiment negativ sau într-un comportament firesc, acesta va avea un efect negativ nu numai asupra ta, ci și asupra celor din jurul tău.

ÎNCREDINȚARE

Să ne uităm la definiția cuvântului „încredințare”.

„A ÎNCREDINȚA” –
a se SUPUNE Domnului pentru ca El să se ocupe de
CIRCUMSTANȚELE sau de RELAȚIILE care ne
determină să reacționăm conform FIRII.

Imaginează-ți că mergi la restaurantul tău preferat și că, atunci când chelnerul îți aduce mâncarea, ține farfuria cu ajutorul mânușii și te avertizează că farfuria este fierbinte. Ce se întâmplă dacă uiți acest lucru și apuci farfuria? Vei simți instantaneu durere și îi vei da drumul. Imaginează-ți că această farfurie fierbinte reprezintă toate conflictele interioare și exterioare pe care le ai chiar acum. Dumnezeu nu vrea să te ții de ele. El dorește ca tu să I le încredințezi Lui, astfel încât El să le rezolve pentru tine. Să apelăm la acest adevăr pentru a înțelege acceptarea lui Hristos.

ACCEPTAREA asemănării cu Hristos

Exemplu: Să presupunem că te confrunți cu dificultatea de a nu lua personal refuzurile altor persoane.

Perseverarea în sentimentele negative care duc la comportamente firești: Putem să perseverăm în sentimentele noastre de respingere, ceea ce poate duce la comportamente firești, cum ar fi respingerea reciprocă, retragerea în noi înșine sau manifestarea mâniei.

Adevăr: Atunci când alți oameni te resping, ești tentat să perseverezi în respingerea lor (să accepți respingerea la nivel personal). Dar, pe măsură ce ești transformat prin trăirea în conformitate cu principiul **acceptării** lui Hristos, vei descoperi că nu mai „porți sentimentul de apartenență” pentru respingerea altor oameni. Mai degrabă, vei ajunge să crezi în acceptarea lui Hristos și să trăiești în conformitate cu această acceptare.

În continuare vom examina câțiva pași ai credinței și vom vedea cum putem să ne încredințăm lui Dumnezeu în loc să perseverăm în respingere.

Doamne, sunt ispitit să
resping această persoană
care m-a respins.

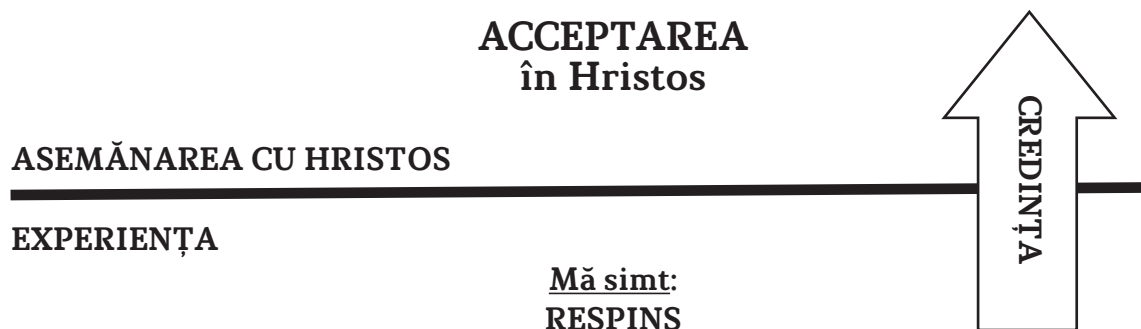
Aleg să nu rămân
în respingerea
acestei persoane
sau să o resping
reciproc...

Ție îmi încredințez
sentimentele mele de
respingere prin credință și
am încredere în Tine că vei fi
acceptarea mea.

În acest exemplu, Îl căutăm pe Hristos pentru a înlocui respingerea noastră cu acceptarea Sa. Să ne uităm la analogia cu linia, pentru a vedea acceptare în asemănarea în Hristos.

Voi reacționa în conformitate cu firea:

Respingând reciproc
Devenind furios (mânios)

Comunică cu Dumnezeu: Ai tendința să iei personal respingerea celorlalți față de tine? Dacă da, începe să faci pași de credință pentru a-l încredința lui Dumnezeu respingerea ta și încrede-te în Isus pentru ca EL SĂ FIE acceptarea ta și să înlocuiască respingerea.

[**Notă:** Dacă aceasta reprezintă o problemă serioasă pentru tine, ori de câte ori simți sau experimentezi respingere (percepută sau reală), amintește-ți să I-o încredințezi imediat lui Dumnezeu.]

ZIUA 4

IERTAREA lui Hristos

Exemplu: Să presupunem că ai fost ofensat de cineva și îți este greu să îl ierți.

Consecințe și alegeri: Dacă perseverezi în neiertare, aceasta va duce la mânie permanentă, amărăciune și mai multă neiertare. Dar dacă Îi încredințezi Domnului neiertarea ta, El nu numai că îți va da dorința de a ierta, dar și te va transforma astfel încât să trăiești dintr-o atitudine de iertare și vei ajunge să-i ierți pe alții din ce în ce mai ușor de fiecare dată când te vei simți ofensat.

Adevăr: Neiertarea apare atunci când ne asumăm responsabilitatea pentru jignirea altcuiva. Însă nu avem nicio scuză pentru a nu ierta, deoarece avem toată iertarea lui Hristos în noi și El a iertat toate păcatele noastre trecute, prezente și viitoare.

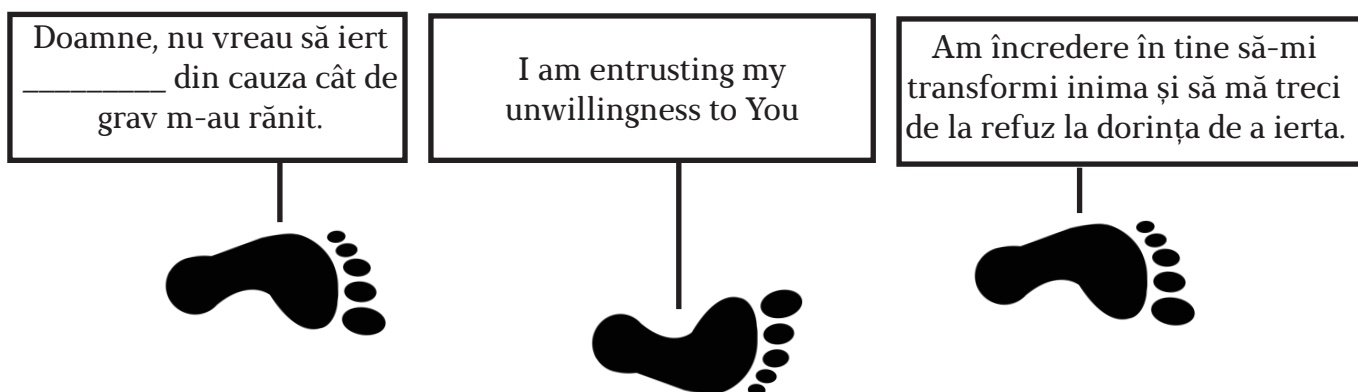
Iată un exemplu despre cum arată perseverarea în neiertare

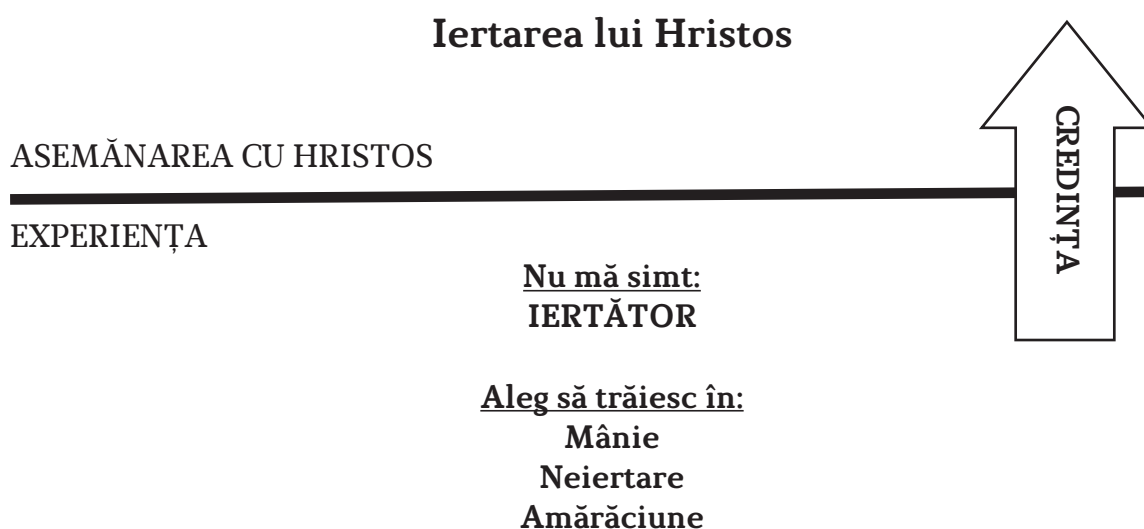
Cum arată încredințarea atitudinii tale neiertătoare lui Dumnezeu? Ia în considerare ilustrația de mai jos.

Gând important: Ce trebuie să faci dacă **nu** ești gata să ierți pe cineva? Pentru a fi gata, cere-I Duhului Sfânt să-ți dea dorința de a ierta. Mai jos este prezentat un exemplu de pași ai credinței.

În continuare vom examina analogia despre iertare ilustrată mai jos.

Comunică cu Dumnezeu: Pe cine îți este greu să îl ierți? Îl vei căuta pe Domnul pentru a ierta acea persoană sau Îl vei ruga să-ți dea hotărârea de a ierta? Începe să faci pași de credință.

Asemănarea cu Hristos și CĂSNICIA ta.

Dragostea necondiționată a asemănării cu Hristos

Exemplu: Încerci să îți satisfaci nevoia de dragoste necondiționată prin soțul tău/soția ta, dar el/ea nu o satisface.

Consecințe și alegeri: Poți încerca să-ți satisfaci nevoia de dragoste necondiționată în soțul tău/soția ta. Ca rezultat, vei avea dezamăgire, mânie etc. Sau poți alege să-ți satisfaci această nevoie în Hristos și astfel vei experimenta dragostea necondiționată a lui Hristos în viața ta. Acest lucru îți va permite să cauți ca dragostea Lui necondiționată să fie revărsată prin tine către soțul tău/soția ta.

Adevăr: Fiecare ființă umană are nevoia de a fi iubită necondiționat. Dar, ca oameni, nu putem satisface această nevoie, deoarece singurul lucru pe care îl putem oferi este iubirea condiționată. Hristos Însuși este **dragostea noastră necondiționată**. Prin urmare, dacă ne vom satisface nevoia de iubire necondiționată în Hristos, atunci nu vom mai încerca să ne împlinim această nevoie în soț/soție. Întrucât ne satisfacem această nevoie în Hristos, suntem în stare să satisfacem nevoia soțului nostru/soției noastre de iubire necondiționată, cerându-I lui Hristos să-l iubească pe soțul nostru/soția noastră prin noi. Când vom face acest lucru, dragostea Lui necondiționată se va revărsa prin noi către el/ea.

Pas de credință: „Doamne, nu pot avea dragoste necondiționată pentru soțul meu. Mă încred în Tine și am siguranța că Tu nu numai că îmi vei satisface nevoia mea, DEVENIND pentru mine dragoste necondiționată, dar și că îmi vei iubi soțul prin mine cu **dragostea Ta necondiționată**.”

Provocare: În următoarele treizeci de zile, fă acest pas al credinței ori de câte ori îți vine în minte și ia notițe de orice schimbare în modul în care îți vezi soțul sau soția sau cum te vede el sau ea pe tine. Vei începe să observi o schimbare supranaturală în relația voastră de căsătorie. Chiar dacă nu ești căsătorit, poți să alegi pe cineva pe care-l iubești cu dificultăți și să faci aceiași pași ai credinței.

Asemănarea cu Hristos și RENUNȚAREA LA SINE

Exemplu: Problema numărul unu în majoritatea căsătoriilor este egoismul. Odată cu acest egoism apar și așteptările egocentrice față de soț: felul în care ne așteptăm să fim iubiți, acceptați, apreciați și respectați.

Consecințe și alegeri: Dacă alegi să rămâi egoist, te poți aștepta la mai multe conflicte și tulburări în căsnicia ta. Dar dacă alegi să trăiești conform renunțării la sine după modelul lui Hristos, vei descoperi că îți dorești mai mult să satisfaci nevoile soțului/soției decât pe ale tale proprii.

Adevăr: Una dintre calitățile de bază ale lui Hristos este renunțarea la sine. Atâta timp cât era pe pământ, Isus întotdeauna trăia pentru alții. Întrucât avem în noi toată renunțarea la sine a lui Hristos, Duhul Sfânt vrea să ne transforme astfel încât să fim eliberați de egoism și să devenim atenți la nevoile celorlalți.

Pas de credință: „Recunosc că sunt egoist în căsnicia mea. Conștientizez că egoismul meu generează conflicte. Îți încredințez Ție egoismul meu, Te rog să FII Tu renunțarea mea la sine prin credință și Te rog să mă transformi ca să pot trăi conform principiului Tău de renunțare la sine.”

Exercițiu: Vezi lista de sentimente negative de la pagina 57 și lista de comportamente firești de la pagina 58. Notează acele sentimente negative și comportamente firești pe care le experimentezi în familia ta.

Scrie ce caracteristici ale asemănării cu Hristos ai dori să dobândești și să trăiești în locul sentimentelor negative și al comportamentelor firești. Începe să faci pași de credință care te vor duce de la o poziție „sub” linie la o poziție „deasupra” liniei.

ZIUA 5

Asemănarea cu Hristos și LOCUL TĂU DE MUNCĂ

ODIHNA lui Hristos

Exemplu: Să presupunem că ai un serviciu stresant. Iei stresul prea personal, ceea ce îți creează tulburări interioare și anxietate.

Consecințe și alegeri: Dacă alegi să continui să iei stresul personal, rezultatul va fi, probabil, frustrare, furie sau încercări zadarnice de a face față stresului prin mijloace precum alcool, droguri, pornografie, mâncatul excesiv etc. Totuși, dacă alegi să te întorci la Dumnezeu pentru a trăi în liniștea lui Hristos, vei lua stresul din ce în ce mai puțin personal și vei experimenta odihna Sa din ce în ce mai mult.

Adevăr: Nu putem scăpa de realitatea stresului. Cu toate acestea, ca și în cazul respingerii, nu trebuie să luăm stresul personal. Îl putem încredința lui Hristos și ne putem încrede Duhului Sfânt pentru ca acesta să înlocuiască stresul nostru cu odihna Sa.

Pas de credință: „Doamne, îmi asum responsabilitatea pentru stresul legat de munca mea. Îți încredințez Ție stresul meu și am încredere că Tu vei FI odihna mea. Du-mă într-un loc în care să nu mai fiu sub influența stresului meu.”

CONTROLUL lui Hristos

Exemplu: Tocmai ai aflat că ți-ai pierdut locul de muncă și începi să te simți incontrolabil.

Adevăr: Una dintre principalele probleme cu care ne confruntăm ca oameni este nevoia de a controla totul. Adesea acest lucru se datorează faptului că ne gândim că, dacă deținem controlul, ne vom simți în siguranță. Dar faptul că noi credem că deținem controlul este o iluzie, deoarece adevărul este că există Cineva care controlează de fapt totul. În ceea ce privește acest exemplu, Dumnezeu este Cel care ți-a oferit locul de muncă pe care tocmai l-ai pierdut. Deoarece El este în control și Îi pasă de tine (Romani 8:31), El îți va oferi un serviciu nou.

Consecințe și alegeri: Dacă decizi să încerci să preiei controlul asupra situației privind lipsa locului de muncă, este posibil să începi să simțiți anxietate, teamă sau dezamăgire, pentru că nu știi

când vei avea un nou loc de muncă sau cum îți veți îndeplini obligațiile financiare. Însă, dacă alegi să acționezi sub conducerea lui Hristos, poți sta liniștit, știind că Domnul va asigura toate lucrurile.

Pas de credință: „Doamne, tocmai mi-am pierdut serviciul. Simt că nu pot controla nimic. Îți încredințez Ție aceste sentimente și am încredere că Tu VEI FI controlul meu, pentru că Tu ești stăpânul asupra tuturor lucrurilor. Pot să mă odihnesc în Tine, pentru că Tu ești Cel care mi-a dat precedentul loc de muncă și Tu mi-l vei oferi pe următorul.”

Exercițiu: Vezi lista de sentimente negative de la pagina 50 și lista de comportamente firești de la pagina 51. Scrie exemple de sentimente negative și comportamente firești pe care le experimentezi la locul de muncă.

Scrie ce caracteristici ale asemănării cu Hristos ai dori să dobândești și să trăiești în locul sentimentelor negative și al comportamentelor firești. Începe să faci pași de credință care te vor duce de la o poziție „sub” linie la o poziție „deasupra” liniei.

Asemănarea cu Hristos și ROLUL DE PĂRINTE

RĂBDAREA lui Hristos

Exemplu: Unul dintre cuvintele-cheie în educația copiilor este răbdarea. Copiii (mici și mari) îți pot răpi răbdarea.

Adevăr: Faptul că copiii ne pot testa răbdarea este o realitate a vieții. Acest lucru este inevitabil dacă ai luat decizia de a deveni părinte. Părinții vor avea întotdeauna tendința de a fi nerăbdători cu copiii lor, atunci când așteptările lor nu sunt satisfăcute (de exemplu, copiii nu se comportă așa cum își doresc părinții). Pe măsură ce tindem ca Hristos să FIE răbdarea noastră, nu ne vom ține de emoțiile și comportamentul firesc care rezultă din nerăbdarea noastră.

Consecințe și alegeri: Ce sentimente sau comportamente pot fi provocate de nerăbdarea ta? Frustrare, mânie, nevoia de a controla situația? Cum crezi, în ce mod manifestările acestor sentimente afectează copiii? Dacă alegi să trăiești într-o stare de nerăbdare, copiii tăi vor fi răniți, deoarece vor continua să preia sentimente negative și comportamente firești care provin din nerăbdarea ta. Dar, dacă alegi să-L cauți pe Hristos pentru a fi răbdarea ta, vei descoperi că, pe măsură ce copiii îți testează răbdarea, vei fi din ce în ce mai puțin tentat să fii nerăbdător.

Pas de credință: „Doamne, copilul meu îmi testează răbdarea. Îți cer să FII răbdarea mea, astfel încât să nu mă întorc la comportamentele mele firești de frustrare, mânie etc.”

Exercițiu: Vezi lista de sentimente negative de la pagina 57 și lista de comportamente firești de la pagina 58. Scrie exemple de sentimente negative și comportamente firești pe care le experimentezi ca părinte.

Scrie ce caracteristici ale asemănării cu Hristos ai dori să dobândești și să trăiești în locul sentimentelor negative și al comportamentului firesc. Începe să faci pași de credință care te vor duce de la o poziție „sub” linie la o poziție „deasupra” liniei.

Asemănarea cu Hristos și CIRCUMSTANȚELE tale

ÎNȚELEPCIUNEA lui Hristos

Exemplu: Să presupunem că te confrunți cu probleme financiare și îți dai seama că trebuie să iei câteva decizii importante în acest domeniu.

Adevăr: Oricât de inteligenți am fi, înțelepciunea noastră este nesemnificativă în comparație cu înțelepciunea infinită a lui Dumnezeu. Deoarece El știe totul de la început până la sfârșit, Îi putem cere să FIE înțelepciunea noastră în luarea deciziilor.

Consecințe și alegeri: Dacă alegem să fim ghidați de înțelepciunea noastră limitată, putem face alegeri greșite. Însă, dacă Îl căutăm pe Domnul ca El să fie înțelepciunea noastră, El ne va ghida să luăm decizii corecte.

Pas de credință: „Doamne, nu înțeleg ce decizii ar trebui să iau cu privire la finanțele mele. Te rog să FII înțelepciunea mea pentru a vedea deciziile corecte.”

PACEA lui Hristos

Exemplu: Să presupunem că tocmai ai aflat la o consultație medicală că ai o boală gravă și ești copleșit de teamă, anxietate și îngrijorare.

Adevăr: Deoarece Isus este pacea noastră, putem alege să umblăm în pacea Sa și să nu permitem ca un diagnostic grav să ne răpească pacea. Pacea vine datorită faptului că credem că Dumnezeu este în control.

Consecințe și alegeri: Dacă alegem să umblăm în anxietate sau îngrijorare, aceasta ne va răpi pacea în Hristos. Însă, dacă ne încredem în Hristos ca El să fie pacea noastră, ne putem odihni în pacea Sa și nimic și nimeni nu ne-o va putea fura.

Pas de credință: „Doamne, îmi fac griji cu privire la ce mi s-ar putea întâmpla din cauza acestei probleme de sănătate. Îți încredințez grijile mele și am încredere în Tine să fii pacea mea și să înlocuiești îngrijorarea mea cu liniștea Ta.”

Exercițiu: Vezi lista de sentimente negative de la pagina 57 și lista de comportamente firești de la pagina 58. Scrie exemple de sentimente negative și comportamente firești pe care le experimentezi în circumstanțele în care te afli.

Scrie ce caracteristici ale asemănării cu Hristos ai dori să dobândești și să trăiești în locul sentimentelor negative și al comportamentului firesc. Începe să faci pași de credință care te vor duce de la o poziție „sub” linie la o poziție „deasupra” liniei.

Întrebări pentru discuție de grup

Întrebare: Ce adevăr(uri) te-a influențat cel mai mult la această lecție? De ce?

Întrebare: Notează câteva consecințe care ar putea rezulta dacă rămânem sub linie. În ce mod ar putea aceste consecințe să-i afecteze negativ pe cei din jurul nostru?

Întrebare: Ce schimbări ai dori să experimentezi în mod personal în căsnicie, la locul de muncă, în calitate de părinte sau în circumstanțele în care te afli în ceea ce privește sentimentele și comportamentele firești?

Întrebare: Ce simți atunci când te uiți la sentimentele negative sau la comportamentele firești în care perseverezi în căsnicie, la serviciu, în rolul de părinte sau în circumstanțele în care te afli (fii sincer)?

Întrebare: Când vine vorba de tine personal, de căsnicia ta, de serviciul tău, de educația copiilor tăi, referindu-te la lista de caracteristici ale asemănării cu Hristos de la pagina 55, ce caracteristică specifică ai dori cel mai mult să manifesti în aceste domenii ale vieții tale? Cum transformarea de a trăi în conformitate cu acestea poate schimba modul în care te raportezi la aceste domenii ale vieții tale?

LECȚIA 5

ADEVĂRURI-CHEIE DESPRE PROCESUL DE TRANSFORMARE.

ZIDURI ȘI ÎMPOTRIVIRE PE DRUMUL NOSTRU DE CREDINȚĂ – PARTEA I

ZIUA 1

Planul lecției 5

- **Lucrarea lui Dumnezeu în noi este supranaturală**
- **Să credem înainte de a experimenta transformarea**
- **Nevoia de a fi intenționați și hotărâți**
- **Transformare = eliminare „sfântă”**
- **Zidurile și împotrivirea pe calea credinței**

Acum, când am analizat câteva exemple de pași ai credinței, să examinăm câteva adevăruri-cheie pe care trebuie să le înțelegem despre procesul de creștere.

ADEVĂRUL #1:

Lucrarea lui Dumnezeu în noi este supranaturală

Înțelegerea adevărului că lucrarea lui Dumnezeu este supranaturală are o semnificație esențială pentru înțelegerea lucrării transformatoare a lui Dumnezeu în viețile noastre. Înainte de a continua, vom analiza definiția lucrării supranaturale.

LUCRAREA SUPRANATURALĂ este o lucrare pe care Dumnezeu o face în noi și prin noi pe măsură ce pășim prin credință, pentru care NU există nicio explicație evidentă sau naturală.

Probabil, majoritatea dintre noi, dacă nu chiar toți, avem probleme în a defini termenul „supranatural”. Motivul constă în faptul că ne trăim viața și o percepem prin prisma celor cinci simțuri. Conceptul de supranatural poate părea străin, deoarece atunci când Dumnezeu acționează în domeniul spiritual (supranatural), și nu în cel natural sau fizic, s-ar putea să nu percepem sau să nu simțim lucrarea Sa în viața noastră.

Deoarece suntem ființe practice, este nefiresc să nu simțim sau să nu experimentăm lucrarea lui Dumnezeu în noi. Tocmai de aceea și se numește „umblarea prin credință”. Ce legătură există între umblarea prin credință și lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu?

ADEVĂRUL #2:

Umblarea prin credință și LUCRAREA supranaturală a lui Dumnezeu

În ceea ce privește umblarea prin credință, este important să înțelegem că cuvântul „credință” nu presupune neapărat sentimente sau experiență. Pentru a înțelege mai bine acest adevăr, să vedem definiția credinței din Evrei 11:1:

„Și credința este o **încredere neclintită** în lucrurile nădăjduite, o **puternică încredințare** despre lucrurile care nu se văd.” Evrei 11:1 (Cornilescu)

Acest verset ne spune că umblarea prin credință este un mod supranatural de „asigurare” și „confirmare” a ceea ce nu se vede. Sintagma „lucrurile care nu se văd” se referă la simțuri și la experiență. Astfel, umblarea prin credință este o umblare supranaturală care poate include sau nu simțuri și experiență. Vom aplica această definiție la creșterea spirituală.

**Credința este ÎNCREDEREA în faptul că Dumnezeu ne transformă în
asemănarea lui Hristos chiar dacă nu SIMȚIM sau nu
PERCEPEM cum El lucrează în noi.**

A crede fără sentimente și experiență practică este ca și cum i-ai spune unei persoane că ar trebui să scrie cu mâna stângă în timp ce ea este dreptăce. Este nenatural. Când vine vorba de umblarea noastră prin credință, este posibil să trebuiască să „acceptăm cu credință” înainte de a experimenta schimbarea. În continuare vom analiza mai detaliat ce înseamnă acest lucru.

Întrebare: Nu îți place cuvântul „supranatural” sau faptul că lucrarea lui Dumnezeu în noi „este supranaturală”? Dacă da, scrie de ce îți vine greu să accepți acest lucru.

Comunică cu Dumnezeu: Cere-I Duhului Sfânt să-ți dea revelația faptului că lucrarea lui Dumnezeu este supranaturală.

ADEVĂRUL #3:

S-ar putea să trebuiască să „acceptăm prin credință” înainte de a EXPERIMENTA transformarea

În faza inițială a pășirii prin credință, adesea nu simțim sau nu experimentăm puterea lui Dumnezeu lucrând în noi. Însă, după ce umblăm prin credință o anumită perioadă de timp, începem să experimentăm schimbări în: modul nostru de gândire, convingeri, decizii și comportament. Până a experimenta cu adevărat schimbările, ne vom referi la umblarea prin credință ca la „acceptarea prin credință”. Ce înseamnă „acceptarea prin credință”?

**„A ACCEPTA PRIN CREDINȚĂ”
înseamnă că, atâta timp cât încă nu experimentezi CU ADEVĂRAT
schimbarea, continui totuși să crezi că Dumnezeu lucrează, chiar
dacă nu simți sau nu sesizezi lucrarea Sa în tine.**

Pentru clarificare vom analiza un exemplu biblic din Iosua 6:1-4, despre istoria căderii Ierihonului. Aceasta începe cu faptul că Dumnezeu îi vorbește lui Iosua.

„Domnul a zis lui Iosua: «Iată, dau în mâinile tale Ierihonul și pe împăratul lui, pe vitezii lui ostași. **Înconjurați cetatea** voi, toți bărbații de război, dând ocol cetății o dată. **Așa să faci șase zile.** Șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe de corn de berbec; în ziua a șaptea, să înconjurați

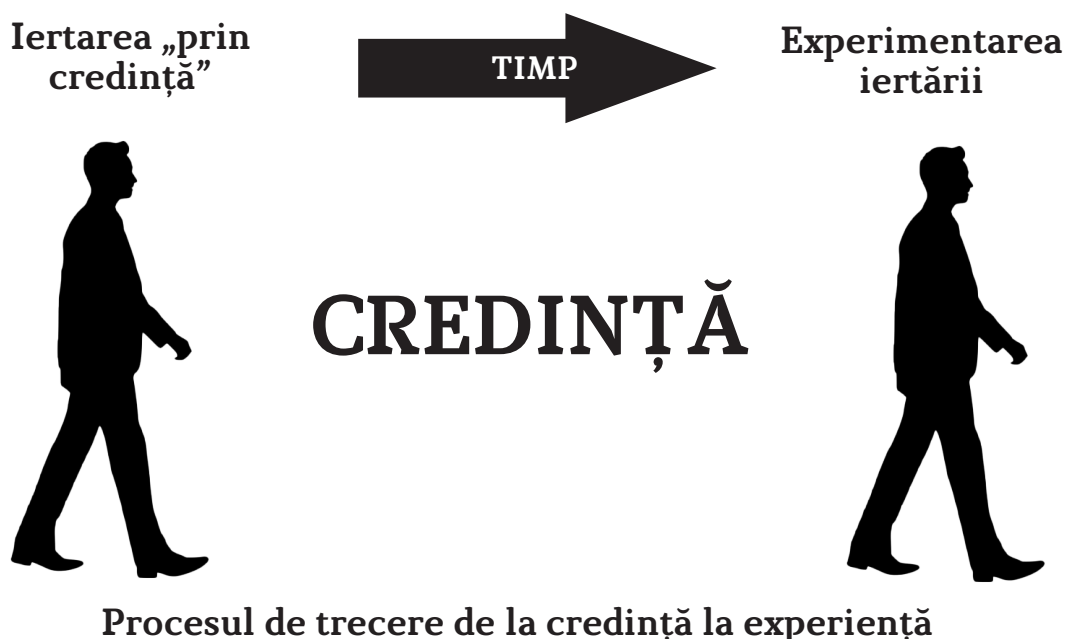
cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trâmbițe. Când vor suna lung din cornul de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței, tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci, **zidul cetății se va prăbuși** și poporul să se suie fiecare drept înainte.» (Cornilescu)

Citește din nou acest pasaj și, de data asta, imaginează-ți că ești prezent în această istorie. Ce s-ar întâmpla dacă Dumnezeu ți-ar spune să înconjori Ierihonul timp de șapte zile, iar în ziua a șaptea să suni din trâmbiță, să strigi și apoi zidurile s-ar prăbuși? (Ca să știi, Dumnezeu nu le-a spus evreilor să aducă o macara cu bilă pentru demolări!) Știm din pasaj că exact așa au procedat israeliții și, așa cum a promis Dumnezeu, zidurile orașului s-au prăbușit. Cheia spre înțelegere a fost conștientizarea rolului lor în împlinirea celor ce Dumnezeu le poruncise să facă prin credință și încredere în promisiunea lui Dumnezeu că zidurile vor cădea. Timp de șapte zile, ei au trebuit să „accepte prin credință” înainte de a „experimenta” promisiunea lui Dumnezeu. La fel se întâmplă și cu umblarea noastră prin credință.

**În umblarea noastră prin credință, vom continua să
„ACCEPTĂM PRIN CREDINȚĂ”
până când vom experimenta o schimbare SUPRANATURALĂ în ceea
ce privește gândirea, deciziile, convingerile și comportamentul nostru.**

Să vedem cum arată acest lucru pe baza unui exemplu. Să presupunem că îți este greu să ierți o persoană. Amintește-ți de pașii credinței cu privire la iertare de la paginile 59-60. Când începi să parcurgi pașii credinței, la începutul procesului este posibil să nu simți sau să nu sesizezi iertarea lui Hristos față de acea persoană. Însă, dacă umbli prin credință, care este adevărul după care ne conducem cu toții?

Duhul Sfânt lucrează în tine (Filipeni 1:6), astfel încât, într-un final, vei ierta acea persoană. Întrucât în prezent nu experimentezi iertarea lui Hristos, o vom numi iertarea „prin credință”. Dar dacă vei „accepta prin credință” destul de mult timp, vei ajunge în cele din urmă la punctul în care vei începe să experimentezi iertarea lui Hristos față de acea persoană. Ține minte că trecerea de la credință la experiență este o lucrare supranaturală a Duhului, care în majoritatea cazurilor necesită timp. Mai jos este o ilustrare a modului în care are loc trecerea de la „credință” la „experiență”.

ZIUA 2

Unul dintre motivele pentru care ne este greu să „acceptăm prin credință” îl constituie faptul că trăim într-o cultură a microundei, a satisfacției „instantanee”, care spune: „Vreau «asta» și vreau «asta» chiar acum!”. Noi adoptăm aceeași mentalitate în umblarea noastră pe calea credinței și dorim schimbări, și le dorim ACUM. Atunci când nu simțim că Dumnezeu lucrează în conformitate cu calendarul nostru, putem deveni nerăbdători și, în cele din urmă, s-ar putea să vrem să renunțăm pentru că nimic nu pare să se schimbe. Vom vorbi mai mult despre această idee mai târziu pe parcursul acestei lecții. Să încheiem această secțiune cu următorul adevăr:

Noi NICIODATĂ nu vom putea înțelege cu adevărat cum lucrează Dumnezeu sau ce face El în momentul respectiv, dar El ne promite că lucrează încontinuu în timp ce noi umblăm prin credință.

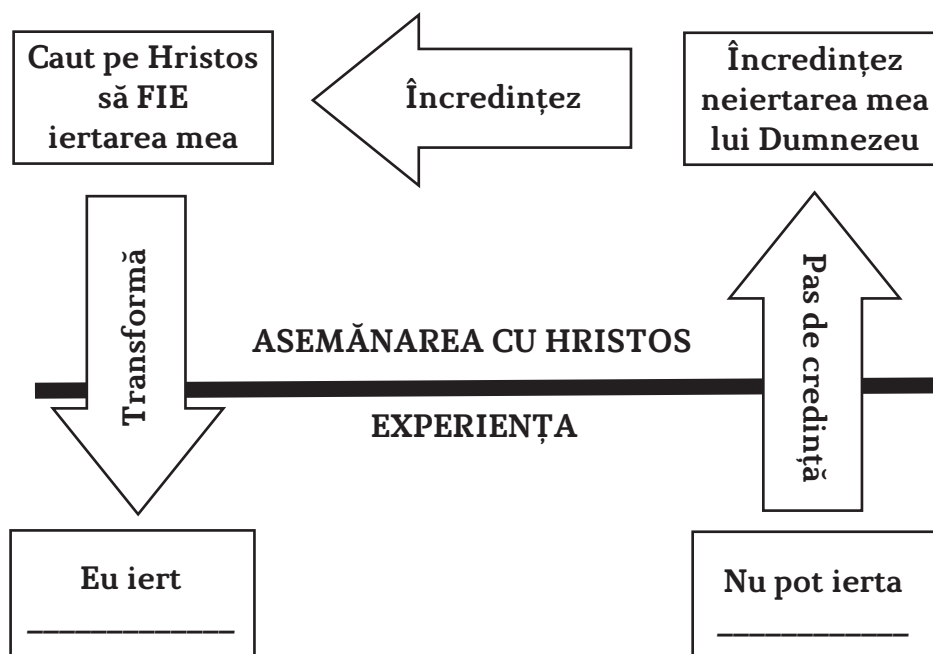
„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o **va isprăvi** până în ziua lui Isus Hristos.” Filipeni 1:6 (Cornilescu)

Întrebare: Care ar putea fi consecințele dacă nu continuăm să „acceptăm prin credință” până când experimentăm transformarea lui Dumnezeu? Problema iertării poate fi folosită ca exemplu.

Comunică cu Dumnezeu: Pe măsură ce mergi pe calea credinței, roagă-L pe Dumnezeu să te convingă să continui „să accepți prin credință” până când vei experimenta transformarea.

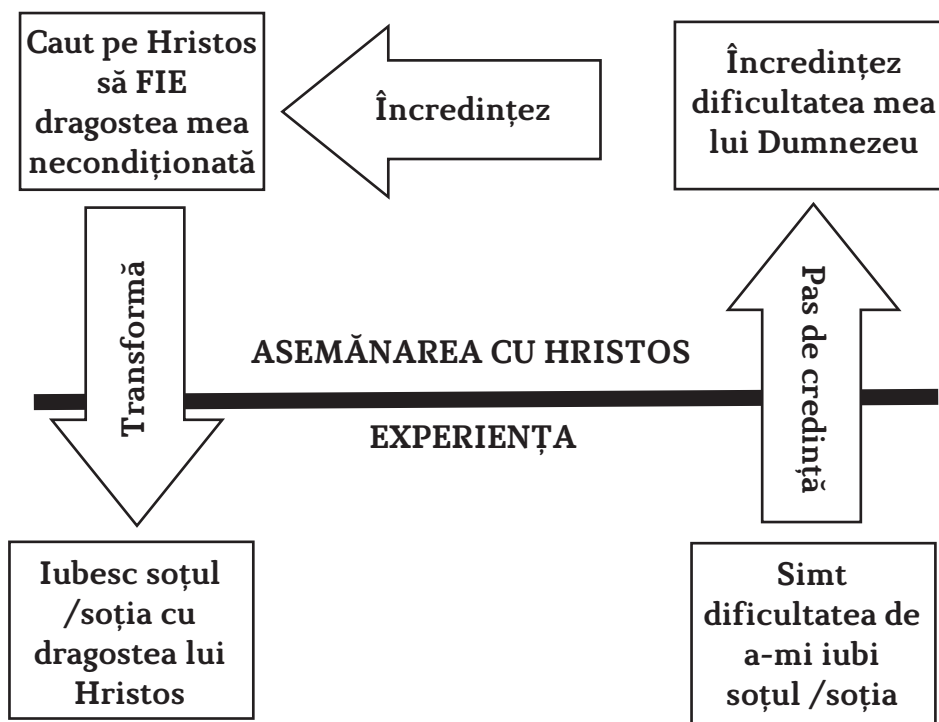
Linia și trecerea de la CREDINȚĂ la EXPERIENȚĂ

Vom folosi același exemplu și îl vom examina cu ajutorul următoarei diagrame:

Aflându-te „sub” linie, te confrunți cu lipsa dorinței de a ierta pe cineva. Faci un pas de credință și Îi încredințezi lui Dumnezeu atitudinea/comportamentul tău firesc de neiertare. Pe măsură ce continui să „accepti prin credință”, căutându-L pe Isus ca să fie iertarea ta, Duhul Sfânt te transformă astfel încât să alegi să ierți acea persoană.

Vom examina un alt exemplu. Să presupunem că te confrunți cu dificultăți legate de manifestarea dragostei față de soț/soție. Faci un pas de credință și Îi încredințezi lui Dumnezeu lupta ta. Continui să „accepti prin credință”, căutându-L pe Isus ca El să FIE dragostea ta necondiționată. Pe măsură ce continui să „accepti prin credință”, Duhul Sfânt te va transforma până în punctul crucial în care vei alege să îți iubești soțul cu o dragoste necondiționată.

ADEVĂRUL #4: Trebuie să fii **HOTĂRÂT** și **DETERMINAT** de la bun început

Când ai vrut să înveți să conduci mașina, cât de puternică a fost hotărârea ta de a merge la cursuri pentru a învăța să conduci? Dar ce zici de hobbyul de care ești pasionat: cât de hotărât ai fost să-l deprinzi? Același lucru este valabil și în cazul creșterii spirituale. Întrebarea este următoarea: cât de hotărât ești să crești spiritual? Vedem determinarea lui Pavel în 1 Corinteni 2:2:

„Căci am **hotărât** să nu știu nimic între voi decât pe Isus Hristos...” 1 Corinteni 2:2 (Cornilescu)

Ce ar trebui să ne motiveze să fim hotărâți să ne transformăm? Iată cinci motive care ar trebui să ne stimuleze să fim hotărâți:

- putem avea biruință asupra păcatului, asupra lui Satana și asupra lumii;
- putem fi eliberați de faptele noastre firești și de întărituri;
- putem fi transformați în asemănarea lui Hristos;
- putem experimenta o relație personală cu Dumnezeu;
- putem trăi viața pe deplin.

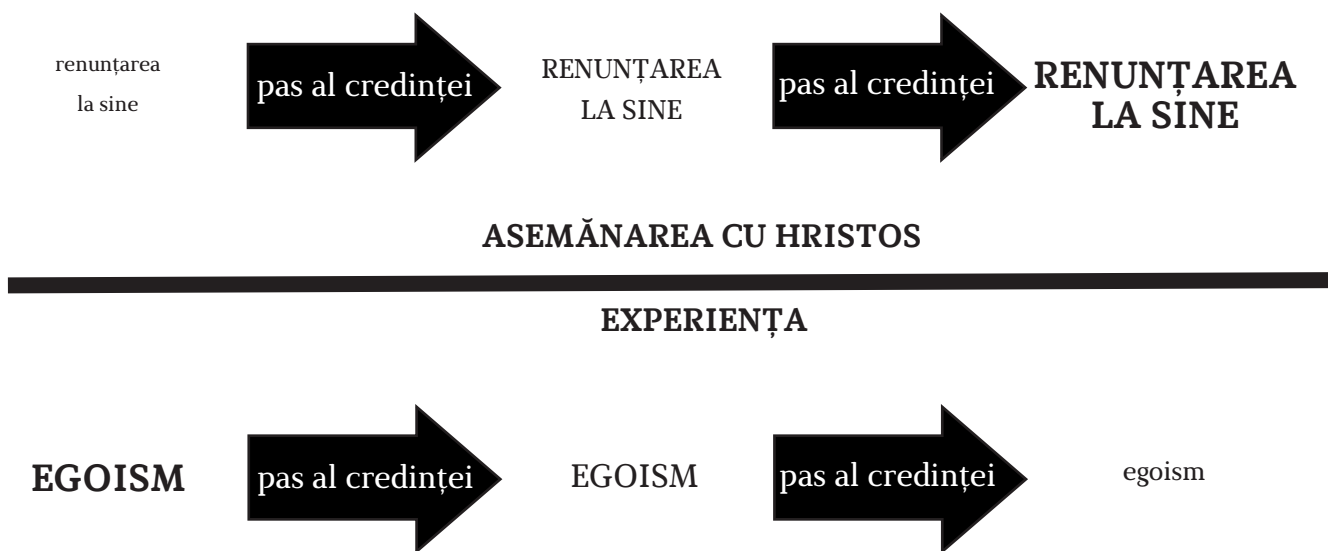
Dumnezeu ne-a dat aceste promisiuni și multe altele pentru a ne stimula determinarea de a fi transformați.

ADEVĂRUL #5:
Transformare = eliminare „SFÂNTĂ”

„De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși **omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi.**” 2 Corinteni 4:16 (Cornilescu)

Imaginează-ți un pahar plin cu apă murdară. Dacă luăm un ulcior cu apă curată și începem să o turnăm în paharul cu apă murdară, care va fi rezultatul? Pe măsură ce vom continua să turnăm, apa curată va elimina apa murdară. Dintr-o perspectivă spirituală, să presupunem că apa murdară reprezintă egoismul nostru, ulciorul este Duhul Sfânt, iar apa curată este renunțarea la sine a lui Hristos.

Pe măsură ce faci pași în credință, Duhul Sfânt toarnă în tine renunțarea la sine a lui Hristos și „elimină” atitudinea ta egoistă cu renunțarea Sa. Duhul Sfânt îți înnoiește mintea ca să înțelegi adevărul că Hristos este renunțarea ta la sine și te convinge de faptul că renunți la sine în El. Acest proces se numește eliminare „sfântă”, pentru că, în timp, vei constata că renunți la tine mai ușor și devii mai puțin egoist.

Exemplu de istorie adevărată: Un bărbat avea un frate pe care îi era greu să îl iubească. Fratele său îl ura de peste 40 de ani din cauza tuturor experiențelor negative pe care le avuseseră împreună. Acest bărbat se simțea în drept să nu-l placă pe fratele său din cauza neplăcerii reciproce pe care o aveau. Pe măsură ce studia adevărurile despre viața lui Hristos, Duhul Sfânt l-a muștră că nu era în drept să nu-l iubească pe fratele său. Așa că l-a cerut Duhului Sfânt să îi transforme inima pentru a-l iubi cu dragostea lui Hristos.

A fost necesar să treacă șase luni pentru a „accepta aceasta prin credință”, dar într-o zi fratele său l-a sunat și, în loc să fie mânios, el a simțit dragostea necondiționată a lui Hristos pentru fratele său. Știa sigur că sentimentul era spiritual, pentru că în toată viața lui nu simțise niciodată un asemenea sentiment de afecțiune pentru fratele său. Pe măsură ce dragostea lui Hristos creștea în el și se revărsa asupra fratelui său, ei s-au împăcat și acum experimentează tipul de relație armonioasă care nu ar fi fost posibilă fără lucrarea Duhului. Cele ce urmează ilustrează călătoria acestui om de la credință la experiență pe parcursul a șase luni.

„ACCEPTAREA PRIN CREDINȚĂ”
a dragostei lui Hristos

Șase luni

Experimentarea a
dragostei lui Hristos

CREDINȚĂ

Trecerea de la „ACCEPTAREA PRIN CREDINȚĂ” a dragostei lui Hristos la
EXPERIMENTAREA dragostei lui Hristos

Comunică cu Dumnezeu: Folosind adevărul despre „eliminarea sfântă”, află ce trebuie să fie eliminat din viața ta. Frica, respingerea, mândria etc.? Roagă-L pe Dumnezeu să înlocuiască ceea ce trebuie înlăturat cu ceea ce Hristos este în tine (de exemplu, curaj, acceptare, smerenie).

ZIUA 3

ADEVĂRUL #6:

Transformarea (în mare parte) este un PROCES

„Căci umblăm prin credință, nu prin vedere.” 2 Corinteni 5:7 (Cornilescu)

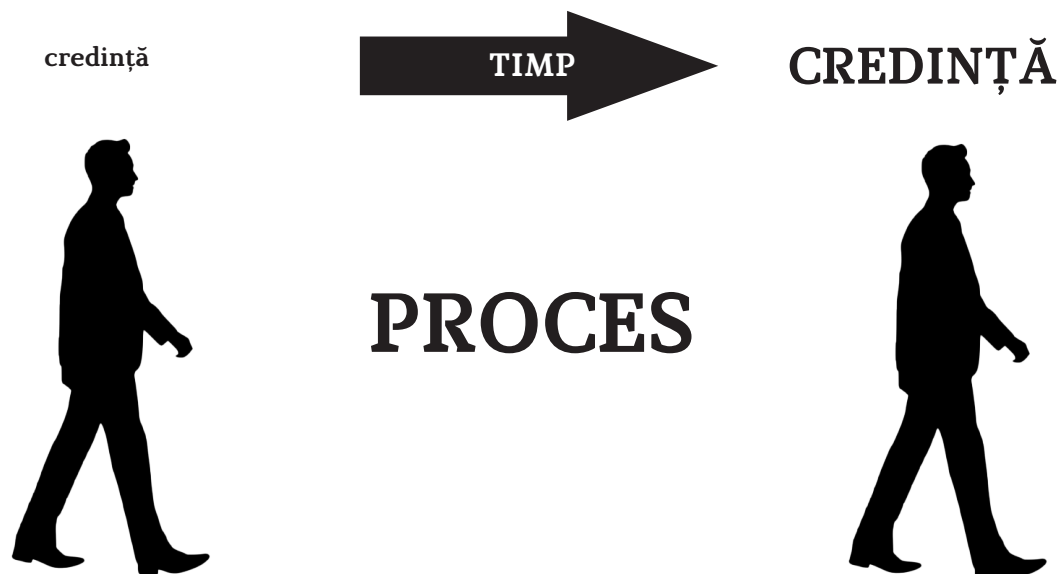
Mulți oameni se întreabă cât timp va dura transformarea. Am vorbit mai devreme despre faptul că trăim într-o cultură a satisfacției instantanee, în care dorim să obținem totul chiar acum. La fel se întâmplă și când vine vorba de umblarea prin credință. Nu vrem să așteptăm pentru a fi transformați.

Adevărul pe care trebuie să îl înțelegem despre creșterea în asemănarea cu Hristos este că aceasta, în mare parte, este un PROCES.

Noi știm că Dumnezeu ne poate transforma instantaneu, dar de obicei transformarea reprezintă un proces mai îndelungat. Să comparăm lucrarea lui Dumnezeu în viețile noastre cu o picurătoare intravenoasă sau o injecție. În timp ce noi am prefera să primim o injecție rapidă de transformare, procesul lui Dumnezeu este de obicei mai degrabă ca o picurătoare spirituală lentă. Poate că te întrebi: „De ce?”. Iată și răspunsul.

**Prin procesul de transformare realizat de Dumnezeu,
El ne întărește credința.**

Gândește-te la acest lucru pentru o clipă. Ar crește credința noastră dacă transformarea ar fi instantanee? De ce credința noastră ar trebui să crească? Ea trebuie să crească pentru că credința este asigurarea faptului că Dumnezeu acționează, chiar dacă noi nu simțim asta. Credința spune: „Voi crede că Tu lucrezi, chiar dacă nu există nicio dovadă directă”. Nu contează cât de mult ne împotrivim procesului, acesta este planul lui Dumnezeu. Astfel, atunci când umblăm prin credință, Dumnezeu nu numai că ne transformă în asemănarea lui Hristos, dar în acest proces ne crește credința, așa cum este prezentat în următoare ilustrație.

Dumnezeu NE CREȘTE CREDINȚA în timpul acestui proces

Iată o altă analogie care te poate ajuta să înțelegi procesul de transformare. Imaginează-ți un ulcior cu apă pură. În acest exemplu, tu reprezinți apa. Pachețul de ceai îl reprezintă pe Hristos, iar ceaiul reprezintă asemănarea cu Hristos. Ca și în cazul cu un pachețel de ceai real, atunci când îl scufunzi în apă, acesta este în apă, dar imediat nu se întâmplă nimic. Dar știm că, în cele din urmă, ceaiul din pachețel se va dizolva în apă. În același mod, dacă tu, fiind apa, rămâi cu Isus, infuzia (asemănarea cu Hristos) iese din pachețel în apă, schimbând esența apei. Este important să subliniem încă o dată că transformarea este un proces.

Comunică cu Dumnezeu: Când te simți nerăbdător în ceea ce privește procesul (adesea lent) de transformare realizat de Dumnezeu, caută-L pe Isus să FIE răbdarea și perseverența ta.

ADEVĂRUL #7:

Trecerea de la asemănarea lui Hristos la ATITUDINI asemănătoare lui Hristos

Așa cum am vorbit mai devreme, pe măsură ce facem pași în credință, vom trece de la poziția sub linie la poziția deasupra liniei pentru a cunoaște manifestări precum dragostea lui Hristos, libertatea, smerenia etc.

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compasiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

ASEMĂNAREA CU HRISTOS

EXPERIENȚA

Anxios, furios, nedemn, autoprihănit, nerăbdător, exigent, neiertător, neiubitor, defensiv, inadecvat, critic, judecător, rușinos, controlant, arogant, manipulator, vinovat, respingător, neîncrezător în sine, egoist

Până la urmă, vom trece de la „a accepta prin credință” la experimentarea asemănării cu Hristos. A experimenta asemănarea cu Hristos înseamnă că a fi transformat pentru a avea „atitudinile” asemănării cu Hristos. În continuare vom defini ce este atitudinea asemănării cu Hristos.

O ATITUDINE a asemănării cu Hristos înseamnă că ai început să GÂNDEȘTI, să SIMȚI, să CREZI, să TE COMPORȚI și să DECIZI să umbli în conformitate cu caracteristicile asemănării cu Hristos.

Vezi diagrama de mai jos pentru clarificare.

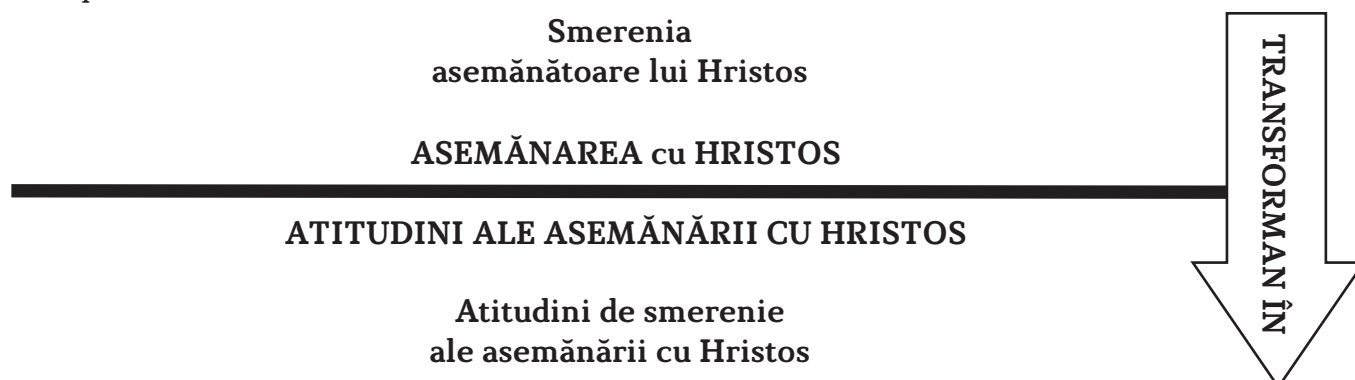
Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compasiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

ASEMĂNAREA cu HRISTOS

ATITUDINI ALE ASEMĂNĂRII CU HRISTOS

Dragoste necondiționată	Victorie	Valoare	Acceptare	Libertate
Discernământ	Putere	Compasiune	Iertare	Înțelegere
Siguranță	Blândețe	Înțelepciune	Pace	Răbdare
Încredere în Hristos	Suficiență	Smerenie	Vitejie	Dreptate
Altruism	Odihnă	Curaj	Speranță	Gingășie
Domnia lui Hristos	Credincioșie	Autoritate	Bucurie	Bunătate

De exemplu, să presupunem că te lupți cu mândria în domeniul autoneprihăririi. Începi să faci pași de credință pentru a-I permite Duhului Sfânt să te transforme dintr-o stare de mândrie îndreptățită la smerenie asemănătoare lui Hristos. Cu timpul, nu numai că vei simți cum autoneprihănirea ta este înlocuită din ce în ce mai mult de smerenie, dar vei experimenta și o atitudine de smerenie în fiecare domeniu al vieții tale. Mai jos este o diagramă care ilustrează acest proces.

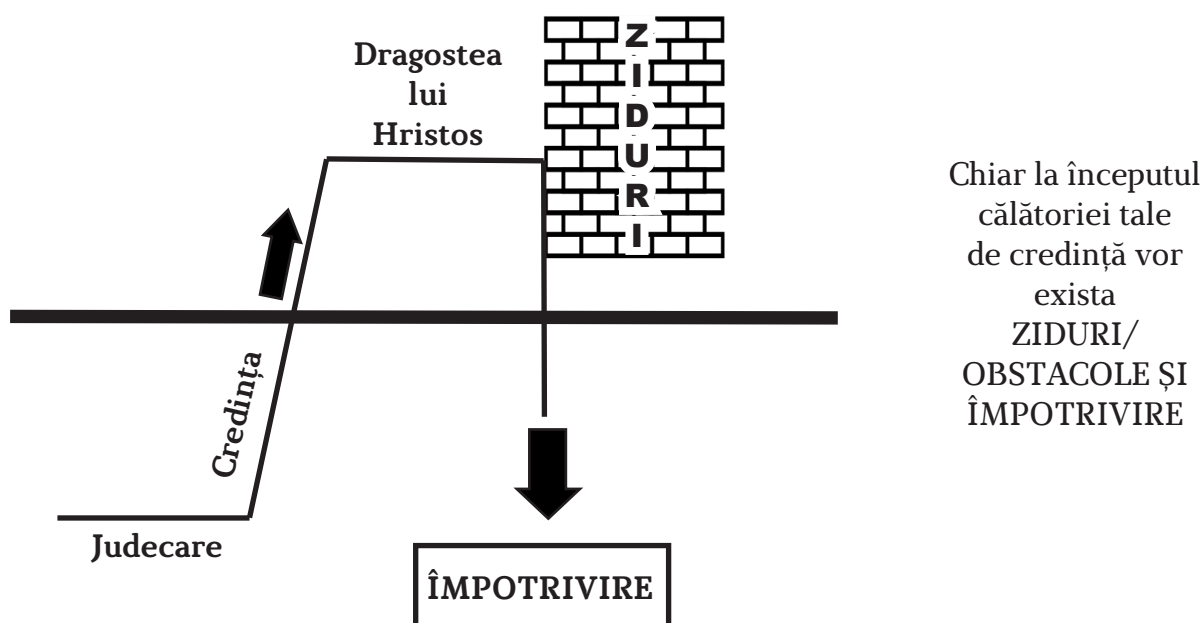
ZIDURI și ÎMPOTRIVIRE pe calea noastră de credință

Introducere

Acum, când înțelegi mai bine ce este umblarea prin credință, să analizăm la ce ne putem aștepta pe măsură ce trecem de la o poziție „sub” linie (sentimente negative – comportament firesc – atitudini – întărituri) la o poziție de asemănare cu Hristos „deasupra” liniei.

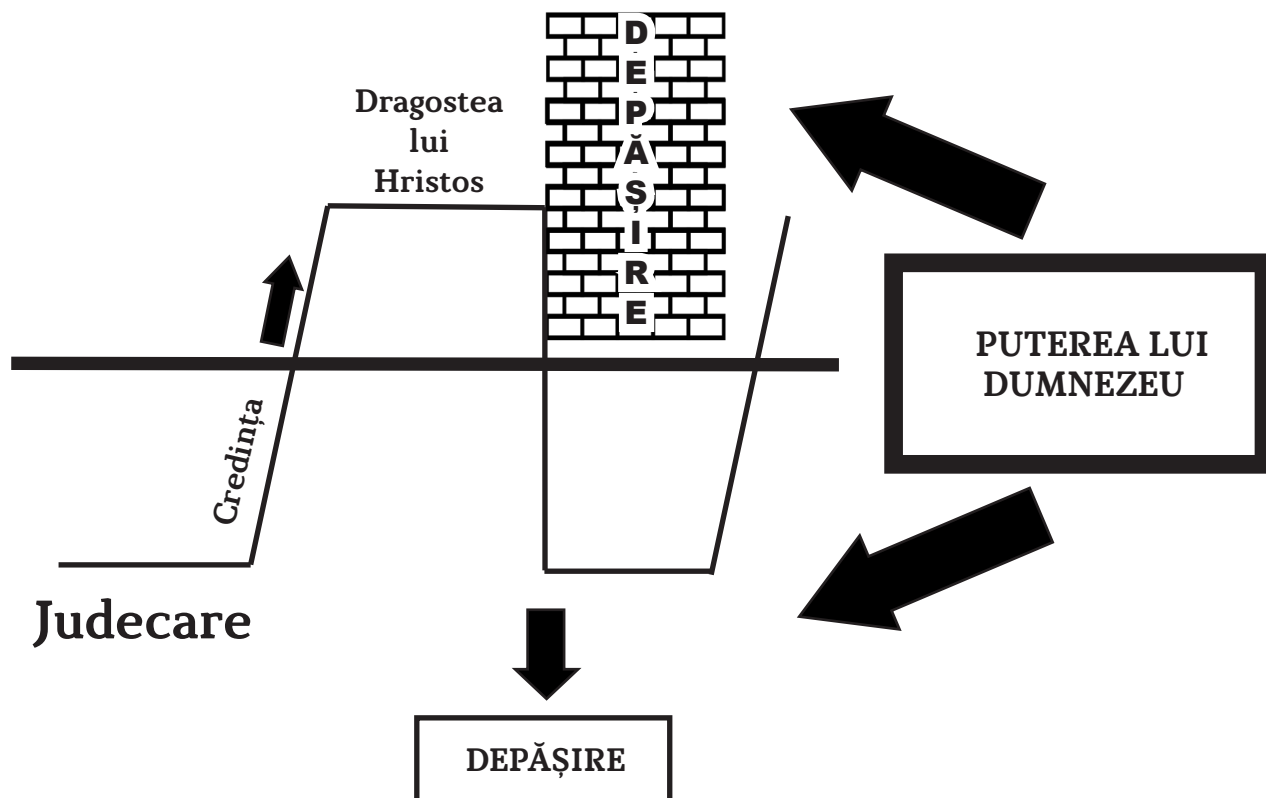
Pentru a explica acest lucru, să vedem un exemplu. Să presupunem că te lupți cu comportamentul firesc de judecare a anumitor persoane. Dar știm că trebuie să îi iubim necondiționat (Ioan 15:12) pe oameni, nu să îi judecăm. Începi să faci pași de credință pentru a trece de la judecare la dragostea lui Hristos.

Atunci când faci primul pas al credinței și te poziționezi „deasupra” liniei, căutând ca Hristos să fie dragostea ta necondiționată, la un moment dat te vei confrunta cu două fenomene –

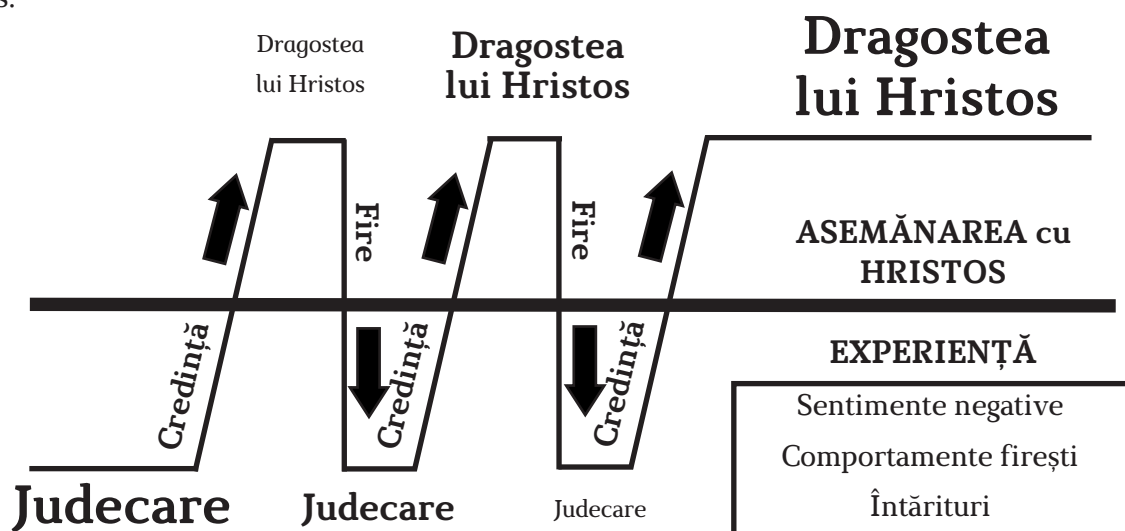

Înainte de a explica în detaliu ce sunt zidurile și împotrivirea, trebuie să înțelegem adevărul de bază că ne vom confrunta cu ele și vom ajunge într-o poziție „sub linie”. Vestea bună este că nu trebuie să rămânem în acea poziție, deoarece avem la dispoziție puterea lui Dumnezeu pentru a depăși aceste obstacole.

În diagrama următoare vedem că, odată ce alegi să acționezi cu puterea lui Dumnezeu și să faci un pas de credință, vei depăși aceste ziduri și această împotrivire.

La începutul călătoriei te vei afla de multe ori într-o poziție „sub” linie, dar de fiecare dată când se întâmplă acest lucru apelează la puterea lui Dumnezeu pentru a depăși obstacolele și împotrivirea. În diagrama următoare vei vedea că tu vei continua să cobori „sub” linie, dar dacă urmărești dinamica în ansamblu, observi că tu vei coborî din ce în ce mai puțin „sub” linie și vei ajunge din ce în ce mai des „deasupra” ei. Vestea proastă este că întotdeauna va exista împotrivire, dar pe măsură ce îți dezvolti un „obicei sfânt” de a recurge la puterea lui Dumnezeu, vei constata că te plasezi în poziția „sub” linie din ce în ce mai rar. Privind la exemplul nostru anterior, pe măsură ce te transformi, vei observa că judeci mai puțin și iubești mai mult cu dragostea lui Hristos.

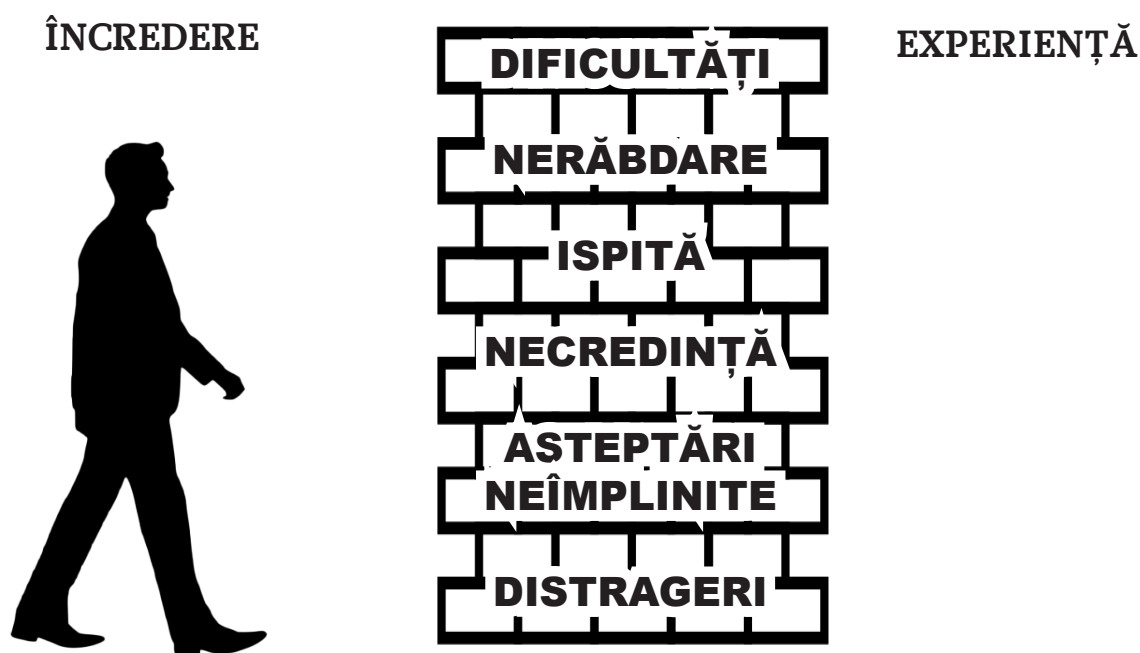
Exemplu de istorie adevărată: A existat odată un bărbat a cărui soră l-a numit cel mai egoist om pe care l-a cunoscut vreodată. Alți oameni din viața lui au confirmat cuvintele ei. Acest om a ajuns la înțelegerea lui Hristos ca sursă a vieții și a început să caute Duhul Sfânt pentru a-și transforma inima egoistă în smerenia lui Hristos. La un anumit moment în timpul procesului de transformare, sora acestui bărbat i-a spus că vede schimbări în viața lui. Ea a mărturisit că vedea smerenie în loc de egoism. Pe măsură ce Duhul Sfânt a continuat să înlocuiască egoismul lui cu smerenia lui Hristos, acest lucru i-a condus pe bărbat și pe sora lui într-o relație mai strânsă decât avuseseră vreodată.

Acum, când înțelegem la ce ne putem aștepta pe măsură ce facem pași în credință, să analizăm obstacolele și împotrivirea cu care ne vom confrunta.

ZIUA 4

ZIDURI – OBSTACOLE

Trebuie să recunoaștem că în calea umblării noastre prin credință vor exista obstacole sau ziduri, care ar putea să ne împiedice să ne continuăm călătoria. Examinează obstacolele din diagrama de mai jos.

ZIDURI CARE NE POT ÎMPIEDICA ÎN UMBLAREA PRIN CREDINȚĂ

Vom analiza rapid fiecare dintre aceste obstacole, modul în care ne încetinesc sau ne împiedică umblarea în credință și cum Îl putem implica pe Dumnezeu pentru a depăși aceste obstacole.

DIFICULTĂȚI

Cu toții ne confruntăm cu conflicte lăuntrice și dificultăți exterioare. Atunci când acestea ne copleșesc, ne putem pierde concentrarea asupra umblării noastre în credință. În schimb, suntem preocupați de noi înșine și ne adâncim în încercările noastre până la punctul în care aceasta ne consumă. Luptele nu numai că ne împiedică, dar ne provoacă și sentimente negative

și manifestările firești (de exemplu, frustrare, frică, anxietate etc.) care derivă din ele, ne pot controla și, într-un final, pot să ne oprească să mai umblăm prin credință.

Adevăr: Noi ne confruntăm permanent cu necazuri de un fel sau altul pentru că trăim într-o lume păcătoasă, înconjurați de oameni căzuți. Fie că sunt mari sau mici, lăuntrice sau exterioare, Dumnezeu folosește dificultățile noastre pentru a ne aminti de nevoia noastră constantă de El și de faptul că El trebuie să ne transforme viața astfel încât să putem trăi deasupra liniei chiar în mijlocul încercărilor.

Comunică cu Dumnezeu: Atunci când aceste lupte te copleșesc, cere Duhului Sfânt să te ridice deasupra liniei și cere ca Hristos să FIE puterea, înțelepciunea și discernământul tău, ca El să dăruie zidurile care creează aceste dificultăți.

NERĂBDARE

Când umblăm prin credință de ceva timp și nu simțim că Dumnezeu ne iese în cale, devenim nerăbdători. Aceasta este o piedică obișnuită, deoarece vrem ca Dumnezeu să lucreze mai rapid în viața noastră. Mai ales atunci când ne confruntăm cu provocări de neînvins. Am auzit mulți oameni spunând: „Dumnezeu este prea lent pentru a-mi transforma viața”. Cred că putem fi cu toții de acord cu acest lucru, dar nu putem lăsa ca nerăbdarea noastră să ajungă la punctul în care să încetăm să mai umblăm prin credință.

Adevăr: Nerăbdarea este ceva normal, pentru că dorim rezultate rapide de la Dumnezeu. Dar reiese o altă întrebare: ce rezultate pot apărea dacă nerăbdarea ta va crește? În loc să fii nerăbdător, să te afli într-o poziție sub linie, amintește-ți că ai toată răbdarea de care ai nevoie în Hristos, într-o poziție deasupra liniei.

Comunică cu Dumnezeu: Atunci când devii nerăbdător față de Dumnezeu sau față de orarul Său, încredințează-I nerăbdarea ta și ai încredere în Hristos pentru ca El să FIE răbdarea ta.

ISPITĂ

Dacă ești creștin de o perioadă îndelungată de timp, știi că firea, Satana și lumea ne ispitesc constant, ca să ne concentrăm numai pe noi înșine ca sursă a vieții noastre. Acești trei ispititori lucrează nonstop pentru a ne împiedica să umblăm prin credință.

Adevăr: Avem puterea lui Dumnezeu în noi pentru a rezista oricărei ispite, dacă alegem să apelăm la puterea Sa. (Vom analiza modul în care să interacționăm cu Dumnezeu în timpul ispitelor mai târziu în acest studiu.)

NECREDINȚĂ

Necredința este o piedică gravă, pentru că nu numai că ne oprește să credem în Dumnezeu și în promisiunile Sale, dar, de asemenea, nu ne permite să ne încredem în El. Necredința generează îndoială, neîncredere și o anumită nedorință de a continua să umblăm prin credință.

Adevăr: Noi cu toții suntem creștini necredincioși. Însă umblarea noastră prin credință reflectă modul în care Duhul Sfânt lucrează pentru a ne muta de la necredință la credință. Cu fiecare pas

de credință pe care îl facem, Duhul Sfânt ne transformă astfel încât credința și încrederea noastră în El să crească. Fără umblare prin credință, vom rămâne înțepeniți în necredința noastră.

Comunică cu Dumnezeu: Când te lovești de un zid din cauza necredinței tale, roagă-L pe Dumnezeu să te transforme și să te mute de la necredință la credință. Când te confrunți cu îndoiala, neîncrederea sau nedorința, încredințează-I asta Duhului Sfânt, ca El să-ți dea voința de a continua să umbli prin credință.

AȘTEPTĂRI NEÎMPLINITE

Definim așteptările ca o certitudine, o presupunere sau o credință că ceva se va întâmpla. Avem așteptări cu privire la Dumnezeu, la adevărul Său, la noi înșine și la umblarea noastră spirituală. De asemenea, avem așteptări față de alți oameni. Atunci când așteptările noastre nu sunt satisfăcute, putem recurge la comportamente firești precum mânia, necredința, frustrarea. De exemplu: „Dacă Dumnezeu este iubitor și milostiv, atunci de ce permite această durere și suferință în viața mea? Acest lucru mă înfurie foarte tare, pentru că mă așteptam ca Dumnezeu să mă ocrotească de astfel de încercări.”

Adevăr: Duhul Sfânt vrea și, dacă ne bazăm pe El, ne va elibera de comportamentul firesc asociat cu așteptările noastre nejustificate.

Comunică cu Dumnezeu: Noi căutăm ca Duhul Sfânt să ne descopere dacă așteptările noastre sunt sau nu în conformitate cu adevărul lui Dumnezeu. Dacă așteptările noastre nu sunt satisfăcute, apelăm la puterea Duhului Sfânt pentru ca acesta să ne elibereze de orice comportament firesc legat de așteptările noastre nesatisfăcute.

DISTRAGERI

Acesta este cel mai răspândit obstacol, deoarece viața este plină de lucruri care ne distrag atenția. Putem să ne simțim sfâșiați în toate direcțiile de: viață, oameni, serviciu, circumstanțe și liste nesfârșite de sarcini. Acestea sunt distrageri absolut legitime, dar ele pot deveni obstacole dacă le permitem să ne împiedice să umblăm prin credință. Un site web prezintă această reclamă care spune: „Viața te ajunge din urmă repede”.

Viața pare să devină tot mai rapidă și mai intensă pe zi ce trece. Tehnologiile, concepute pentru a ne face mai eficienți, ne creează din ce în ce mai multe distrageri și chiar obsesii. Telefoanele noastre mobile sunt un exemplu perfect în acest sens. Iată câteva dintre statisticile care susțin acest lucru:

- 47% dintre americani se consideră „dependenți” de telefoanele lor;
- 70% dintre americani își verifică telefonul în decurs de cinci minute de la primirea unei notificări;
- 48% dintre oameni spun că experimentează sentimente de panică sau anxietate atunci când bateria telefonului mobil se descarcă și nu au în apropiere un încărcător;
- 45% dintre oameni spun că telefonul este bunul lor cel mai de preț.

Indiferent de distragerile pe care le avem, nu ne putem permite să lăsăm ca acestea să ne consume și să ne distragă de la umblarea noastră prin credință.

Adevăr: Cu toții vom fi distrași, dar Dumnezeu lucrează prin aceste distrageri pentru a ne arăta nevoia noastră de El, pentru a ne atrage la El și pentru a ne concentra atenția asupra Lui.

Comunică cu Dumnezeu: Cere-I Duhului Sfânt să-ți descopere modul în care distragerile din viața ta te îndepărtează de Dumnezeu, iar după ce ți le va descoperi, roagă-L să-ți dea capacitatea de discernământ pentru a ști când acele distrageri stau în calea credinței tale.

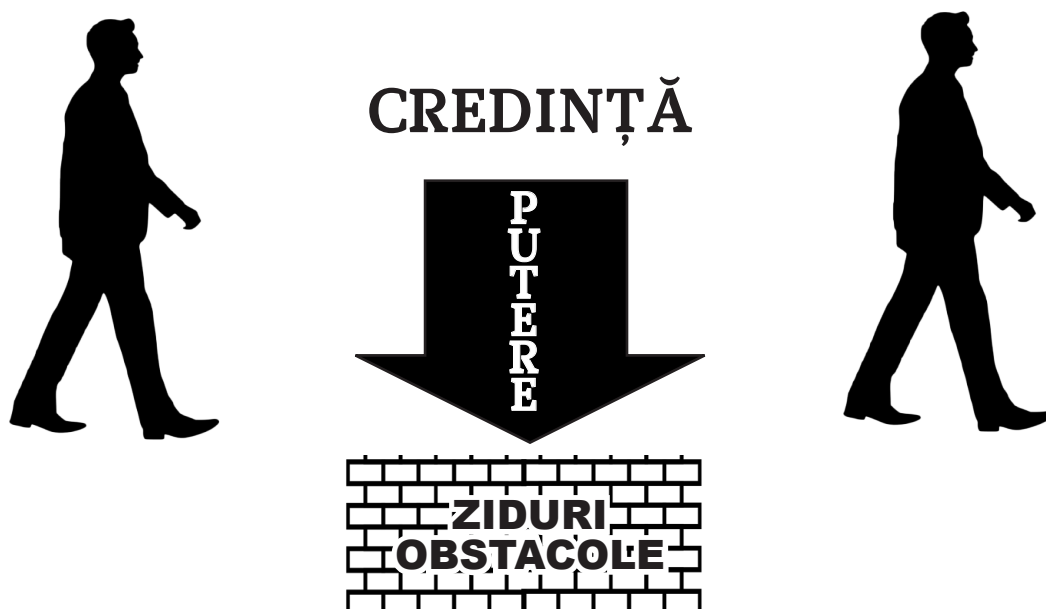
Întrebare: Scrie cu care dintre aceste șase obstacole te confrunți cel mai des. Dacă există și altele, care nu sunt menționate în listă, scrie-le și pe acestea.

Comunică cu Dumnezeu: După ce reflectezi asupra obstacolelor pe care le-ai enumerat, apelează la Domnul pentru ca El să-ți arate când aceste obstacole îți îngreunează umblarea în credință și roagă-L ca El, cu puterea Sa, să dărâme aceste ziduri. S-ar putea să dureze, deoarece zidurile pot fi înalte și întărite, dar caută-L cu insistență și nu înceta să apelezi la El până când obstacolul nu va fi înlăturat. Când vine vorba de a distruge aceste ziduri sau obstacole, iată un adevăr-cheie pe care trebuie să îl conștientizăm.

Ori de câte ori întâlnim aceste ziduri pe calea noastră de credință, chiar atunci Dumnezeu ne **ARATĂ NEVOIA** noastră de a ne **ÎNCREDINȚA** pe deplin **PUTERII** Sale, care poate dărâma aceste ziduri.

Acestea și alte obstacole reprezintă o parte normală a vieții creștine. Ne vom confrunta cu unul sau mai multe dintre ele pe tot parcursul vieții. Acest lucru nu trebuie să ne descurajeze, pentru că există o putere în noi care poate înlătura orice obstacol cu care ne confruntăm. La fel ca evreii de la Ierihon, provocarea noastră constă în a continua să ne bazăm pe puterea lui Dumnezeu și să ne inspirăm din acea sursă prin credință, având ca rezultat faptul că Dumnezeu va dărâma acele ziduri.

**Dacă umblăm prin credință în puterea Duhului Sfânt,
vom depăși aceste ziduri.**

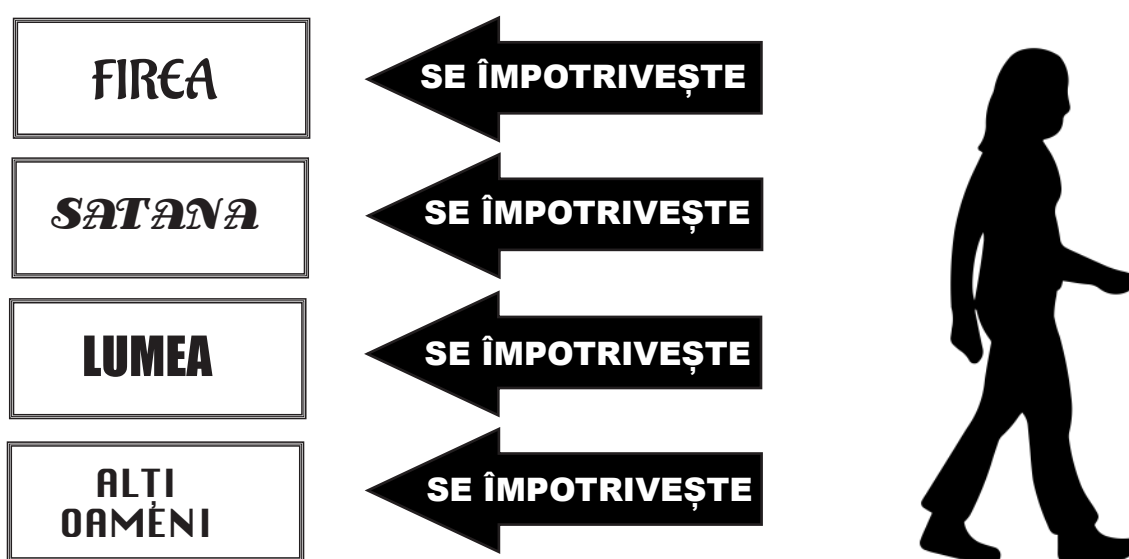

Înainte de a încheia acest subiect, trebuie să conștientizăm că, chiar dacă umblăm în puterea Duhului Sfânt pentru a dărâma zidul de împotrivire, ne vom confrunta cu aceste ziduri pentru tot restul vieții noastre. Este important să continuăm să umblăm prin credință și astfel acele ziduri se vor prăbuși unul după altul.

ÎMPOTRIVIREA în umblarea noastră prin credință

Pe lângă zidurile pe care le întâlnim în călătoria noastră spirituală, va exista și împotrivire. Această împotrivire vine în general din patru surse: firea noastră, Satana, lumea și firea altora. Vom analiza fiecare dintre ele separat și vom vorbi despre modul în care putem interacționa cu Dumnezeu pentru a depăși aceste forme de împotrivire. Următoarea ilustrație arată cele patru zone de împotrivire în procesul de transformare.

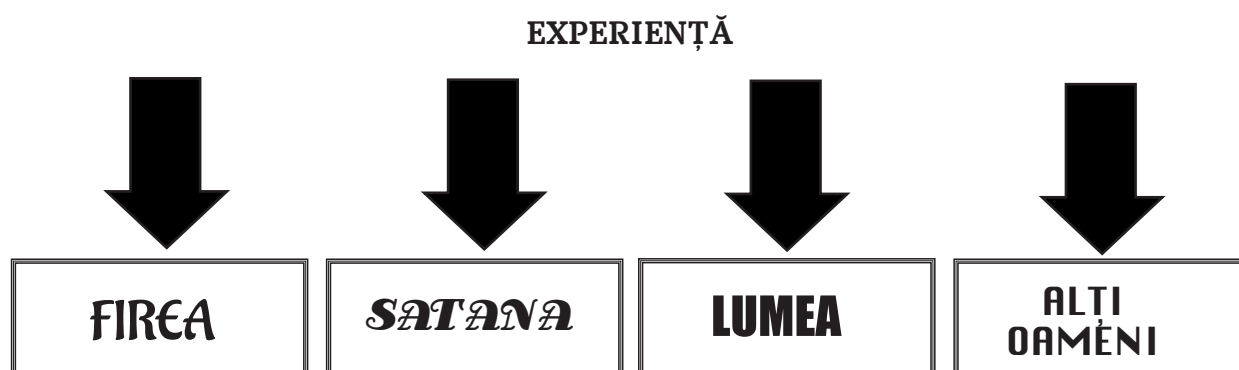
Împotrivirea În Umblarea Noastră Prin Credință

Aceste domenii de împotrivire încearcă în mod constant să te mențină într-o poziție „sub linie” și să te împiedice să fii transformat în asemănarea lui Hristos, așa cum este prezentat în diagrama de mai jos.

ÎMPOTRIVIREA în umblarea noastră prin credință

ASEMĂNAREA cu HRISTOS

Iată un adevăr-cheie care trebuie reținut pe măsură ce examinăm cele patru domenii de împotrivire:

Atunci când te vei lovi de un zid în umblarea ta în credință, propria ta fire, Satana, această lume și chiar firea altor oameni vor ÎNCERCA să te TENTEZE ca să te PREDAI și să NU mai umbli în credință.

Vom vorbi mai mult despre cum arată acest lucru în practică atunci când vom enumera și vom detalia cele patru domenii de împotrivire.

ZIUA 5

Lupta credinței

Un adevăr-cheie pe care trebuie să-l cunoști și să-l reții este că, pe măsură ce cauți puterea lui Dumnezeu pentru a depăși împotrivirea, aceasta va duce la ceea ce Pavel numește „luptă a credinței”.

„Luptă-te lupta cea bună a credinței...” 1 Timotei 6:12 (Cornilescu)

Ce este lupta credinței?

**LUPTA CREDINȚEI:
implicarea PUTERII lui Dumnezeu pentru a DEPĂȘI și a ÎNVINGE
toată ÎMPOTRIVIREA pe calea transformării noastre
în asemănarea lui Hristos.**

Având în vedere că voința, capacitatea și autodisciplina noastră nici nu se pot compara cu „adversarii” noștri, trebuie să implicăm puterea lui Dumnezeu pentru a depăși și a învinge.

Să analizăm în continuare cele patru domenii de împotrivire în umblarea noastră prin credință și cum să-L implicăm pe Dumnezeu în lupta credinței și în învingerea împotrivirii.

#1: FIREA TA

În lecțiile anterioare am văzut mai multe diagrame referitoare la modul în care trecem de la o viață afectată de comportamentul firesc la o viață asemănătoare cu cea a lui Hristos. În această secțiune vom analiza firea ca fiind „adversarul” care ne împiedică să facem pași prin credință și să trecem la o poziție „deasupra” liniei. Vedem această împotrivire în versetele care urmează.

„Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva firii pământești; sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.” Galateni 5:17 (Cornilescu)

**„Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu...”
Romani 8:7 (Cornilescu)**

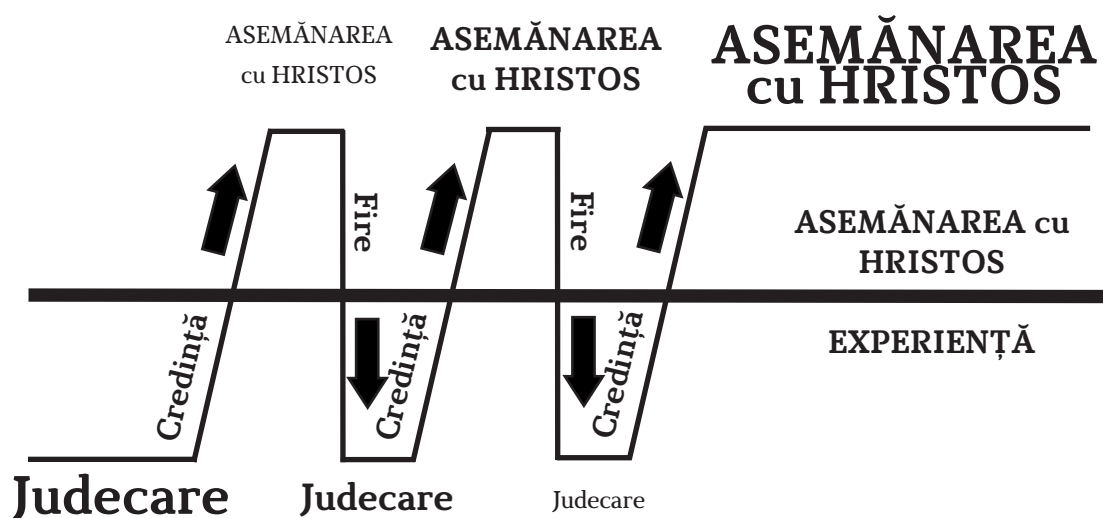
Pe lângă aceasta, există o problemă și mai mare când vine vorba de firea noastră.

Dacă firea noastră PREVALEAZĂ, ea nu numai că ne împiedică să fim transformați, dar și ne ține în ROBIA acțiunilor noastre firești, care se află sub linie.

Implicarea lui Dumnezeu pentru a învinge împotrivirea firii noastre

- 1) În etapele inițiale, pe măsură ce cauți să fii transformat în asemănarea lui Hristos, firea ta se va ÎMPOTRIVI în toate modurile posibile.
- 2) La fel cum ești intenționat/determinat să faci pași prin credință, trebuie să ai aceeași determinare în căutarea lui Dumnezeu, astfel încât El să ÎNVINGĂ împotrivirea firii tale.
- 3) Pe măsură ce recurgi la puterea lui Dumnezeu pentru a învinge firea, vei constata că împotrivirea firii cu timpul va deveni mai SLABĂ.

Examinează graficul de mai jos pentru a înțelege mai bine aceste adevăruri.

Exemplu: Dorești să trăiești conform principiului renunțării la sine a lui Hristos. Începi să faci pași de credință pentru a trece de la egoism la renunțarea la sine. Dar împotrivirea firii te întoarce la o poziție „sub linie”. Apelează la puterea lui Dumnezeu pentru a învinge împotrivirea firii și fă un alt pas de credință. Pe măsură ce continui procedeul, vei experimenta din ce în ce mai puțină împotrivire.

[Notă: Având în vedere că firea noastră nu dispare niciodată, vom avea tendința de a cădea în poziția „sub” linie în anumite momente de-a lungul vieții noastre. Însă, după cum putem vedea din grafic, rămânerea noastră în această stare va fi din ce în ce mai scurtă.]

De multe ori te vei întoarce benevol la fire în timpul umblării tale prin credință, dar cel mai important este să fii **PERSEVERENT** în căutarea lui Dumnezeu prin credință pentru a obține o biruință din ce în ce mai mare asupra firii tale.

ÎNTĂRITURILE firești

Dacă nu alegem să interacționăm cu Dumnezeu pentru a depăși împotrivirea firii, comportamentul firesc poate să evolueze și cu timpul să ducă la formarea întăriturilor. Să ne amintim definiția întăriturii:

Orice comportament firesc ÎNTĂRIT care are o astfel de stăpânire asupra ta încât, fără PUTEREA lui Dumnezeu, NU poți fi eliberat de acesta.

De asemenea, putem numi întăriturile dependențe, din cauza influenței lor asupra vieții noastre. Există dependențe evidente, cum ar fi drogurile, alcoolul și pornografia, dar oricare dintre comportamentele noastre firești (mânia, frica, anxietatea etc.) pot deveni, de asemenea, în cele din urmă, întărituri, dacă alegem să nu implicăm puterea lui Dumnezeu. Pentru a înțelege mai bine cum să-L implicăm pe Dumnezeu în lupta noastră contra întăriturilor, vom lua în considerare diferența dintre voința noastră „firească” și voința noastră „spirituală”.

Voința firească împotriva voinței spirituale

Un alt element-cheie în lupta credinței este înțelegerea diferenței dintre voința noastră „spirituală” și voința noastră „firească”. În ce constă această diferență?

A fi dispus să umbli prin credință și să te bazezi pe Dumnezeu pentru a fi transformat reprezintă voința ta SPIRITUALĂ. Nedorința de a umbla prin credință și de a trăi în dependență de Dumnezeu reprezintă voința ta FIREASCĂ.

Cu alte cuvinte, „dorința” ta este voința ta „spirituală”, iar împotrivirea ta este voința ta „firească”. Pavel dezvăluie atât voința spirituală, cât și voința firească în Romani 7:15:

„Căci nu știu ce fac: **nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc.**” Romani 7:15 (Cornilescu)

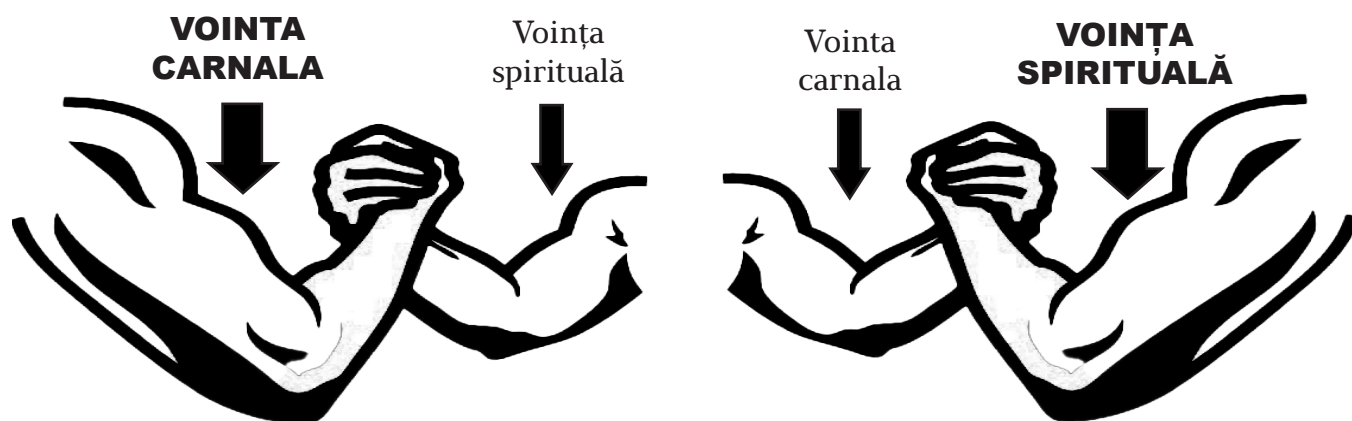
Când Pavel spune: „Nu fac ceea ce vreau, ci fac ceea ce urăsc”, el spune în esență că voința sa firească este mai puternică decât voința sa spirituală. De ce?

Vom folosi o analogie drept ilustrație. Dacă luăm un tânăr cu mușchi slabi care concurează la arm wrestling cu un bodybuilder, cine câștigă? Bodybuilderul, desigur. La începutul umblării tale creștine, voința ta spirituală este mai degrabă ca tânărul cu mușchi slabi, în timp ce voința ta firească este ca bodybuilderul. De ce? Pentru că înainte de a începe să umbli prin credință, tot ce făceai era exersarea mușchilor trupești. Mușchii tăi spirituali erau mici și slabi. Însă, pe măsură ce mergi din ce în ce mai mult (practicând credința), mușchii tăi spirituali (adică voința) sunt întăriți și, prin puterea lui Hristos, obții mai constant biruință asupra voinței tale firești prin căutare, așa cum este ilustrat mai jos.

La începutul umblării tale prin credință Pe măsură ce crești în umblarea ta prin credință

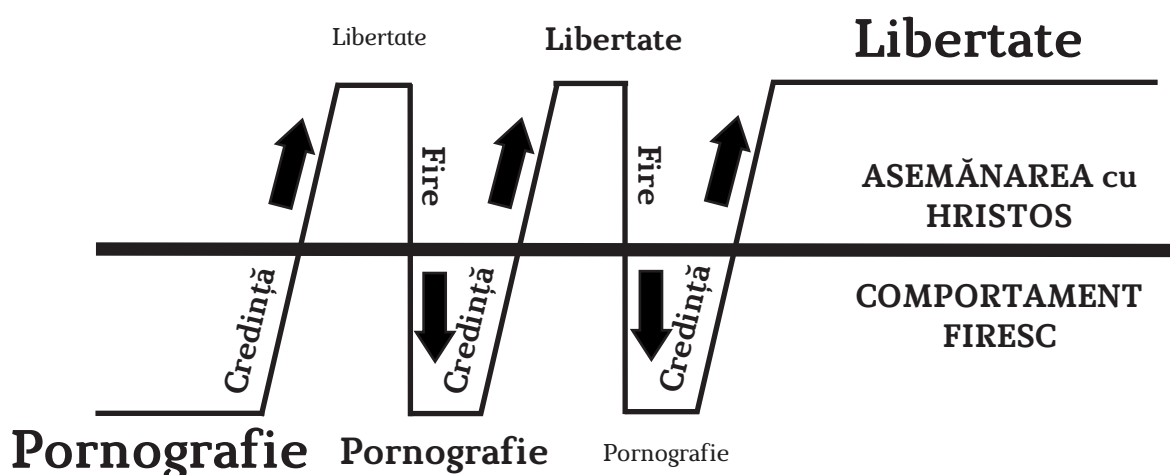
La începutul umblării
prin credinței

Pe măsură ce creșteți în
umblarea prin credință

Exemplu din viață reală: Este vorba de un bărbat de 27 de ani, căsătorit și cu patru copii mici. El a fost dependent de pornografie timp de 20 de ani. (A preluat această dependență de la tatăl său la vârsta de 7 ani.) Soția lui era pe cale de a divorța și el a căutat ajutor pentru a scăpa de această problemă. A început să aplice principiile pe care le-am discutat până acum și iată ce s-a întâmplat. La începutul umblării sale în credință, voința sa firească a învins cu ușurință voința sa spirituală și l-a întors la pornografie. Dar, pe măsură ce acest bărbat a continuat să își exerseze mușchii spirituali ai credinței (voința spirituală), cu timpul voința sa spirituală a început să învingă această întăritură. El a coborât „sub” linie de multe ori, dar a continuat să se sprijine pe neclintirea, hotărârea și puterea lui Hristos.

A durat câteva luni, dar în cele din urmă a fost complet eliberat de această dependență. Este în continuare căsătorit și căsnicia lui prosperă. Iată cum a fost călătoria lui spre eliberarea completă de această întăritură. În graficul de mai jos poți vedea călătoria lui prin credință spre dobândirea libertății.

Rezultă că trebuie să continuăm să umblăm prin credință, astfel încât voința noastră spirituală, care depinde de puterea lui Hristos, să prevaleze asupra voinței noastre firești. La fel ca în cazul exercițiilor fizice, trebuie să ne antrenăm cu sânguință mușchii credinței.

Zidurile și înfrângerea firii tale

Am menționat anterior că împotrivirea sau firea noastră poate fi activată atunci când ne confruntăm cu ziduri de nerăbdare, ispită, necredință etc. De exemplu, dacă dorești să te eliberezi de o anumită teamă, începi să faci pași de credință, rugându-L pe Duhul Sfânt să te elibereze. Curând, însă, te lovești de un zid al necredinței. („Este prea greu pentru Dumnezeu”, „Dumnezeu nu poate sau nu vrea să mă elibereze”) În acest moment, un sentiment firesc de neîncredere față de Dumnezeu iese la suprafață. Dacă iei această neîncredere personal, ea te va copleși și vei înceta să-L mai cauți pe Dumnezeu pentru a te elibera. În loc să iei personal gândurile tulburătoare, apelează la Duhul Sfânt pentru ca El să realizeze o luptă a credinței care te va elibera de îndoială și îți va da determinarea de a merge mai departe.

Este important să reții că niciodată nu vei putea birui firea prin propriile eforturi (firea niciodată nu va putea birui firea). Firea poate fi biruită doar datorită faptului că depinzi de puterea lui Hristos. Vedem acest lucru în Galateni 5:16:

„Zic dar: umblați **cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii**
pământești.” Galateni 5:16 (Cornilescu)

[Notă: „Umblarea în Duh” este un sinonim pentru „umblarea prin credință”.]

Întrebări pentru discuție de grup

Întrebare: Ce adevăr(uri) te-a influențat cel mai mult la această lecție? De ce?

Întrebare: Ai dificultăți în legătură cu cuvântul „supranatural” sau cu faptul că lucrarea lui Dumnezeu în noi „este supranaturală”? Dacă da, scrie care sunt dificultățile cu care te confrunți.

Întrebare: Ce aspecte-cheie ai desprins din secțiunea „de la credință la experiență”?

Întrebare: După părerea ta, de ce trebuie să fim determinați și hotărâți la începutul umblării noastre creștine? Care sunt consecințele dacă nu suntem hotărâți și determinați?

Întrebare: Care ar putea fi consecințele dacă nu apelăm la Dumnezeu pentru a dărâma zidurile pe care le întâlnim în cale?

Întrebare: Cum crezi, de ce este util să înțelegem diferența dintre voința spirituală și cea firească?

LECȚIA 6

ÎMPOTRIVIREA UMBLĂRII NOASTRE PRIN CREDINȚĂ PARTEA A II-A

Cum arată transformarea

ZIUA 1

Planul lecției 6

- Împotrivirea umblării noastre prin credință – partea a II-a
- Adevăruri-cheie finale referitoare la procesul de transformare
- Ce vom experimenta atunci când vom fi transformați
- Viața creștină „normală”

Împotrivirea umblării noastre prin credință – partea a II-a

La sfârșitul lecției precedente am analizat firea ca fiind prima sursă de împotrivire. La această lecție vom analiza următoarele trei surse, începând cu Satana și forțele sale demonice.

#2: SATANA ȘI FORȚELE SALE DEMONICE

[Notă: De fiecare dată când este menționat Satana, acest termen se va referi la Satana și la forțele sale demonice].

„Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci **împotriva căpeteniilor**, împotriva **domniilor**, împotriva **stăpânilor în tinericul acestui veac**, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” Efeseni 6:12 (Cornilescu)

„Hoțul nu vine decât să fure, să jupuiască și să prăpădească...” Ioan 10:10a (Cornilescu)

Noi nu vom efectua un studiu complet despre Satana, dar este important să înțelegem cel puțin modul în care Satana creează multă împotrivire în umblarea noastră prin credință. Primul lucru pe care trebuie să îl înțelegi despre Satana este faptul că el este la curent cu viața ta. El îți cunoaște punctele forte și slăbiciunile. El deține toate datele despre istoria ta de la naștere. El este familiarizat personal cu obiceiurile tale firești și va face totul pentru a contribui la creșterea influenței comportamentului tău firesc asupra vieții tale. Din această cauză, el poate elabora o strategie cu privire la cel mai bun mod de a te împiedica să umbli prin credință. Înainte de a ne familiariza cu strategia sa, să enumerăm cele trei scopuri ale lui Satana în privința creștinilor.

Satana dorește:

- 1) să te împiedice să-L cunoști pe Hristos ca fiind viața ta;
- 2) să te împiedice să umbli prin credință;
- 3) să te împiedice să fii transformat în asemănarea lui Hristos.

Satana este mult mai bine informat decât noi; el cunoaște adevărul lui Dumnezeu și este conștient de faptul că, dacă alegem să ne încredem și să umblăm în acest adevăr, vom fi transformați și „voința” noastră spirituală va crește, ceea ce va duce la o rezistență mai mare față de controlul său asupra vieții noastre. Acesta este motivul pentru care el va face tot posibilul

pentru a te împiedica să cunoști, să crezi și să umbli în adevărul lui Dumnezeu.

Amenințarea ta cea mai mare pentru Satana este bidimensională:
1) CUNOAȘTEREA și CREDINȚA în adevărul lui Dumnezeu
2) Alegerea de A UMBLA prin credință în adevărul lui Dumnezeu

Care este strategia lui principală pentru a realiza acest lucru?

Principala strategie a lui Satana este să se infiltreze în GÂNDIREA ta

Satana are mai multe strategii, dar aceasta este principala lui strategie.

**Principala strategie a lui Satana împotriva ta este de a-ți BĂGA
în minte GÂNDURI false, înșelătoare, ispititoare,
de condamnare și firești.**

Strategia lui Satana se concentrează pe viața ta mentală. El vrea ca tu să-ți asumi responsabilitatea pentru gândurile firești, înșelătoare, de condamnare și ispititoare pe care ți le pune în minte. Dacă îți este greu să accepți acest adevăr, că Satana poate planta gânduri în mintea ta, vezi textul din Matei 16:21-23, pentru a avea un exemplu biblic perfect cu privire la modul în care funcționează acest lucru.

„De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrânilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorât și că a treia zi are să învieze.

**Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre, zicând: „Să Te ferească
Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!”**

Matei 16:21-22 (Cornilescu)

„Dar Isus S-a întors și a zis lui Petru: „**Înapoia Mea, Satano**, tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor.”

Matei 16:23 (Cornilescu)

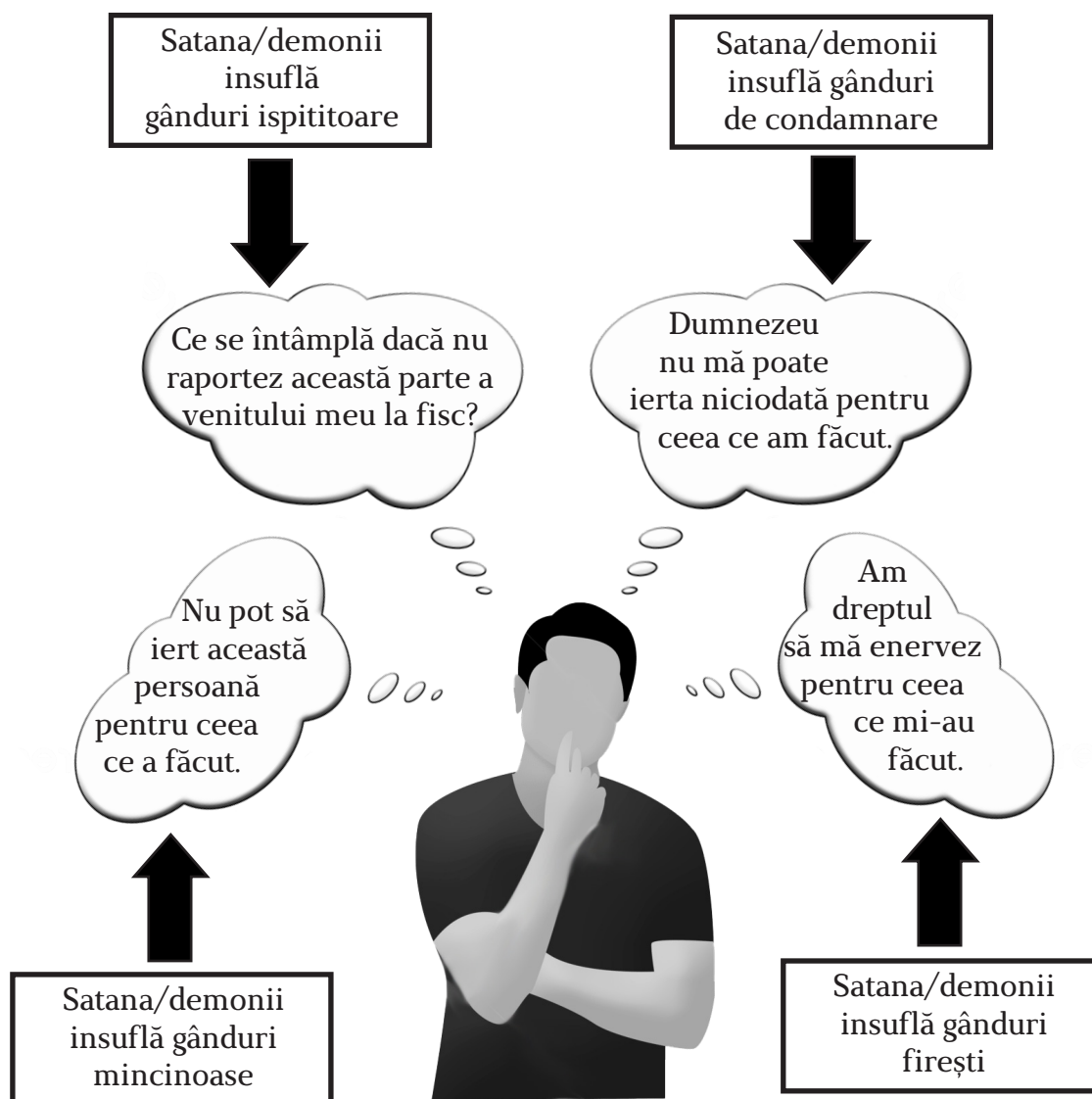
Când Petru a reacționat la ceea ce Isus le-a spus ucenicilor Săi despre moartea și învierea Sa, răspunsul lui Isus a fost: „Treci înapoia mea, Satano!” Isus știa cine se afla în spatele acestor gânduri exprimate de Petru. Isus știa că Satana a infiltrat aceste gânduri, așa că nu s-a adresat lui Petru, ci direct lui Satana.

Iată ce trebuie să înțelegem despre gândurile pe care Satana le inserează în mintea noastră.

**Atunci când Satana/forțele demonice infiltrează gânduri în
mintea ta, gândurile vor veni întotdeauna la persoana ÎNTÂI
(eu, mie, îmi etc.) și vor suna ca vocea ta.**

Deoarece gândurile satanice vin la forma de persoana întâi, poate fi extrem de dificil (dacă nu imposibil) pentru noi să discernem dacă gândurile noastre sunt ale noastre sau vin de la Satana însuși.

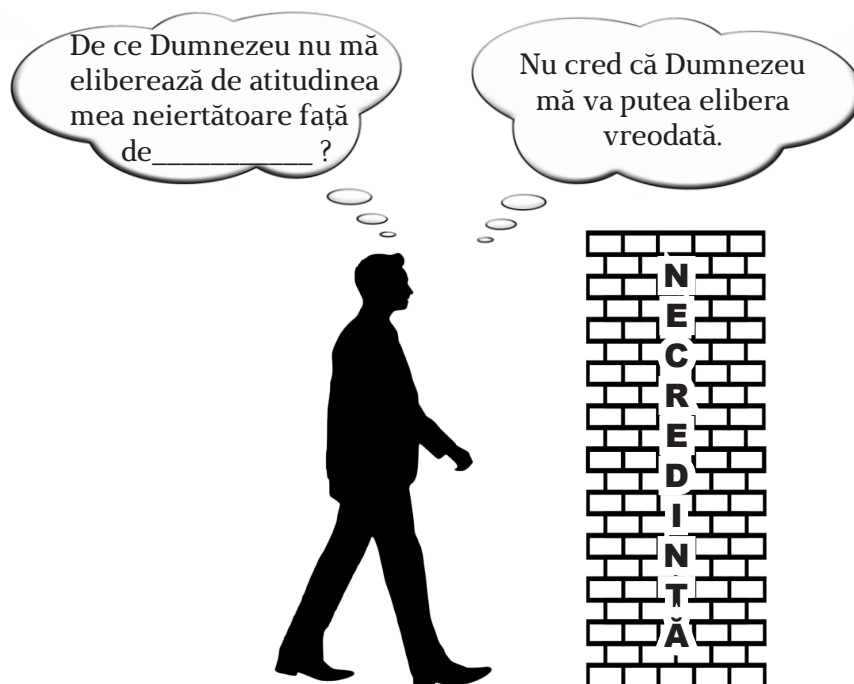
Iată o ilustrare a felurilor de gânduri pe care Satana le poate insera în mintea noastră:

Adevăruri-cheie pe care trebuie să le știi despre modul în care acționează Satana:

1. Cea mai mare strategie a Satanei constă în faptul că el este un ÎNȘELĂTOR. Atunci când îți infiltrează gânduri în minte, el vrea să te înșele făcându-te să crezi că sunt gândurile TALE, și nu ale lui.
2. La începutul umblării tale prin credință, vei descoperi că, de cele mai multe ori, îți ASUMI RĂSPUNDEREA pentru gândurile pe care Satana ți le infiltrează în minte.
3. Însă, pe măsură ce vei continua să umbli prin credință, capacitatea ta de a DISCERNE va crește și vei deveni mai sensibil la originea acelor gânduri.

Pentru a clarifica aceste lucruri vom aduce un exemplu. Să presupunem că cineva din trecutul tău te-a rănit foarte tare, dar ai decis să umbli prin credință pentru a fi transformat și a trăi în iertarea lui Hristos. Ai căutat iertarea lui Hristos pentru acea persoană, dar nimic nu s-a schimbat. Te-ai lovit de zidul necredinței. În acest moment, Satana îți insuflă cele două gânduri prezentate mai jos pentru a te ispiți să rămâi în robia neiertării tale.

Dacă iei în serios gândurile lui Satana și cedezi ispitei, te vei poziționa „sub linie” și vei rămâne blocat în neiertarea ta.

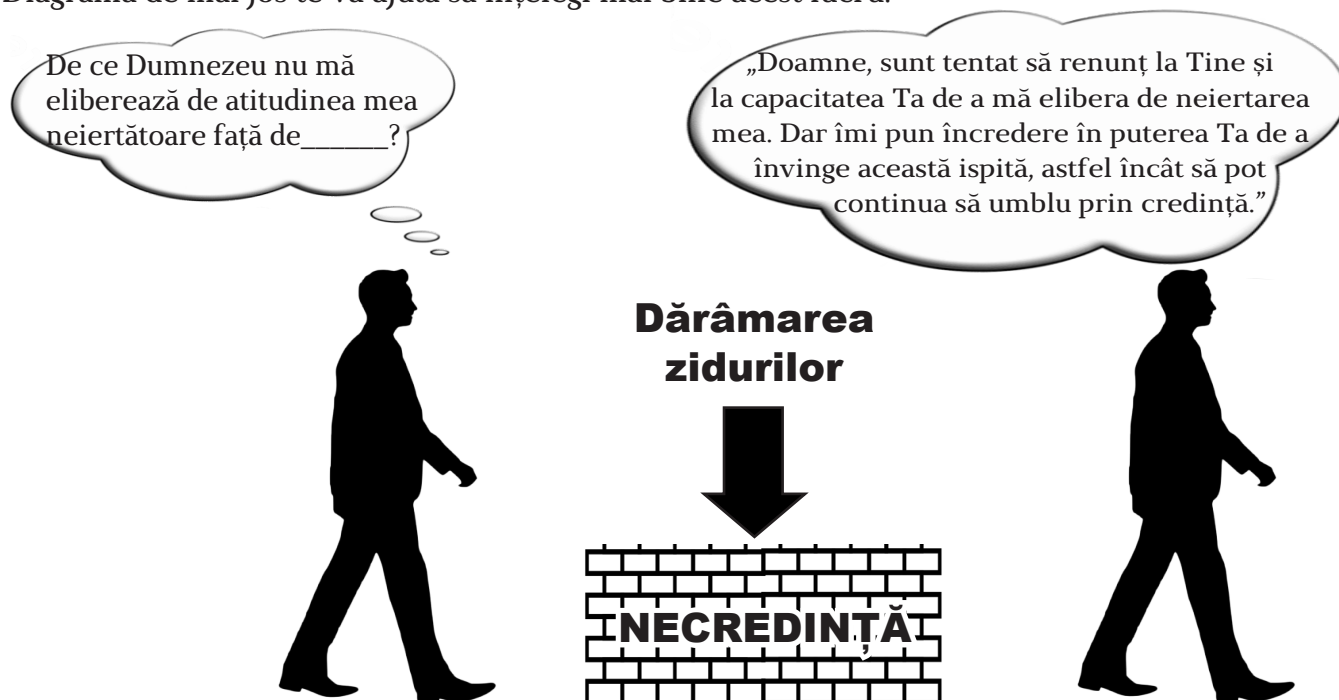
ZIUA 2

Implicarea lui Dumnezeu pentru a învinge ispita

Dacă decizi să-L implici pe Dumnezeu și puterea Sa pentru a învinge ispita, iată un exemplu cum ar putea arăta acest lucru:

Comunică cu Dumnezeu: „Doamne, sunt tentat să renunț la Tine și la capacitatea Ta de a mă elibera de neiertarea mea. Am încredere în puterea Ta de a învinge această ispită, astfel încât să pot continua să umblu prin credință.”

Diagrama de mai jos te va ajuta să înțelegi mai bine acest lucru.

Este posibil să nu știm de unde vin gândurile noastre: din firea noastră sau de la Satana. În orice situație, răspunsul este același: implică puterea lui Dumnezeu pentru a învinge ispita, necredința etc. și mergi mai departe. Înainte de a încheia acest subiect, să mai analizăm un adevăr-cheie.

**Nu numai Satana îți poate insufla gânduri,
ci și DUHUL SFÂNT pune gânduri în mintea ta.**

Nu numai Satana poate pune gânduri în mintea ta, dar și Duhul Sfânt este capabil să facă acest lucru. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care studiem Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece, în timp ce facem acest lucru, Duhul Sfânt introduce adevărul Său în mintea noastră. Acest lucru este deosebit de adevărat atunci când ești la un pas să preiei gândurile puse de Satana.

Pașii credinței: „Duh Sfânt, Îți mulțumesc că îmi aduci aminte de ceea ce spune Cuvântul Tău. De aceea, întrucât am fost iertat și am primit toată iertarea lui Hristos, nu am nicio scuză să nu iert _____.”

„Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și **iertăți-vă unul pe altul**, cum v-a iertat și **Dumnezeu pe voi** în Hristos.” Efeseni 4:32 (Cornilescu)

Întrebare: Ce gânduri negative, mincinoase sau de condamnare te vizitează periodic? Te rog să le scrii. Este posibil ca Satana să fie cel care îți insuflă aceste gânduri?

Comunică cu Dumnezeu: Roagă-L pe Dumnezeu să-ți descopere originea gândurilor pe care le-ai notat. Când aceste gânduri apar în mintea ta, apelează la puterea Lui pentru a nu le lua în serios și pentru a le învinge cu ajutorul adevărului lui Dumnezeu.

#3: LUMEA

Fără îndoială, lumea are drept scop doar să se opună umblării tale prin credință. De ce? Ioan ne spune acest lucru în următorul verset:

„Căci tot ce este în **lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții**, nu este de la Tatăl, **ci din lume.**” 1 Ioan 2:16 (Cornilescu)

Acesta este motivul pentru care Pavel ne avertizează în Coloseni 2:8:

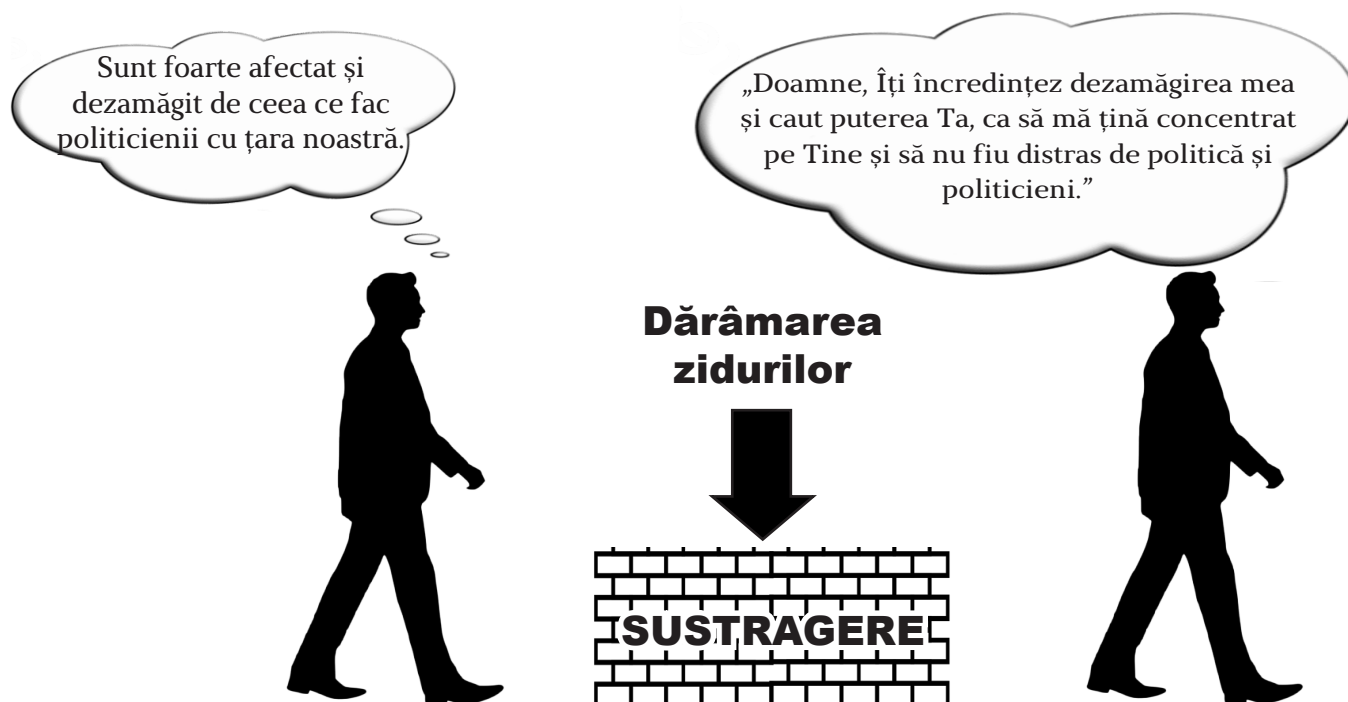
„**Luați seama ca nimeni să nu vă fure** cu filozofia și cu o amăgire deșartă după datina oamenilor, **după învățăturile începătoare ale lumii**, și nu după Hristos.” (Cornilescu)

Dacă pornești televizorul, te uiți în telefon sau la calculator, citești ziarul, vei fi imediat bombardat de lume, care te tentează și îți distrage atenția ca să concurezi, să excelezi, să câștigi. Te atrage constant să fii mai puternic, să fii autosuficient și, cel mai important, să trăiești independent de Dumnezeu. Satana se folosește de cultura noastră pentru a ne ispiti să dorim mai mult, mai bun și întotdeauna într-o măsură mai mare. Acesta este motivul pentru care Satana continuă să ne ispitească cu pofta firii pământești, cu pofta ochilor și lăudăroșia vieții, pentru a ne distrage atenția și chiar a ne abate de la calea noastră. Putem vedea cum strategia sa are succes printre

necredincioși, dar, din păcate, distrage atenția și a multor creștini.

În plus, evenimentele mondiale, politica, pandemiile, economia, veștile negative etc. pot provoca frică, furie, anxietate și depresie. Există creștini care nu pot scăpa de mânia lor față de ceea ce face sau nu face guvernul. Ei permit politicienilor și acțiunii (sau inacțiunii) guvernului să le fure pacea și bucuria în Hristos. Dacă privim într-adevăr cu atenție la reacțiile noastre la tot ce se întâmplă în lume, am putea fi surprinși să descoperim cât de mult cultura noastră ne influențează gândirea și ne distrage de la umblarea prin credință. Aceste gânduri pot cauza împotrivire în lucrarea lui Dumnezeu de a ne transforma viețile.

Mai jos avem un exemplu despre cum Îl putem implica pe Dumnezeu pentru a depăși gândirea lumească.

Întrebare: Ce aspecte ale culturii noastre, întâmplări politice sau evenimente mondiale îți afectează negativ gândirea? Ce sentimente negative sau gânduri firești trăiești atunci când reflectezi asupra acestor probleme?

Comunică cu Dumnezeu: Începe să cauți puterea Duhului Sfânt pentru a te ajuta să te concentrezi și să nu fii distras de ideile pe care le oferă lumea. Dacă într-adevăr întâmpini dificultăți în acest domeniu, roagă-L pe Dumnezeu să te elibereze de gândurile lumești.

ZIUA 3

#4: FIREA ALTOR OAMENI

Ultimul domeniu de împotrivire este firea altor oameni. La fel cum face lumea, putem și noi permite comportamentului firesc al altor oameni să ne țină într-o poziție „sub linie”, în robia

comportamentului nostru firesc. În fiecare zi este posibil să ne ciocnim de manifestarea firii cuiva față de noi, cum ar fi respingerea, dezamăgirea, neaprecierea, controlul, manipularea etc. Trebuie să înțelegem că, dacă cineva trăiește conform firii sale, la ce altceva ne putem aștepta de la el decât la o manifestare a comportamentului său firesc? Același lucru se întâmplă și cu noi.

Când vine vorba de necreștini, ei pot funcționa doar conform firii lor. Ei nu au altă alegere. Ceea ce ne surprinde este atunci când creștinii umblă în firea lor. Ni se pare că ei ar trebui să fie mai presus de asta sau cel puțin să se abțină de la întoarcerea la firea lor. Însă știm că putem ajunge într-o stare firească la fel de repede ca toți ceilalți. Mai ales atunci când oamenii ne resping, ne mustră sau ne judecă. Vedem acest lucru în 1 Corinteni 3:3:

„Pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt **zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești** și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?” 1 Corinteni 3:3 (Cornilescu)

Când vine vorba de firea altora, apare o întrebare-cheie:

De ce permitem ca firea altora să ne FURE sau să ne ÎMPIEDICE în umblarea noastră prin credință? Prin puterea Duhului Sfânt, putem ALEGE să nu luăm personal manifestările firii altcuiva îndreptate spre noi.

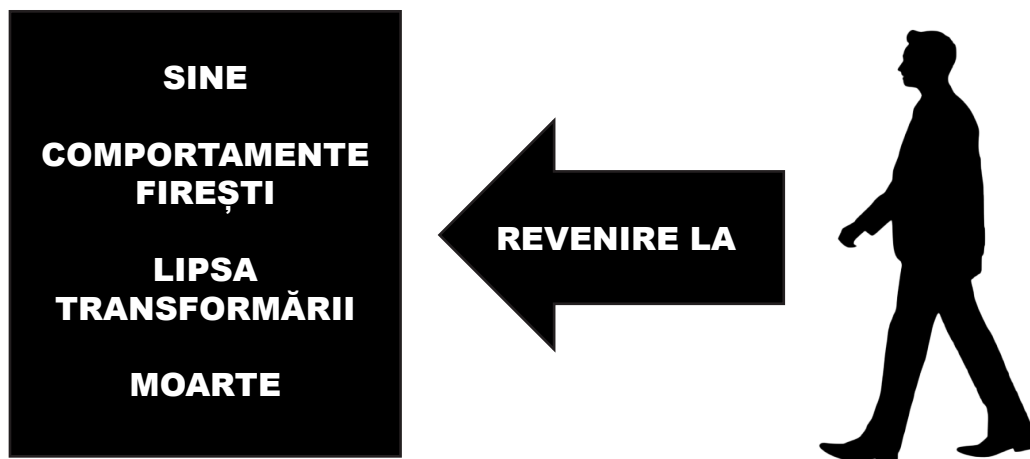
Atunci când cineva acționează în fire față de noi, putem uita că nu mai suntem datori firii, și mai ales firii altcuiva. De exemplu, dacă cineva te respinge, verbal sau nonverbal, ar trebui oare să-ți asumi responsabilitatea pentru respingerea acestuia? Nu! Cu ajutorul Duhului Sfânt, poți alege să nu fii limitat (jefuit) în umblarea ta prin credință, neasumându-ți responsabilitatea pentru firea altcuiva. Oare nu este aceasta libertate?

Întrebare: Există cineva în viața ta care simți că te respinge, te judecă, te critică sau nu te apreciază? Dacă da, ce consecințe vei trăi dacă îți vei asuma responsabilitatea pentru comportamentul firesc al acelei persoane față de tine?

Comunică cu Dumnezeu: Începe să-L cauți pe Dumnezeu pentru a te elibera de influența firii altor oameni. Caută-L pe El să-ți aducă aminte că dacă cineva încearcă să te ofenseze cu comportamentul său firesc, nu este nevoie să o iei personal.

Unde ajungem dacă nu depășim aceste obstacole și împotriviri?

Dacă nu ne bazăm pe puterea lui Dumnezeu pentru a depăși obstacolele, vom fi tentați să renunțăm și să ne întoarcem la vechiul nostru mod de viață. Apare întrebarea: „La ce ne vom întoarce?”. Următoarea ilustrație conține răspunsul la această întrebare.

Există cel puțin patru consecințe ale regresului pe calea credinței. Să ne uităm la fiecare dintre ele mai amănunțit.

Sinele

Dacă încetăm să mai umblăm prin credința în Dumnezeu, singura opțiune rămasă este să ne întoarcem la sine (adică la autoafirmare și autosuficiență) pentru a încerca să ne folosim propria forță, abilitate, IQ și autodisciplină pentru a rezolva lucrurile sau pentru a înlătura obstacolele și a învinge împotrivirea pe calea credinței noastre.

Comportamentul firesc

Dacă lăsăm mâinile în jos pe calea credinței, comportamentele firești vor fi consolidate și vor avea o influență mai puternică asupra gândurilor, convingerilor și acțiunilor noastre. Unele comportamente firești pot deveni atât de înrădăcinate în noi, încât devin întărituri.

Lipsa transformării

Întoarcerea la sine nu va duce la transformare spirituală. Poate duce doar la mai multă înfrângere, eșec și dezamăgire. Aceasta poate duce la încă o consecință.

Moarte

„Și umblarea după lucrurile firii pământești este **moarte**, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.” Romani 8:6 (Cornilescu)

„Moartea” despre care se vorbește în acest verset înseamnă, în originalul grecesc, „suferință mentală ca rezultat al păcatului”. Acesta este rezultatul final al renunțării la umblarea noastră în credință. Coeficientul nostru de suferință va continua să crească și poate duce chiar la împietrirea inimii față de Dumnezeu.

Întrebare: Pe lângă cele patru consecințe ale renunțării sau ale abaterii de la umblarea prin credință, ai putea să numești și altele? Dacă da, te rog să le scrii.

Te vor încuraja aceste consecințe să continui să umbli prin credință?
Să încheiem această secțiune cu câteva vești bune.

Creștere spirituală = putere spirituală

Există încă o motivație pentru a continua:

CREȘTERE SPIRITUALĂ = PUTERE SPIRITUALĂ
Odată cu creșterea spirituală vine și o putere spirituală
MAI MARE în Hristos pentru a rezista obstacolelor și împotrivirii
în călătoria noastră prin credință.

Cu cât este mai mare creșterea spirituală, cu atât este mai mare puterea noastră spirituală. Cu cât este mai mare puterea noastră spirituală, cu atât ne va fi mai ușor să rezistăm obstacolelor și împotrivirii în călătoria noastră de credință. Cele ce urmează ilustrează acest adevăr.

Vom explora acest adevăr mai în detaliu atunci când vom vorbi despre „armura noastră spirituală”.

Concluzie:

Sperăm că acest capitol te-a ajutat să înțelegi sursele de împotrivire constantă în călătoria noastră prin credință. Vestea bună este că avem puterea lui Dumnezeu în noi pentru a depăși orice împotrivire cu care ne confruntăm, așa cum este scris în a doua jumătate a versetului 4, capitolul 4 al primei epistole a lui Ioan:

„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că **Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.**” Ioan 4:4(Cornilescu)

ZIUA 4

Adevăruri finale despre creșterea în asemănarea cu Hristos

ADEVĂRUL #1 – Transformările vor fi (în cea mai mare parte) INVIZIBILE

Cel mai important lucru care trebuie înțeles despre transformarea spirituală:

În cea mai mare parte, transformarea va fi LENTĂ și schimbările din viața ta vor fi INVIZIBILE.

Acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu nu ne poate arăta în mod explicit că ne transformăm, dar, în cea mai mare parte, schimbările vor fi subtile. Acesta este motivul pentru care trebuie să Îi cerem Duhului Sfânt să ne dea conștiință spirituală. Iată ce înseamnă „conștientizare spirituală”.

CONȘTIENTIZAREA SPIRITUALĂ este ceea ce ne dă Duhul Sfânt pentru a DESCOPERI transformarea SUPRANATURALĂ care are loc în noi.

Fără ajutorul Duhului Sfânt, care ne dă o conștientizare spirituală a exact ceea ce este transformat în mod supranatural, s-ar putea să nu fim capabili să vedem schimbările care au loc în noi. Un mod de a defini conștientizarea spirituală este de a avea „ochi spirituali” pentru a vedea tărâmul invizibil în care Duhul Sfânt lucrează. A avea ochi spirituali este ceea ce a cerut Elisei pentru slujitorul său în cartea 2 Împărați. Dacă mai ții minte istoria, erau care de foc în jurul munților, dar slujitorul lui Elisei nu le putea vedea cu ochii săi fizici. Așa că Elisei a rostit următoarea rugăciune:

„Elisei s-a rugat și a zis: «**Doamne, deschide-i ochii să vadă.**» Și **Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut** muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei.”
2 Împărați 6:17 (Cornilescu)

Trebuie să ne rugăm la fel ca Elisei: „Doamne, deschide-mi ochii spirituali ca să pot vedea ce schimbări supranaturale au loc”.

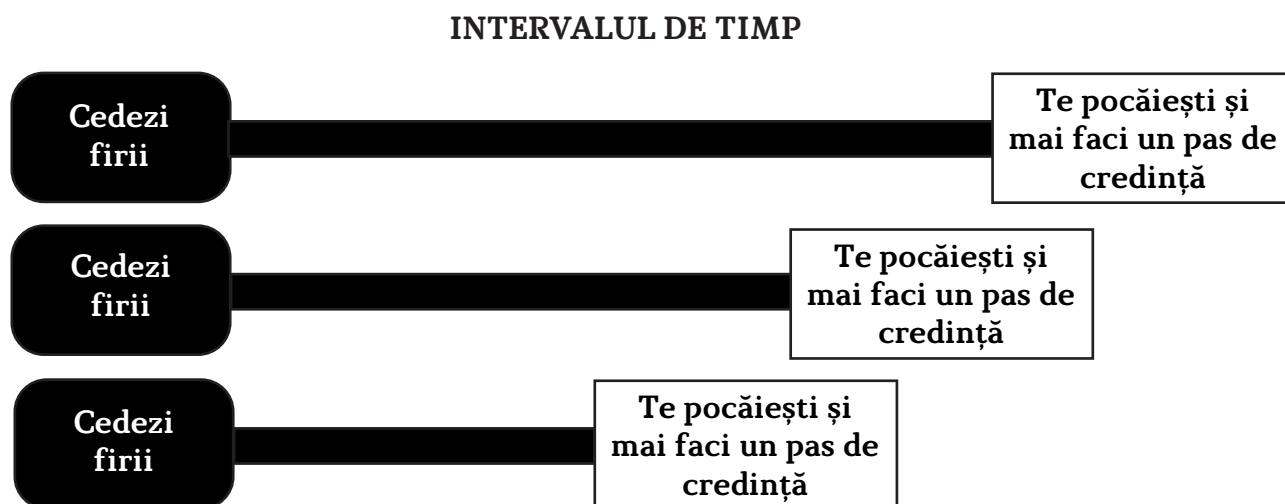
Comunică cu Dumnezeu: Începe să rogi Duhul Sfânt să-ți arate schimbările subtile care au loc pe măsură ce El te transformă.

ADEVĂRUL #2 – INTERVALUL DE TIMP se va scurta

Mai întâi vom defini termenul „interval de timp”.

Timpul dintre momentul în care cedezi firii și cel în care te POCĂIEȘTI și CONTINUI să umbli prin credință.

Uită-te la următoarea diagramă pentru referință.

Vestea bună constă în faptul că, pe măsură ce crești din punct de vedere spiritual, vei ajunge mai repede să te pocăiești de acțiunile tale firești și să revii la umblarea prin credință. Atunci când cedezi firii, vei recunoaște „moartea” firii tale și vei trece mai repede la pocăință. Ca urmare, vei petrece mai puțin timp în poziția „sub linie”.

ADEVĂRUL #3 – Vei simți cum „armura ta spirituală” devine mai puternică

„Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.” Efeseni 6:11 (Cornilescu)

„Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.” Efeseni 6:16 (Cornilescu)

În Efeseni capitolul 6, armătura lui Dumnezeu este descrisă ca fiind asemănarea cu Hristos. Iată un adevăr-cheie pe care trebuie să îl înțelegem despre armura noastră spirituală.

La început, DIN CAUZA LIPSEI DE EXPERIENȚĂ, armura noastră spirituală este SUBȚIRE, astfel încât împotrivirea cu care ne confruntăm ne învinge DES. Însă, pe măsură ce creștem spiritual, armura noastră spirituală se va ÎNGROȘA, astfel încât vom fi din ce în ce mai capabili să învingem împotrivirea pe care o întâlnim.

Așa cum am discutat mai devreme, în momentul mântuirii noastre am primit plinătatea lui Hristos și viața Sa (pacea, dragostea, bucuria etc.). Iar pe măsură ce umblăm prin credință, suntem transformați pentru a trăi cu aceste caracteristici ale asemănării cu Hristos.

După cum am menționat, categoriile de împotrivire (adică firea noastră, puterea păcatului, Satana, lumea și firea altor oameni) sunt „săgețile de foc” menționate în Efeseni 6:16. La începutul umblării noastre prin credință, armura noastră este „subțire” din cauza necredinței noastre și pentru că abia învățăm să ne folosim noile picioare de „credință” (ca un copil mic care învață să meargă). Ca urmare, săgețile aprinse ale împotrivirii cu care ne confruntăm pot străpunge cu ușurință armura noastră spirituală. De ce? Pentru că, așa cum am discutat la ultima lecție, la început mușchii noștri spirituali sunt slabi și pot fi ușor învinși de împotrivirea pe care o întâlnim.

Din observațiile noastre anterioare reiese clar că fiecare pas de credință nu numai că ne întărește mușchii spirituali, dar adaugă și un strat de grosime „spirituală” armurii noastre

spirituale. Pe măsură ce creștem spiritual, armura noastră spirituală devine mai groasă. Acest lucru înseamnă că săgețile de foc ale împotrivrării vor fi mai puțin eficiente în a străpunge armura noastră. Putem rezuma acest lucru în felul următor:

**Pe măsură ce dezvoltăm MAI MULT dependența, credința și
asemănarea cu Hristos, armura noastră spirituală se ÎNTĂREȘTE.**

Pe măsură ce experimentăm mai multă transformare în urma pașilor credinței, armura noastră devine mai groasă și putem rezista mai ușor „săgeților de foc”. Acest lucru ne permite să rămânem mai mult timp într-o poziție „deasupra” liniei și să ne aflăm mai rar „sub” ea.

Care vor fi rezultatele transformării tale

Pe măsură ce ești transformat, se produce o împlinire de iubire față de tine însuși, față de Dumnezeu și față de ceilalți. Să vedem cum arată acest proces de împlinire în fiecare caz aparte.

Față de SINE

Într-o măsură sau alta, nu ne plac anumite lucruri legate de noi înșine, inclusiv comportamentul. Pe măsură ce te transformi, vei începe să te vezi într-o lumină diferită. De ce? Pentru că devii asemenea lui Hristos. Atunci când experimentezi transformarea Duhului Sfânt, vei descoperi că te judeci mai puțin, îți acorzi mai mult har și ești mai puțin egocentric. Vezi textul din Ioan 3:30:

„Trebuie ca **El să crească**, iar eu să mă **micșorez**.” Ioan 3:30 (Cornilescu)

Deși Ioan Botezătorul se referea la lucrarea sa în acest pasaj, și nu la lucrarea lui Isus, același lucru se poate spune despre călătoria noastră spre asemănarea cu Hristos. Pe măsură ce creștem în asemănarea cu Hristos, autosuficiența noastră și concentrarea pe sine se vor diminua. Dacă ai tendința de a te urî pe tine însuși, va începe să-ți placă noua asemănare a lui Hristos care se va manifesta în procesul tău de transformare.

Exemplu din viața reală: Este vorba despre o femeie care a fost abuzată sexual ani de zile în copilărie. Ca urmare, ea a avut o inimă foarte împietrită față de toți bărbații și a decis să nu se căsătorească niciodată. Ea a trăit într-o stare de amărăciune față de bărbați și de ură față de sine timp de mulți ani. Dar când Domnul a început să o învețe și să o convingă că nici măcar acele hărțuiri nu erau o scuză pentru a urî bărbații, ea a început să facă pași de credință, căutând ca Duhul Sfânt să îi transforme comportamentul firesc. Cu toate că au fost necesari mulți ani, Duhul Sfânt a înlocuit în cele din urmă mânia ei cu dragostea Sa. Ca urmare, ea nu se mai condamnă pe sine și este acum capabilă să exprime față de bărbați dragostea asemănătoare cu cea a lui Hristos.

Față de ALȚII

Pe măsură ce Dumnezeu ne transformă, devenim mai puțin concentrați pe sine și mai mult concentrați pe alții. Atunci când suntem mai concentrați asupra altora, vom fi mai preocupați să satisfacem nevoile altora decât pe ale noastre.

Cea mai mare manifestare a transformării față de alții este demonstrarea dragostei lui Hristos. „Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.” 1 Ioan 4:12 (Cornilescu)

În cele din urmă, pe măsură ce suntem transformați, revărsarea iubirii Sale față de oameni se extinde la cei din jurul nostru și răspândește prin noi mireasma vieții lui Hristos.

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care **ne poartă totdeauna** cu carul Lui de biruință în Hristos și care **răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui.**”
2 Corinteni 2:14 (Cornilescu)

Exemplu din viața reală: Un bărbat de vârstă medie care fusese abuzat în copilărie a devenit un om furios, cu un sentiment accentuat de autoapărare din cauza abuzurilor. El a participat la o conferință, unde a auzit că Hristos este Viața, și, ca urmare, a început să caute Duhul Sfânt pentru a-și vindeca rănila și pentru a se elibera de furie și autoapărare. A fost nevoie de câteva luni pentru ca să aibă loc vreo schimbare, dar pe măsură ce a continuat să umble prin credință, Domnul l-a eliberat de mânie și de autoapărare. El a fost transformat atât de radical, încât a început să-i învețe pe alții despre adevărurile vieții în Hristos și, ca urmare, mulți oameni răniți ca el au fost și ei vindecați și eliberați.

[Notă: Vom discuta mai detaliat despre acest adevăr în cartea a treia – Trăind viața pentru alții.]

Față de DUMNEZEU

Vom examina trei rezultate ale transformării în asemănarea lui Hristos și modul în care acestea afectează relația noastră cu Dumnezeu.

1. O inimă care crește în MULȚUMIRE

„**Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru**, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui.” 1 Timotei 1:12 (Cornilescu)

Îți imaginezi ce inimă plină de mulțumire i-a dat Domnul lui Pavel atunci când l-a eliberat de lege și de fariseism și, cel mai important, l-a transformat în asemănarea lui Hristos? Probabil, Pavel cade cu fața la pământ, mulțumindu-I încontinuu lui Dumnezeu pentru lucrarea de transformare pe care a făcut-o în inima sa.

Experiența transformării ne deschide ochii asupra minunatului Dumnezeu care (1) trăiește în noi și (2) dorește să ne transforme într-o măsură mult mai mare decât dorim noi să fim transformați. Cu cât mai mult suntem transformați, cu atât mai mult inima noastră îi va mulțumi lui Dumnezeu.

Comunică cu Dumnezeu: Vrei să aloci câteva minute pentru a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru că S-a revelat în viața ta și pentru că ți-a descoperit că poți fi transformat într-o persoană total diferită?

2. Încrederea ta asemănătoare cu cea a lui Hristos va crește în Dumnezeu

Încrederea lui Hristos este un concept despre care nu auzi prea des, dar pe care este foarte important să-l înțelegi pe măsură ce ești în procesul de creștere în asemănare cu Hristos. Mai întâi, să definim ce înseamnă aceasta:

ÎNCREDEREA lui HRISTOS apare atunci când începi să SIMȚI schimbări supranaturale în viața ta și ești convins că schimbările pe care le vezi pot veni DOAR de la Dumnezeu.

Pavel a exprimat încrederea lui Hristos atunci când a scris:

„Sunt **încredințat** că **Acela** care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” Filipeni 1:6 (Cornilescu)

Pavel nu vorbește despre încrederea sa în forțele proprii. Mai degrabă, el vorbește despre încrederea produsă de Dumnezeu – încrederea în Hristos. De ce? Pentru că experimentase o schimbare atât de supranaturală din partea lui Dumnezeu, încât era convins că numai Dumnezeu putea produce acea schimbare. El confirmă în continuare acest lucru în 2 Timotei 1:12:

„Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri, dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. **Și sunt încredințat că El are putere** să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea.” 2 Timotei 1:12 (Cornilescu)

Deși destinul nostru spiritual este transformarea, prea mulți credincioși nu au obținut încrederea lui Hristos, pentru că nu au mers prin credință suficient de mult timp pentru a experimenta o schimbare supranaturală. De ce încrederea lui Hristos este atât de importantă pentru călătoria noastră spirituală? Pentru că, fără ea, ne vom îndoii de Dumnezeu, de promisiunile Sale și chiar de dorința sau capacitatea Sa de a ne transforma viața. Fără ea, am putea fi tentați de Satana să renunțăm sau să plecăm. Fără ea, când vine suferința sau necazul, ne putem pierde credința sau chiar speranța că viața noastră se va schimba vreodată.

Așa că te încurajez să continui să umbli prin credință suficient de mult încât să experimentezi încrederea lui Hristos și să fii capabil într-o zi să spui cu Pavel:

„Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, **poate să facă nespus mai mult decât cerem** sau gândim noi.” Efeseni 3:20 (Cornilescu)

Reflecție: Reflectează asupra textelor din 2 Timotei 1:12 și Efeseni 3:20, menționate mai sus.

Comunică cu Dumnezeu: Adresează-te Duhului Sfânt ca să te convingă în continuare de capacitatea și dorința Sa de a-ți transforma viața până când vei experimenta încrederea lui Hristos.

ZIUA 5

3. O CONȘTIENTIZARE mai mare a dragostei lui Dumnezeu pentru tine

„Vedeți **ce dragoste ne-a arătat Tatăl...**” 1 Ioan 3:1 (Cornilescu)

Când vine vorba de lucrarea transformatoare a lui Dumnezeu în viața ta, cel mai important adevăr pe care trebuie să-l înțelegi este acesta:

DRAGOSTEA Lui pentru tine determină TOT ceea ce El realizează PENTRU tine și ÎN tine.

Dacă îți este greu să înțelegi acest adevăr, tocmai acest fapt îți poate indica punctul în care te afli în viziunea ta despre Dumnezeu. Acest lucru este valabil mai ales dacă Dumnezeu nu

ți-a răspuns la rugăciuni, nu ți-a îndeplinit așteptările sau nu ți-a împlinit dorințele. Dacă ai trăit viața creștină o perioadă suficient de lungă de timp, atunci ai experimentat toate aceste lucruri. Însă acest lucru nu schimbă atitudinea lui Dumnezeu față de tine sau ceea ce El vrea să realizeze în tine. De ce? Pentru că El știe cum va arăta viața ta după transformare. El intenționează să te transforme pe tine, căsnicia ta, educația ta, munca ta și relațiile tale, dacă te încrezi în El pe deplin.

S-ar putea să fie necesar să experimentezi transformarea pentru ca El să-ți demonstreze dragostea Sa. Dacă este așa, ce-ar fi dacă Dumnezeu:

- te-ar elibera de întăriturile păcatului?
- ți-ar da biruință asupra unui lucru sau asupra unei persoane față de care ai fost în robie?
- ți-ar vindeca rănilor din trecut?
- te-ar îndemna să iubești pe cineva pe care îl critici, îl judeci sau pe care nu îl ierți?

Una dintre cele mai mari dorințe ale lui Dumnezeu este să-ți demonstreze cât de mult te iubește. De ce? Pentru că El te-a creat din dragoste și te-a creat pentru dragostea Lui. Gândește-te la asta. Există 500 de milioane de opțiuni genetice în momentul concepției, iar Dumnezeu te-a ales pe tine dintre toate aceste opțiuni. El a ales să te naști (de aceea nu există copii nelegitimi), pentru că a vrut să aibă o legătură de dragoste cu tine. Scopul final al transformării Sale este ca tu să vezi înălțimea, lungimea și profunzimea dragostei Sale față de tine. Acest lucru este necesar nu doar pentru ca tu să îi poți iubi pe alții, ci mai ales pentru ca tu să Îl poți iubi pe El.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu lucrează în mod continuu în viața ta, indiferent dacă colaborezi cu El sau nu. Dacă alegi să trăiești independent de El, El folosește chiar și suferința care rezultă din această alegere pentru a te convinge să te întorci la El și să te bazezi pe El.

Infinit mai mult decât dorești tu însuși să fii transformat, El vrea să te transforme. De ce? Pentru că cu cât transformarea este mai mare, cu atât mai mult ți se vor deschide ochii la dragostea Sa imensă, necondiționată și de neclintit față de tine. De aceea a murit pe cruce pentru tine și a venit să Își trăiască viața în tine și prin tine pentru alții. El vrea ca tu să trăiești viața pe care El a intenționat ca tu să o trăiești. O viață la care nu ai visat niciodată sau pe care nu ai considerat-o posibilă. O viață pe care Isus o numește „abundentă”.

Prin urmare, indiferent la ce etapă te afli în relația ta cu Dumnezeu, ține minte:

Atâta timp cât respiri, Dumnezeu va lucra NONSTOP în viața ta pentru a-ți descoperi ÎNĂLȚIMEA, LUNGIMEA și PROFUNZIMEA IUBIRII Sale pentru tine.

[Notă: Vom vorbi despre acest adevăr mai în detaliu în cartea a patra – Experimentarea unei relații mai profunde cu Dumnezeu.]

Viața creștină „NORMALĂ”

Ce înseamnă „NORMAL”?

Este important să înțelegem ce este viața creștină „normală”, pentru că, de astfel, putem nimeri în atât de multe capcane spirituale, încât să ne pierdem speranța de a continua călătoria noastră prin credință.

De exemplu, este „normal”:

- să eșuezi în mod repetat și să cobori într-o poziție „sub linie”;
- să te îndoiești de capacitatea și dorința lui Dumnezeu de a-ți transforma viața;
- să fii dezamăgit și poate chiar mânios pe Dumnezeu;
- să te judeci pe tine însuși;
- să devii egoist și să te întorci la obiceiurile firii;
- să dorești să renunți sau să cedezi.

Acest lucru se va întâmpla deoarece suntem ființe umane fragile, care eșuează de multe ori în călătoria lor. Vom fi afectați de momente de îndoială, confuzie, judecată, dezamăgire etc. Dacă nu acceptăm acest lucru ca fiind „normal”, la un moment dat putem lăsa mâinile în jos și putem spune: „Am terminat”. Ceea ce nu conștientizăm este că Dumnezeu ne dă mult mai mult har decât ne dăm noi înșine. El nu renunță niciodată la tine, nu te condamnă și nu devine dezamăgit de tine atunci când aluneci într-o poziție „sub” linie.

Dumnezeu este asemenea unui tată uman atunci când copilul său învață să meargă și cade. El nu se supără și nu judecă copilul. El spune cu dragoste: „Ridică-te și mai fă un pas”. La fel este și cu noi. El ne cunoaște slăbiciunile mult mai bine decât ni le cunoaștem noi înșine. Spre deosebire de ceea ce ai putea spune despre tine, nu Îl vei auzi niciodată pe Dumnezeu spunând: „Ai dat-o în bară. Renunță. Nu o să reușești. Du-te și chinui-te”. Este posibil să auzi asta de la Satana, dar nu o vei auzi NICIODATĂ de la Dumnezeu. Singurul lucru pe care îl vei auzi de la Dumnezeu este următorul: „Totul este în regulă, doar ridică-te și fă încă un pas de credință”.

Așadar, atunci când dușmanul te doboară, te calcă pe gât și te ispitește să renunți, respinge-l, ridică-te, înveselește-te și...

... Mai fă ÎNCĂ UN pas de credință.

- Când totul în interiorul tău îți spune „Renunță”, mai fă încă un pas de credință.
- Când ceri răspunsuri de la Dumnezeu, dar nu le primești, mai fă încă un pas de credință.
- Când suferi și crezi că este mai presus de puterile tale, mai fă încă un pas de credință.
- Când ești nedumerit, confuz și tulburat, mai fă încă un pas de credință.

Dacă vei încerca și vei persista, vei experimenta tot ceea ce promite Dumnezeu și multe, multe altele.

„...DAR DUMNEZEU”

Pe lângă pașii de credință pe care trebuie să-i faci atunci când întâmpini împotrivire în calea ta de credință din partea obiceiurilor tale firești, a lui Satana, a puterii păcatului, a lumii și a firii altor oameni, un alt instrument care te va ajuta să continui este înțelegerea conceptului de „dar Dumnezeu”. Ce înseamnă „dar Dumnezeu”?

Înseamnă că, indiferent de cât de rău merg lucrurile, tu NU renunți.
Te ridici și faci încă un pas de credință.

Uită-te la experiența lui Pavel de „dar Dumnezeu” în viața sa:

„Suntem încolțiți în toate chipurile, DAR nu la strâmtoare;
în grea cumpănă, DAR nu deznădăjduiți; prizoniți, DAR nu părăsiți;
trânțiți jos, DAR nu omorâți.” 2 Corinteni 4:8-9 (Cornilescu)

Pavel a recunoscut că a fost doborât, nedumerit, persecutat și ofensat. Acestea au fost experiențe reale. Totuși, care este cuvântul-cheie din aceste două versete? Cuvântul „dar”. În acest context, cuvântul „dar” înseamnă că, indiferent de ceea ce se întâmplă înainte de „dar”, Pavel intenționează să se încreadă în Dumnezeu. De ce este atât de important să ajungem la „dar”? Pentru că alternativa va fi renunțarea la Dumnezeu și întoarcerea la sine ca sursă a vieții. Pavel știa că aceasta nu era o opțiune, deoarece ar duce la mai multă durere, mai multă frământare sufletească și mai multă suferință.

David a atins, de asemenea, starea de „dar Dumnezeu” în Psalmul 13:

„Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat?
Până când Îți vei ascunde Fața de mine?
Până când voi avea sufletul plin de griji
și inima plină de neazuri în fiecare zi?
Până când se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?
Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu!
Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții,
ca să nu zică vrăjmașul meu: «L-am biruit!»
Și să nu se bucure potrivnicii mei când mă clatin.
DAR Eu am încredere în bunătatea Ta,
sunt cu inima veselă din pricina mântuirii Tale:
cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!” Psalmul 13 (Cornilescu)

Așadar, pe măsură ce călătorim pe această cale a credinței, ne vom confrunta la un anumit nivel cu ceea ce s-au confruntat Pavel și David și vom experimenta aceleași sentimente pe care le-au avut ei. Totuși, ceea ce ne spun acești doi oameni evlavioși este că nu există altă opțiune decât „dar Dumnezeu”. Ai încredere în El, indiferent de sentimentele sau circumstanțele tale.

Concluzie

Să încheiem studiul nostru analizând din nou definiția „transformării”.

A transforma: „A schimba forma sau natura unei persoane într-o persoană total diferită prin intermediul unor mijloace supranaturale”.

Pe măsură ce suntem transformați de Duhul Sfânt în asemănarea lui Hristos, devenim oameni total diferiți. La un moment dat, nu îți vei mai recunoaște „sinele VECHI” din cauza faptului că Dumnezeu te-a transformat atât de mult pentru a cunoaște dragostea Sa, bucuria, iertarea, lipsa de egoism etc. Cei din jurul tău vor experimenta asemănarea cu Hristos prin tine, iar unii vor fi atrași de ceea ce Hristos realizează în tine, pentru că vor dori să experimenteze ceea ce experimentezi tu. Gândește-te la asta pentru o clipă. Ca urmare a transformării tale de către Dumnezeu, El îi va atrage pe alții la tine din cauza atracției spirituale a lui Hristos în tine. Prin urmare, caută Duhul Sfânt pentru a fixa adevărurile pe care El ți le-a revelat.

Să știi că, dacă persiști în transformarea ta de către Dumnezeu în asemănarea lui Hristos, vei ajunge să fii copleșit și uimit de ceea ce Dumnezeu a realizat în tine și, ca rezultat, vei rosti cuvintele lui Pavel cu aceeași încredere cu care le-a rostit el când a vorbit:

„Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi.” Efeseni 3:20 (Cornilescu)

Întrebări pentru discuție de grup

Întrebare: Ce adevăr(uri) te-a influențat cel mai mult la această lecție? De ce?

Întrebare: De ce este important adevărul despre „intervalul de timp” pentru călătoria ta spirituală?

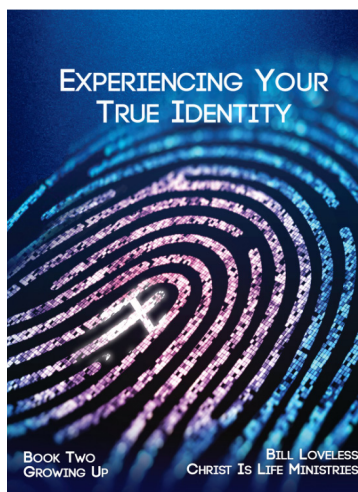
Întrebare: Vorbind despre împlinirea asemănării lui Hristos față de sine, față de ceilalți și față de Dumnezeu, analizează care dintre aceste trei domenii te-a influențat cel mai mult. De ce?

Întrebare: Care dintre cele două capitole – „Viața creștină normală” sau „Dar Dumnezeu” a avut cel mai mare impact asupra ta? De ce?

Întrebare: În timpul acestui studiu s-au produs schimbări în modul în care gândești, simți, iei decizii, te porți sau crezi? Dacă da, te rugăm să descrii aceste schimbări.

Unde să mergem mai departe?

Tocmai ai terminat prima carte dintr-o serie de patru volume despre ucenicie intitulată „Creștere – Răspândire – Aprofundare”. Te încurajăm să continui studiul celei de-a doua cărți din serie, intitulată Experimentarea adevăratei tale identități.

Subiectele studiului sunt:

- Ce credințe false avem despre noi înșine.
- Cum credințele noastre false ne influențează negativ viața.
- Ce a făcut Dumnezeu în momentul mântuirii pentru a ne da o nouă identitate.
- Care este adevărata noastră identitate în Hristos.
- Procesul lui Dumnezeu de transformare a adevăratei noastre identități.

Dacă dorești să descarci gratuit acest studiu, fă clic pe fila „Ucenicie” de pe site-ul nostru, care poate fi găsită pe adresa www.christislifeministries.com, sau poți consulta secțiunea „Magazin” de pe site-ul nostru și poți achiziționa o copie. De asemenea, avem multe alte programe de formare, broșuri și videoclipuri cu privire la tema uceniciei. Sperăm că vei beneficia de aceste materiale.

Christ Is Life Ministries

Website: www.christislifeministries.com

E-mail: bill@christislifeministries.com

Christ Is Life Ministries